

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/23-01/137

URBROJ: 65-23-2

Zagreb, 23. studenoga 2023.

P.Z.E. br. 596

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sestrinstvu***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 23. studenoga 2023. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njenoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra zdravstva dr. sc. Vilija Beroša, dr. med. i državne tajnike dr. sc. Mariju Bubaš, dr. med., dr. sc. Silvija Bašića, dr. med. i Tomislava Dulibića.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/23-01/44

URBROJ: 50301-04/12-23-3

Zagreb, 23. studenoga 2023.

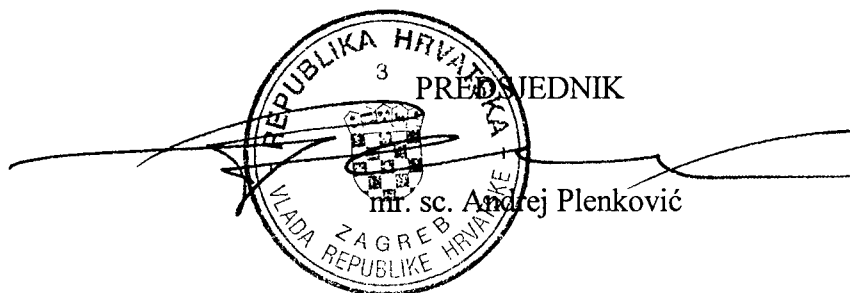
PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sestrinstvu

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sestrinstvu.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra zdravstva dr. sc. Vilija Beroša, dr. med. i državne tajnike dr. sc. Mariju Bubaš, dr. med., dr. sc. Silvia Bašića, dr. med. i Tomislava Dulibića.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O SESTRINSTVU

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona nalazi se u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakonom o sestrinstvu, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici održanoj 17. srpnja 2003., a koji je noveliran 2008. i 2011. uređuje se sadržaj i način djelovanja, standard obrazovanja, uvjeti za obavljanje djelatnosti, dužnosti, kontrola kvalitete i stručni nadzor nad radom medicinskih sestara u Republici Hrvatskoj.

Važećim Zakonom o sestrinstvu osigurava se provedba Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija, koja sadrži odredbe o ukidanju prepreka slobodnom kretanju osoba i usluga između država članica Europske unije što za državljane država članica Europske unije uključuje, posebice, pravo na obavljanje određene profesije u svojstvu samostalno zaposlene osobe ili zaposlene osobe u državi članici Europske unije različitoj od one u kojoj su stekle svoje stručne kvalifikacije.

Navedenom Direktivom jamči se osobama koje su stekle stručne kvalifikacije u jednoj od država članica Europske unije pristup istoj profesiji i jednaka prava prilikom obavljanja te profesije u drugoj državi članici Europske unije, kao i državljanima te države članice Europske unije.

Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021. - 2026. predviđene su mjere specijalističkog usavršavanja medicinskih sestara i tehničara u djelatnosti hitne medicine (mjera C5.1. R3-12). Specijalističkim usavršavanjem medicinskih sestara/tehničara u djelatnosti hitne medicine osigurat će se znanja i vještine, odnosno kompetencije za samostalan rad u hitnoj medicinskoj službi. Na taj način usluge hitne medicinske službe postat će dostupnije pacijentima i povećat će se učinkovitost postojećih timova i povećati kvaliteta hitne medicinske službe. Medicinske sestre/tehničari i sa završenim specijalističkim usavršavanjem pružat će širi opseg zdravstvene usluge prema hitnim pacijentima te za veliki broj intervencija ne bi bio potreban liječnik.

Sljedom navedenoga, predloženim zakonom uređuju se sljedeća pitanja:

- definirat će se kompetencije prvostupnica/prvostupnika sestrinstva sa specijalističkim usavršavanjem u djelatnosti hitne medicine tj. omogućavanje primjene znanja, vještina i lijekova bez prisustva liječnika u životno ugrožavajućim situacijama
- specijalističkim usavršavanjem prvostupnica/ka sestrinstva s najmanje dvije godine rada u djelatnosti hitne medicine (objedinjeni hitni bolnički prijem ili ustanova za hitnu medicinsku pomoć) osigurat će se znanja i vještine, odnosno kompetencije za samostalan rad u hitnoj medicinskoj službi

- povećat će se učinkovitost postojećih timova i povećati kvaliteta hitne medicinske službe
- prvostupnice/ci sestrinstva sa završenim specijalističkim usavršavanjem bit će u mogućnosti pružiti širi opseg zdravstvene zaštite prema hitnim pacijentima te za velik broj intervencija ne bi bio potreban liječnik.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Financijska sredstva za provođenje zdravstvene zaštite u skladu s ovim zakonom, u cijelosti su uključena u Financijski plan Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje. Financijska sredstva za provedbu ovoga zakona u dijelu koji se odnosi na dodatno definirane kompetencije prvostupnica sestrinstva sa završenom specijalizacijom iz djelatnosti hitne medicine u timu T2 uzrokuju povećanje sredstava u djelatnosti hitne medicine u iznosu od 183.011 eura, a koja su osigurana u okviru redovitih sredstava za djelatnost hitne medicine na poziciji Financijskog plana Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje A600000 Primarna zdravstvena zaštita. Ostale predložene izmjene Zakona o sestrinstvu nemaju financijski učinak na Financijski plan Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje niti na državu, jedinice lokalne i područne samouprave ili za građane.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU

Članak 1.

U Zakonu o sestrinstvu („Narodne novine“, br. 121/03., 117/08. i 57/11.), članak 8. mijenja se i glasi:

„Viša razina obrazovanja medicinskih sestara stječe se završetkom prijediplomskog stručnog ili sveučilišnog studija sestrinstva i/ili diplomskog stručnog ili sveučilišnog studija sestrinstva nakon završenog prijediplomskog studija sestrinstva.“

Članak 2.

U članku 14. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„Voditelj tima zdravstvene njege jest medicinska sestra koja je završila najmanje stručni prijediplomski studij sestrinstva ili sveučilišni prijediplomski studij sestrinstva, koja je upisana u registar medicinskih sestara pri Hrvatskoj komori medicinskih sestara (u daljnjem tekstu: registar) i kojoj je dano odobrenje za samostalan rad u skladu s kompetencijama stečenim obrazovanjem.

Zdravstvenu njegu kao član tima provodi medicinska sestra koja je završila strukovno obrazovanje i stekla strukovnu kvalifikaciju medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege, koja je upisana u registar i kojoj je dano odobrenje za samostalni rad u skladu s kompetencijama stečenim strukovnim obrazovanjem.”

Članak 3.

U članku 16.a stavak 2. mijenja se i glasi:

„Kompetencije medicinske sestre obuhvaćaju znanja i vještine određene zakonom kojim se uređuju regulirane profesije i priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija te spoznaje i postupke planiranja, organiziranja, provođenja i procjene kvalitete provedene zdravstvene/ sestriinske njege sukladno razinama obrazovanja. Medicinske sestre sudjeluju u razvoju i evaluaciji zdravstvenih informacijskih sustava, koriste informacijske tehnologije za analizu podataka u sestriinskoj dokumentaciji i daju prijedloge za poboljšanje informacijskih tehnologija koje su vezane uz sestriinsku praksu.“

Stavak 6. mijenja se i glasi:

„Kompetencije medicinske sestre sa završenim specijalističkim usavršavanjem i završenim studijem sestrinstva određene su popisom izlaznih kompetencija/ishodima učenja sukladno propisima o specijalističkom usavršavanju medicinskih sestara, odnosno propisima o visokom obrazovanju, koje se nadovezuju na temeljne sestriinske kompetencije.“

Iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

„Prvostupnica sestrinstva iz stavka 4. ovoga članka sa završenim specijalističkim usavršavanjem iz hitne medicine, tijekom hitnog zbrinjavanja životno ugroženog bolesnika, samostalno propisuje i primjenjuje lijekove propisane pravilnikom kojim se uređuje specijalističko usavršavanje prvostupnica sestrinstva iz hitne medicine.“.

Članak 4.

U članku 20. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„Medicinska sestra može odbiti pružanje zdravstvene njege osobi koja joj prijete ili je prema njoj, odnosno drugim zdravstvenim radnicima fizički agresivna ako time ne uzrokuje trajne posljedice za zdravlje ili ne ugrozi život te osobe, a o svojoj odluci mora hitno izvijestiti neposredno nadređenu osobu.“.

Članak 5.

U članku 26. stavku 1. iza podstavka 3. dodaje se podstavak 4. koji glasi:

„- provodi postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.“.

Članak 6.

U članku 27. iza točke 19. dodaje se nova točka 20. koja glasi:

„20. donosi preporuke o osobnoj radnoj odjeći medicinske sestre,“.

Dosadašnja točka 20. postaje točka 21.

Članak 7.

Naziv poglavlja „IX. KAZNENE ODREDBE“ mijenja se i glasi: „IX. PREKRŠAJNE ODREDBE“.

Članak 8.

Članak 33. mijenja se i glasi:

„Novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 2.650,00 eura kaznit će se za prekršaj ustanova ako na radno mjesto voditelja ili člana tima zdravstvene njege, rasporedi medicinsku sestru koja nije upisana u registar, odnosno nema važeće odobrenje za samostalan rad (članak 14. stavci 1. i 2.).

Novčanom kaznom u iznosu od 390,00 do 1.320,00 eura kaznit će se za prekršaj medicinska sestra ako:

1. obavlja samostalan rad bez važećeg odobrenja za samostalan rad (članak 15. stavak 1.)
2. provodi zdravstvenu njegu kao voditelj ili član tima, a nije upisana u registar odnosno nema važeće odobrenje za samostalan rad u skladu s kompetencijama stečenim obrazovanjem (članak 15. stavci 2. i 4.)

3. u slučaju nemogućnosti provedbe ordiniranog postupka, kada unatoč primjeni najboljeg znanja i vještina poslodavac nije osigurao ordinirane lijekove, sredstva, minimalno potrebni pribor ili tehničku opremu u skladu s minimalnim standardima za provođenje uspješne zdravstvene njege, medicinska sestra odmah pisano ne izvijesti nadređenu osobu (članak 21. stavci 1. i 2.).“.

Članak 9.

Hrvatska komora medicinskih sestara obvezna je uskladiti Statut s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Ostale opće akte Hrvatska komora medicinskih sestara obvezna je uskladiti s ovim Zakonom i Statutom u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 10.

Postupci pokrenuti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o sestринstvu („Narodne novine“, br. 121/03., 117/08. i 57/11.), te propisa i općih akata donesenih na temelju toga Zakona.

Članak 11.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovim se člankom uvrštavaju do sada izostavljeni stručni diplomski studiji koji provode osposobljavanje medicinskih sestara nakon završenog (stručnog/sveučilišnog) prijediplomskog studija sestrinstva te se nužno terminologija, nazivlja studija, usklađuju sa Zakonom o visokom obrazovanju i znanstvenoj djelatnosti („Narodne novine“ broj 119/22.). Izmjena se donosi radi jasnijeg razumijevanja postojećeg standarda i slijeda obrazovanja medicinskih sestara obzirom na Zakonom propisane minimalne uvjete osposobljavanja medicinskih sestara.

Uz članak 2.

Ovim se člankom usklađuju nazivi studija prema propisima visokog obrazovanja sukladno postojećem standardu i slijedu obrazovanja medicinskih sestara.

Uz članak 3.

Ovim se člankom dodatno definiraju kompetencije prvostupnice sestrinstva na način da se unosi izostavljena ovlast samostalne izrade Plana zdravstvene njege sukladno postojećem stanju te se utvrđuju kompetencije prvostupnice sestrinstva sa završenom specijalizacijom iz djelatnosti hitne medicine. Cilj predložene novine je proširenje kompetencija prvostupnica sestrinstva s odobrenjem za samostalan rad i specijalizacijom iz djelatnosti hitne medicine. Naime, trenutni sustav formalnog obrazovanja medicinskih sestara/tehničara ne omogućuje kompetencije za obavljanje brojnih postupaka u djelatnosti hitne medicine bez prisustva liječnika u skladu s popisom kompetencija navedenim u Prilogu 2. Pravilnika o izmjenama Pravilnika o specijalističkom usavršavanju prvostupnika sestrinstva u djelatnosti hitne medicine („Narodne novine“, broj 139/22.), koji je stupio na snagu 1. prosinca 2022., a što nije bilo moguće prema ranije važećem pravnom okviru. Predložena novina omogućuje samostalno primjenjivanje lijekova sukladno kompetencijama utvrđenim pravilnikom kojim se uređuje specijalističko usavršavanje.

Uz članak 4.

Ovim se člankom propisuje pravo medicinskih sestara da odbije pružanje zdravstvene njege osobi koja joj prijete ili je fizički agresivna te se propisuje obaveza hitnog izvještavanja neposredno nadređene osobe o navedenom slučaju.

Cilj predložene novine je sigurnost i zaštita zdravlja medicinskih sestara koja je već osigurana zakonodavnim okvirom drugim zdravstvenim radnicima, npr. člankom 18. Zakona o liječništvu („Narodne novine“, br. 121/03. i 117/08.).

Uz članak 5.

Ovim se člankom dopunjuju odredbe važećeg Zakona u vezi s nadležnostima i javnim ovlastima Komore. Predloženom novinom važeći zakon se usklađuje s člankom 177. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22., 156/22. i 33/23.).

Uz članak 6.

Ovim se člankom dopunjuju odredbe važećeg Zakona u vezi s ovlastima Komore. Predložena novina dopunjuje ovlasti Komore na način da donosi smjernice vezane uz radno zaštitnu odjeću medicinskih sestara te ima za cilj osigurati prepoznatljivost medicinskih sestara i sestrinske djelatnosti.

Uz članak 7.

Ovim se člankom odredbe važećeg Zakona terminološki usklađuju s posebnim zakonom kojim se uređuju prekršaji.

Uz članak 8.

Ovim se člankom opis prekršaja usklađuje s odredbom normativnog dijela propisa na koju se upućuje. Uzimajući u obzir Zakon o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22. i 88/22. - ispravak), predloženom novinom mijenjaju se iznosi novčanih kazni za prekršaje zdravstvenih ustanova i medicinskih sestara, te se zaokružuju sukladno primjeni fiksnog tečaja konverzije u euro.

Uz članke 9. i 10.

Ovim se člankom uređuju prijelazne odredbe.

Uz članak 11.

Ovim se člankom uređuje dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 8.

Viša razina obrazovanja medicinskih sestara stječe se završetkom preddiplomskog stručnog ili sveučilišnog studija sestrinstva za medicinske sestre, i/ili diplomskog sveučilišnog studija sestrinstva.

Članak 14.

Voditelj tima zdravstvene njege jest medicinska sestra koja je završila najmanje preddiplomski studij sestrinstva, koja je upisana u registar medicinskih sestara pri Hrvatskoj komori medicinskih sestara (u daljnjem tekstu: registar) i kojoj je dano odobrenje za samostalan rad u skladu s kompetencijama stečenim obrazovanjem.

Zdravstvenu njegu kao član tima provodi medicinska sestra koja je završila strukovno obrazovanje za zanimanje medicinska sestra, koja je upisana u registar i kojoj je dano odobrenje za samostalan rad u skladu s kompetencijama stečenim obrazovanjem.

Medicinska sestra koja je stekla temeljnu naobrazbu sukladno članku 7. ovoga Zakona stječe pravo na upis u registar i dobivanje odobrenja za samostalan rad.

Državljeni država članica Europske unije moraju poznavati hrvatski jezik najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s pacijentom.

Medicinska sestra koja obavlja zdravstvenu njegu u djelatnosti socijalne skrbi polaže stručni ispit na temelju propisa iz članka 22. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 16.a

Svrha sestrinske djelatnosti jest zaštita zdravlja pojedinca, obitelji i cjelokupnog pučanstva.

Kompetencije medicinske sestre obuhvaćaju znanja i vještine određene člankom 39. stavkom 3. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija („Narodne novine“, br. 124/09) te spoznaje i postupke planiranja, organiziranja, provođenja i procjene kvalitete provedene zdravstvene/sestrinske njege sukladno razinama obrazovanja.

Medicinska sestra s temeljnom naobrazbom iz članka 7. ovoga Zakona:

- primjenjuje znanja i vještine iz područja zdravstvene skrbi, osnovnih predmeta struke i društvene skupine predmeta u razumijevanju fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih pojedinaca kao i odnosa između zdravstvenog stanja pojedinca i njegovog fizičkog i društvenog okruženja,
- primjenjuje načela sestrinske etike – etičkog kodeksa medicinskih sestara,
- primjenjuje deklaracije o ljudskim pravima i pravima bolesnika,
- osigurava povjerljivost i sigurnost pisanih i usmenih informacija dobivenih obavljanjem profesionalnih dužnosti,
- primjenjuje važeće propise u obavljanju profesionalne dužnosti,

- sudjeluje u planiranju, pripremanju i provođenju osnovne zdravstvene/sestrinske njege u skladu sa standardiziranim postupcima i samovrednovanjem rada,
- sudjeluje u planiranju, pripremanju i provođenju i/ili u izvođenju medicinsko-tehničkih zahvata zdravih i bolesnih pojedinaca svih životnih dobi,
- potiče i/ili pomaže bolesniku u zadovoljavanju osnovnih životnih aktivnosti poštujući njegovo ljudsko dostojanstvo i kulturološke različitosti,
- sudjeluje u unapređenju i osiguravanju kakvoće postupaka zdravstvene/sestrinske njege,
- vodi zdravstvenu dokumentaciju i dokumentaciju zdravstvene/sestrinske njege, izvješćuje članove zdravstvenog tima poštujući tajnost podataka,
- koristi suvremenu informacijsko-komunikacijsku tehnologiju u pisanom, govornom i elektroničkom obliku,
- prepoznaje životno ugroženog pojedinca i primjenjuje hitne medicinske postupke sukladno kompetencijama,
- sudjeluje u zdravstvenom odgoju pojedinca, obitelji i zajednice svih životnih dobi s ciljem promicanja zdravlja i zdravog načina života,
- primjenjuje postupke očuvanja zdravlja i zdravog okoliša te skrb za osobnu sigurnost, sigurnost pojedinca i zajednice,
- primjenjuje pravila zaštite na radu i rada na siguran način,
- primjenjuje vještine komuniciranja s članovima tima za zdravstvenu/sestrinsku njegu i ostalim osobljem te s pacijentom, njegovom obitelji i zajednicom,
- razvija samostalnost i samoinicijativnost u radu u okviru profesionalne odgovornosti,
- sudjeluje u radu zdravstvenoga i/ili multidisciplinarnoga tima u okviru profesionalne odgovornosti,
- razvija odgovornosti za cjeloživotno učenje, profesionalni razvoj i unapređenje kompetencija u skladu s potrebama tržišta rada,
- sudjeluje u izobrazbi učenika i stručnom usavršavanju zdravstvenog osoblja.

Medicinska sestra prvostupnica osim kompetencija iz stavka 3. ovoga članka:

- utvrđuje potrebe pacijenta za zdravstvenom njegom,
- planira, organizira, provodi i procjenjuje kvalitetu zdravstvene/sestrinske njege,
- sudjeluje u procesu očuvanja zdravlja i sprečavanju nastanka bolesti stanovnika,
- nadzire rad svih radnika koji na bilo koji način utječu na proces provođenja zdravstvene/sestrinske njege,
- odgovorna je za evidentiranje svih provedenih postupaka i aktivnosti provođenja zdravstvene/sestrinske njege tijekom 24 sata,
- sudjeluje u istraživačkom radu.

Medicinska sestra magistra sestrinstva osim kompetencija iz stavka 3. i 4. ovoga članka:

- izvodi edukaciju svih razina medicinskih sestara sukladno propisima o visokom obrazovanju,
- provodi znanstveni rad,
- organizira i upravlja osobljem, materijalnim sredstvima te sustavima podrške u okviru svog autonomnog područja djelovanja zdravstvene/sestrinske njege, na svim razinama zdravstvene zaštite i socijalne skrbi te na poslovima koji uključuju sestrinsku djelatnost,
- upravlja sustavom kvalitete zdravstvene/sestrinske njege i procjene razvoja zdravstvene njege.

Kompetencije medicinske sestre sa završenom specijalističkom izobrazbom te poslijediplomskim sveučilišnim studijem određen je popisom izlaznih kompetencija/ishodima učenja sukladno propisima o specijalističkom usavršavanju medicinskih sestara, odnosno propisima o visokim učilištima, koje se nadovezuju na temeljne sestrinske kompetencije.

Članak 20.

U slučaju kada bolesnik svjesno odbija ordinirani postupak ili primjenu ordinirane terapije medicinska sestra je obvezna odmah izvijestiti ovlaštenoga liječnika.

Članak 26.

Komora obavlja sljedeće javne ovlasti:

- vodi registar svojih članova,
- daje, obnavlja i oduzima odobrenja za samostalan rad,
- obavlja stručni nadzor nad radom medicinskih sestara.

Način i uvjete pod kojima se obavlja stručni nadzor iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka propisuje općim aktom Komora uz suglasnost ministra nadležnog za zdravstvo.

Članak 27.

Pored javnih ovlasti iz članka 26. ovoga Zakona Komora obavlja i sljedeće poslove:

1. donosi etički kodeks medicinskih sestara,
2. surađuje s ministarstvom nadležnim za zdravstvo na svim područjima od interesa za medicinske sestre te daje stručna mišljenja kod pripreme propisa od utjecaja na struku medicinskih sestara,
3. predlaže ministru nadležnom za zdravstvo sadržaj protokola za plan i provođenje zdravstvene njege, u skladu s pozitivnom praksom i po međunarodno priznatim načelima,
4. predlaže ministru nadležnom za zdravstvo standarde i normative za djelatnost medicinskih sestara,
5. utvrđuje potrebu, sadržaj i duljinu trajanja programa dodatnog usavršavanja medicinskih sestara, osim specijalističkog usavršavanja,
6. surađuje s obrazovnim ustanovama i stručnim sestrinskim društvima u provođenju trajnog stručnog usavršavanja te vrednovanja i provjere stručnosti medicinskih sestara,
7. predlaže ministru nadležnom za zdravstvo sadržaj sestrinske dokumentacije,
8. utvrđuje način i uvjete pod kojima se obavlja stručni nadzor nad radom medicinskih sestara,
9. utvrđuje najniže cijene zdravstvene njege za medicinske sestre izvan osnovne mreže zdravstvene djelatnosti,
10. utvrđuje cijene zdravstvene njege iz opsega privatnog zdravstvenog osiguranja,
11. utvrđuje povrede radnih dužnosti medicinskih sestara,
12. utvrđuje disciplinske mjere za lakše i teže povrede radne dužnosti medicinskih sestara,
13. provodi disciplinski postupak i izriče disciplinske mjere za povrede dužnosti medicinskih sestara,
14. surađuje sa zdravstvenom inspekcijom ministarstva nadležnog za zdravstvo,
15. zastupa interese medicinskih sestara,
16. brine se za pravnu pomoć svojih članova,
17. brine se o drugim interesima svojih članova,
18. koordinira odnose među članovima te aktivno sudjeluje u rješavanju eventualno nastalih sporova,
19. surađuje sa Svjetskom zdravstvenom organizacijom i drugim međunarodnim organizacijama od interesa za sestrinstvo,
20. obavlja i druge poslove određene zakonima, Statutom i drugim općim aktima Komore.

IX. KAZNENE ODREDBE

Članak 33.

Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj medicinska sestra ako:

1. ne ispuni obvezu čuvanja profesionalne tajne (članak 3. stavak 3.),
2. provodi zdravstvenu njegu kao voditelj ili član tima, a nije upisana u registar (članak 14. stavak 1. i 2.),
3. obavlja samostalan rad bez odobrenja za samostalan rad (članak 15. stavak 1.),
4. u slučaju nemogućnosti provedbe ordiniranog postupka odmah pisano ne izvijesti nadređenu osobu (članak 21. stavak 2.),
5. onemogućiti ili ometa provođenje stručnog nadzora (članak 26. stavak 2.),
6. ne otkloni nedostatke utvrđene stručnim nadzorom.

Prilozi:

- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije, s tablicama usporednog prikaza

OBRAZAC
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU
O NACRTU PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
SESTRINSTVU

Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sestrinstvu
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo zdravstva
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sestrinstvu
Datum dokumenta	15.11.2023.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sestrinstvu
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	126
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo zdravstva
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	U postupak izrade odnosno u rad stručne skupine za izradu Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sestrinstvu bili su uključeni predstavnici Hrvatske komore medicinskih sestara, Hrvatske komore liječnika, Hrvatske udruge medicinskih sestara, Matice hrvatskih sindikata, Hrvatske udruge poslodavaca, Saveza samostalnih sindikata i Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da, na portalu eSavjetovanja od 23. svibnja do 22. lipnja 2023. godine. (www.esavjetovanja.gov.hr).
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Analiza dostavljenih primjedbi nalazi se u prilogu ovoga obrasca.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za	Analiza dostavljenih primjedbi nalazi se u prilogu ovoga obrasca.

neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sestrinstvu

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	Tatjana Soldat	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU	Kompetencije koje su potvrđene teoretski i praktično ,samo kod nas se mogu oduzeti Zakonom,pravilnicima i aktima.Naime , u svim razvijenim zemljama EU ,vještine koje ste stekli temeljnom izobrazbom ,stručnom edukacijom i razvojem u struci možete nadograđivati i potvrđivati ali nije poznato u razvijenom svijetu da vam je netko iste i oduzeo ,osim naravno u Hrvatskoj.Sestrinstvo je struka i treba biti fokus na stručnom usavršavanju. Znanost treba prepustiti znanstvenicima! Susutav rasteretite prvo na način da uvedete njegovatelje sa kratkim tečajem, a sestra neka bude sestra bez 100g obrazovanja.... Jer toga nema nigdje.... Osvrnite se na zemlje EU....	Primljeno na znanje	Sestrinstvo je regulirana profesija sukladno Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija ("Narodne novine" broj: 82/15, 70/19, 47/20) te Direktivi 2005/36/EZ. Cilj i svrha donošenja ovih izmjena su navedeni u uvodnom dijelu te su isključivo povezani uz medicinske sestre i medicinske tehničare, a ne pripadnike drugih profesija. Također, prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sestrinstvu ne uduzima niti jednu kompetenciju medicinskim sestrama i medicinskim tehničarima već ih naprotiv isti dodaje.
2	Tatjana Soldat	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU	Iz izmjene i dopune Zakona o sestrinstvu ,vidljivo je na žalost kako je zapostavljena Temeljna razina obrazovanje ,koja je u osnovi i najbrojnija.Nedostatak srednjih medicinskih sestara/tehničara u sustavu kao nositelja temeljne izobrazbe trebala bi biti obuhvaćena ovim prijedlogom te poboljšati njihov status (po uzoru npr. na Njemačku)kako bi ih zadržali u sustavu i isto tako mlade-nove snage motivirali da uđu u sustav. Europske zemlje poput Njemačke specijalistička usavršavanja su omogućili svima koji imaju temeljnu izobrazbu i najmanje dvije godine staža u struci(ne bilo koja završena škola),a sveučilišnu izobrazbu onima koji imaju završenu državnu maturu u startu nismo konkurentni toj zemlji. Naime, fokus ovih izmjene je samo i isključivo u višoj i visokoj razini obrazovanja,na žalost nije se niti uzelo u mogućnost koristiti znanja i vještine srednjih medicinskih sestra ili po novom petogodišnjem obrazovanju medicinske sestre/tehničari opće njege da po osnovi duljine radnog staža npr. (ako su u struci preko 5 godina) mogu i planirati i organizirati zdravstvenu njegu i biti voditelji smjene kako to rade npr. Njemci i druge Europske zemlje. Ovim izmjenama ste "omalovažili" srednje medicinske sestre/tehničare i njihove sposobnosti,te nije predložena niti jedna jedina mogućnost daljnjeg usavršavanja,osim završetka sveučilišnog studija, na koji način	Nije prihvaćeno	Specijalističko usavršavanje medicinskih sestara je regulirano člankom 10. Zakona o sestrinstvu koji određuje kako potrebu, sadržaj i trajanje specijalističkog usavršavanja medicinskih sestara utvrđuje ministar nadležan za zdravstvo. Navedena zakonska odredba niti nije predmet izmjene ovim prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sestrinstvu. U pogledu navoda kako je postojećim prijedlogom onemogućeno medicinskim sestrama s srednjoškolskim obrazovanjem daljnje usavršavanje i napredovanje potrebno je istaknuti kako postojeći prijedlog Zakona također ne regulira navedenu materiju. U pogledu navoda kako postojeći prijedlog Zakona "omalovažava" određenu kategoriju medicinskih sestara potrebno je istaknuti kako medicinskim sestrama i medicinskim tehničarima srednjoškolskog obrazovanja i dalje stoje na raspolaganju, pod jednakim uvjetima kao i do sada, svi oblici vertikalnog obrazovanja te dodatnog, trajnog i specijalističkog usavršavanja kao i do sada što se ovim Prijedlogom u niti jednom dijelu nije izmijenilo, a dodatno je vezano uz odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti (čl.181.-

			<p>želite zadržati kadar ili motivirati da se uključe u sustav.</p> <p>Sustav se razvija, napreduje, stabilizira onoliko koliko su uključene sve razine. Potrebno je odlučiti koji sustav školovanja i edukacija želimo preuzeti i razvijati, potrebno je udlučiti koja razina obrazovanja je temeljna razina.</p> <p>Što mi to želimo i po uzoru na koga, zemlje članice EU ili nam je uzor Velika Britanija, shodno tome je potrebno promijeniti i niz zakona, a ne samo Zakon o sestriinstvu.</p>		<p>191.). Nadalje, Zakon o sestriinstvu propisuje kako kompetencije stječu obrazovanjem (čl. 5.st. 4., čl. 15 st. 4., čl. 16a st. 2.) i kako ne mogu obavljati djelatnost zdravstvene njege izvan kompetencija stečenih obrazovanjem.</p>
3	ivanka bencic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU	<p>Optimizacija zdravstvene skrbi u Republici Hrvatskoj (RH), predstavlja medicinski i socioekonomski gorući problem države. Povećanje udjela stanovništva starije životne dob, porast kroničnih bolesti u radno aktivnom stanovništvu, maligne bolesti, polimorbiditet, palijativna stanja, složenosti medicinske tehnologije, zahtijevaju žurne temeljne prilagodbe zdravstvenog sustava kako bi se osigurala održivost zdravstvene zaštite.</p> <p>Umjesto struktura koje su danas usmjerene prvenstveno na akutne zdravstvene probleme, potrebni su novi koncepti skrbi koji su usmjereni i na sve brojnije dugotrajne kronične bolesti populacije, dugoročne potrebe i zdravstvene skrbi te progresivnog promicanja zdravlja. Nužni su novi ekonomični koncepti zdravstvene zaštite s interpersonalnim profesionalnim pristupom u cijeloj zajednici (OECD, 2013). Danas je potrebno zbog složenosti suvremenih procesa načina liječenja i nastavne skrbi, sustavno planirano praćenje i konkretno vođenje oboljele osobe kroz sve faze liječenja. Nužno je omogućiti kvalitetno koordinirano praćenje osobe kroz dugotrajnu skrb zbog kvalitetnijih ukupnih ishoda liječenja i zadržavanja funkcionalnosti osobe i obitelji tj ukupnog stanovništva RH. Potreban je promptni odgovor medicinske struke na opisane trendove i u populaciji Republike Hrvatske – sve manje radno sposobnog stanovništva.</p> <p>Suvremeni svijet i EU jest, na opisanu zdravstvenu i socioekonomsku brzorastuću problematiku odgovorio, uvrštavanjem medicinske sestre magistre, dodatno specijalizirane u određenom području (npr , dijabetes i komplikacije, rane- stome- inkontinencija, palijativna skrb, - dijaliza, psihoterapija , neurološka problematika itd...) kao naprednu praksu medicinske sestre (APRN- advanced nursing practice).). Potrebno je u zakonskim aktima odgovarajuće razlikovati VSS obrazovanje medicinske sestre magistre s dodatnom specijalizacijom , npr iz</p>	Primljeno na znanje	<p>Zakonom o sestriinstvu je u članku 16a. propisano kako su kompetencije medicinske sestre s završenom specijalističkom izobrazbom određene popisom izlaznih kompetencija/ ishodima učenja sukladno propisima o specijalističkom usavršavanju medicinskih sestara, a koje se nadovezuju na temeljne sestriinske kompetencije. Potrebno je također napomenuti kako članak 10. Zakona o sestriinstvu propisuje da potrebu, sadržaj i trajanje specijalističkog usavršavanja medicinskih sestara utvrđuje ministar nadležan za zdravstvo. Slijedom navedenog kompetencije magistara sestriinstva na način kako je to komentirano (enterostomalni terapeuti ili neki drugi oblik dodatnog specijalističkog usavršavanja magistara sestriinstva) je predmet regulacije Pravilnika o specijalističkom usavršavanju medicinskih sestara i medicinskih tehničara, odnosno predmetna materija nije obuhvaćena Zakonom o sestriinstvu.</p>

			<p>područja enterostomalne terapije-primjer koji već egzistira u zdravstvenom sustavu RH, od obrazovne strukture dodiplomske razine, bacc medicinske sestre s specijalizacijom. Obrazovni i stručni ishodi te struktura znanja i vještina, autonomije i kompetencija, mora biti različita-kao što je to u EU, Swiss te ostatku razvijena svijeta. Inovativni pristupi liječenja raka danas su vrlo često rak pretvorili u bolest kroničnog tijeka, no praćenu multimorbiditetom. Multimorbiditet će postati prijetnja broj jedan zdravlju stanovništva i ekonomskoj održivosti sustava zdravstvene zaštite. Rak i onkološko liječenje na taj način utječe ne samo na zdravlje pojedinaca, već i na nacionalne zdravstvene i socijalne sustave, državne proračune te produktivnost i rast gospodarstva, koji se temelje na zdravoj radnoj snazi. Preživjeli od raka imaju kasne i dugoročne učinke liječenja, funkcionalne i emocionalne posljedice te trajni invaliditet . Ovi učinci predstavljaju izazove za zdravstvene sustave koji moraju osigurati odgovarajuću brigu i kvalitetu života: polazeći od toga „koliko dugo“ ljudi nakon dijagnoze do „koliko dobro i kvalitetno “ ljudi mogu očekivati da će živjeti od dijagnoze pa nadalje. Pristup usredotočen na pacijenta je, stoga, od velike važnosti u planiranju onkološkog liječenja, sprečavanju invaliditeta, smanjenoj kvaliteti života, nesposobnosti za rad. Potrebno je razviti kontinuirani put bolesnika s rakom kroz sve razine skrbi, s posebnom pažnjom na segmente koji pripadaju tercijarnoj nastavno i primarnoj skrbi ili skrbi u zajednici. Od ključne je važnosti kontinuirana podrška oboljeloj osobi i obitelji kroz sve epizode liječenja- od bolnica te nastavnu kasnije dostupnu podršku u zajednici.</p> <p>Magistra sestrinstva unatrag tri desetljeća prednjači kao kvalitetan odgovor na opisane trendove tj. potrebe u akutnoj, kroničnoj , onkološkoj i palijativnoj zdravstvenoj skrbi brojnih nacija. Stručnjak specijalist za zdravstvenu njegu (APRN-advanced nursing practice), je registrirana medicinska sestra magistra sestrinstva (MSc) koja je stekla stručno znanje, vještine donošenja odluka u složenim situacijama i kliničkim kompetencijama za ekstenzivnu sestrinsku praksu (ICN 2020). Osnovne kompetencije magistre sestrinstva enterostomalnog terapeuta npr, su također i vođenje procesa, istraživačka kompetencija, isporučivanje veće učinkovitosti kroz sposobnost integriranja rezultata istraživanja u praksu (translacijska</p>		
--	--	--	--	--	--

		<p>kompetencija). Fokus je na zdravstvenoj skrbi , koje zahtijeva visoko specijaliziranu zdravstvenu njegu. Magistra sestrinstva s dodatnom specijalizacijom, može preuzeti vodeću ulogu u dugoročnom upravljanju slučajevima, dostupnošću i pravovremenom reakcijom , u području svog radnog djelovanja (Bauer i sur., 2007, 2011; Wagner, 2009). To su na primjer pacijenti s rakom, dijabetesom (rane) ili često, palijativna skrb, dakle bolesti koje imaju dugotrajni tijek u svim sustavima zdravstvene skrbi (od skrbi u kući pacijenta do bolničke skrbi). Višestruka istraživanja provedena u Republici Hrvatskoj u Udrugama pacijenata sa stomom i kroničnim ranama također govore u prilog potrebe prepoznavanja novih kompetencija u sestrinstvu u npr. području enterostomalne terapije. NPPR (Nacionalni plan borbe protiv raka- Republika Hrvatska 2020.) u poglavljima 12, 15, 17, 18 definira i traži rješavanje akutnih i kroničnih-doživotnih neželjenih posljedica liječenja. Česte neželjene posljedice raznih modaliteta liječenja su upravo problematika života sa stomom (hranidbena ili eliminacijska), kroničnim ranama, malignim ranama, fistulama te inkontinencijom. Nacionalni plan borbe protiv raka RH, u svom nacrtu zahtijeva osiguravanje dovoljnog broja visokospecijaliziranih stručnjaka svih profila i službi, njihovu kontinuiranu edukaciju i podizanje razine djelovanja kao odgovor na strelovite izmjene u načinima i mogućnostima liječenja no posljedično i mogućeg kroniciteta. Težinu problema i potrebu multidisciplinarnosti u pristupu rješavanja opisane problematike argumentiraju i provoditelji mjera NPPR-a ,Vlada Republike Hrvatske , Ministarstvo zdravstva, Ministarstvo socijalne skrbi te HZZO-a. Obavezno je kontinuirano usavršavanje magistre sestrinstva npr s specijalizacijom - npr. enterostomalnog terapeuta, u skladu sa zahtjevima aktivnog stručnog registra i dokazima o redovnoj izravnoj kliničkoj praksi (HKMS). Za održavanje naslova magistre sestrinstva, enterostomalnog terapeuta, potreban je redovan dokaz kontinuiranog daljnjeg usavršavanja (HKMS). Implementacijom u radna okruženja, magistra sestrinstva s dodatnim specijalističkim programom , na svim razinama zdravstvene skrbi brojnim istraživanjima dokazano, neposredno utječu i podižu stupanj:</p> <p>1. povećavaju dostupnost i</p>		
--	--	--	--	--

			<p>pravovremenost zdravstvene usluge</p> <p>2. kvalitete i sigurnosti zdravstvene skrbi,</p> <p>3. poboljšavaju ukupne ishode liječenja i života pacijenta,</p> <p>4. smanjuju troškove zdravstvenog sustava,</p> <p>5. izravno povećavaju učinkovitost svih elemenata koji sudjeluju u procesima zdravstvene skrbi.</p> <p>Zaključno, po modelu zemalja u okruženju, Austrija, Slovenija, Njemačka, Švicarska te druge zemlje EU i razvijenog svijeta - nužno je zbog opisanog pobola te trendova i načina liječenja a zbog održanja broja funkcionalne populacije uz kronične bolesti, implementirati visokoobrazovane medicinske sestre, magistre sestrinstva s dodatnim specijalističkim programom te visokom autonomijom u radu, u zdravstveni sustav Republike Hrvatske. Svojevremeno prije tridesetak i više godina, upravo zbog potreba razvoja i unapređenja zdravstvenog sustava u zdravstveni sustav implementirane su patronažne sestre kao autonomni oblik rada u zajednici s obvezujućom VŠS naobrazbom. Sada, implementacijom VSS med sestre, magistre, sa specijalizacijom, naprednim stupnjem prakse (APRN- advanced nursing practice) čini se veliki upliv u poboljšanje ishoda liječenja, preživljenja od raka te drugih kroničnih stanja, pozicionira na bolje, Republiku Hrvatsku tako s neželjenih zadnjih pozicija u zdravstvenim ishodima pozicionira na viša mjesta ljestvice, povećava broj radno sposobne populacije RH. Način je to, kako su npr navedene zemlje, razvijeni svijet, riješio istovrsne neželjene trendove te poboljšale zdravlje, populacije profilom kadra medicinske sestre napredne prakse (APRN) tj, magistre sestrinstva s dodatnom specijalizacijom, koji profil i u RH imamo. Također dakle u RH usklađujemo potrebe zdravstvene skrbi populacije, te sada implementacijom VSS te specijalizirane sestra za određeno područje (APRN), na sličan način ponavljamo proces prihvaćanja i prepoznavanja potrebe populacije i zdravstvenog sustava u skladu s suvremenim trendovima susjednih država s boljim zdravstvenim praćenjem i ishodima funkcionalnosti stanovništva.</p>		
4	Romeo Novak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU	<p>U specijalističkom usavršavanju sestara i tehničara u hitnoj medicinskoj pomoći opet su izostavljeni magistri i diplomirane medicinske sestre i tehničari. Mišljenja sam da se u ovom trenutku moglo uvrstiti visokoobrazovane djelatnike u tu specijalizaciju i dati im veće</p>	Primljeno na znanje	Zakonom o sestrinstvu je u članku 16a. propisano kako su kompetencije medicinske sestre s završenom specijalističkom izobrazbom određene popisom izlaznih kompetencija/ ishodima učenja sukladno propisima o specijalističkom usavršavanju

			<p>kompetencije a time i koeficijent od sadašnjeg prijedloga odnosno da ih se stavi kao voditelje timova 2 u vanbolničkoj hitnoj. Djelatnicima koji rade s magisterijom na prijavno dojavnoj službi isto treba priznati VSS jer kako je moguće da se liječniku prizna a sestri ne a rade isti posao. Znači svi sa visokim obrazovanjem u hitnom zbrinjavanju pacijenata koji ih samostalno zbrinjavaju bez liječnika i pišu svoj nalaz trebaju imati priznato obrazovanje. Godinama sami zbrinjavaju pacijente, odgovorni su samostalno za svoje intervencije i vrijeme je da se taj problem riješi, S toga molim da se konačno taj problem riješi i djelatnicima s višegodišnjem iskustvom koji su još u sustavu i koji mogu još puno dati u smislu edukacija i profesionalnog zbrinjavanja pacijenata prizna konačno visoko obrazovanje. Ima puno kolega koji se bore s ovim sramotnim odnosom prema visokoobrazovanim sestrama i tehničarima i vrijeme je da se ljude počinje konačno priznavati na terenu a ne samo iskorištavati njihovo znanje u sustavu.</p>		<p>medicinskih sestara, a koje se nadovezuju na temeljne sestriinske kompetencije. Temeljem navedene zakonske odredbe u postojećem prijedlogu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sestrinstvu se kompetencije vežu uz Pravilnik kojim se uređuje specijalističko usavršavanje prvostupnica sestrinstva iz hitne medicine. Uvođenje različitih kompetencija prvostupnica/ka sestrinstva i visokoobrazovanih medicinskih sestara i medicinskih tehničara s završenim specijalističkim obrazovanjem može biti predmet regulacije Pravilnika, a ne Zakona o sestrinstvu. Također pitanje priznavanja koeficijenta visokoobrazovanim medicinskim sestrama i medicinskim tehničarima je regulirano Uredbom o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama, a ne Zakonom o sestrinstvu.</p>
5	Ivana Žilić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU	<p>Predlažem definiranje kompetencija diplomskih studija sestrinstva. Izjednačeno je nazivlje diplomirana medicinska sestra sa magistra sestrinstva, a kompetencije nakon završetka studija nisu jednake. Studiji nemaju ni slične kurikulume, a nazivi su jednaki. Predlažem implementaciju magistara u sustav, zasada su magistri sestrinstva ograničeni na nekoliko područja koja pokrivaju kompetencije, primjerica kontrola kvalitete. Treba se težiti implementaciji visoko obrazovanog kadra u sustav koji će ih sukladno Zakonu nagraditi i sa pripadajućim koeficijentom, odnosno naknadom plaće. Trenutno je u RH nešto manje od 3 tisuće registriranih magistra sestrinstva, a zbog neuređenosti Zakona i sustava plaćeno je njih 10%. Visoko obrazovani kadar poboljšava kvalitetu skrbi za bolesnika. Optimalno bi bilo proširiti kompetencije magistara kako bi se, pozivajući na Zakon, njima omogućio koeficijent, a samim time i ostanak visokoobrazovanih sestara u sustavu RH. Ukoliko je moguće, dostavit ću Vam prijedloge proširenja kompetencija magistra sestrinstva.</p>	Primljeno na znanje	<p>Kompetencije medicinske sestre magistre sestrinstva, nakon završenog prijediplomskog studija za prvostupnicu sestrinstva, propisane su člankom 16a stavak 5. Zakona o sestrinstvu, dok uvjerenje o ujednačavanju stručnog naziva medicinskim sestarama izdaju visokoškolske ustanove temeljem Zakona o visokom obrazovanju i znanstvenoj djelatnosti pa stoga nisu predmet Zakona o sestrinstvu. Programi diplomskih studija u sestrinstvu nisu regulirani Direktivama Europske unije. Pitanje priznavanja koeficijenta visokoobrazovanim medicinskim sestrama i medicinskim tehničarima je regulirano Uredbom o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama, a ne Zakonom o sestrinstvu.</p>
6	Hrvatsko društvo za medicinsku informatiku	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU, I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA	<p>U članak 16.a prijedloga Zakona u dijelu u kojem se nabrajaju kompetencije medicinskih sestara predlaže se dodati: -sudjeluje u razvoju i evaluaciji zdravstvenih informacijskih sustava -koristi informacijske tehnologije za analizu podataka u sestrinskoj</p>	Prihvaća se	Prihvaća se

			dokumentaciji - daje prijedloge za poboljšanje informacijskih tehnologija koje su vezane uz sestrinsku praksu		
7	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU, Članak 1.	<p>Novopredloženim člankom 8. Zakona je propisano da se, između ostaloga, viša razina obrazovanja medicinskih sestara stječe i završetkom diplomskog stručnog ili sveučilišnog studija sestrinstva nakon završenog prijediplomskog studija sestrinstva.</p> <p>Iz navedenoga proizlazi da se zvanje magistre sestrinstva priznaje samo u slučaju da je diplomskom studiju sestrinstva prethodio isključivo preddiplomski studij sestrinstva, što nije u skladu sa propisima kojima se regulira sustav visokog obrazovanja i stjecanje akademskih naziva i stupnjeva kao niti sa odredbama Zakona o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru (NN 22/13, 41/16, 64/18, 47/20, 20/21, dalje: ZHKO).</p> <p>Kako je propisano člankom 59. stavkom 3. Zakona o visokom obrazovanju i znanstvenoj djelatnosti (NN 119/22), sveučilišni diplomski studij može upisati osoba koja je završila odgovarajući sveučilišni prijediplomski studij ili sveučilišni integrirani studij. Stručni diplomski studij može upisati osoba koja je završila odgovarajući stručni ili sveučilišni prijediplomski studij. Iznimno, sveučilišni diplomski studij može upisati i osoba koja je završila odgovarajući stručni prijediplomski studij u skladu s općim aktom visokog učilišta koje provodi taj studij te uz polaganje razlikovnih ispita koje određuje visoko učilište. Uvjete upisa na sveučilišni odnosno stručni diplomski studij odlukom utvrđuje visoko učilište te, sukladno Zakonu, nije nužno da diplomskom studiju određenog smjera prethodi ista vrsta preddiplomskog studija.</p> <p>Nadalje, ZHKO definira razinu znanja i vještina odnosno kvalifikacija koje se stječu završetkom određene razine obrazovanja uključivo i kvalifikacije stečene završetkom specijalističkih diplomskih stručnih studija odnosno završetkom sveučilišnog diplomskog studija, dok je uvjet za pristupanje navedenoj razini obrazovanja posjedovanje prethodne kvalifikacije na razini 6. stručnog ili razini 6. sveučilišnog studija, u skladu s uvjetima koje općim aktom utvrdi visoko učilište, uz ispunjavanje uvjeta utvrđenih studijskim programom visokog učilišta.</p> <p>Iz navedenoga proizlazi da uvjete za upis diplomskog stručnog ili sveučilišnog studija sestrinstva su u nadležnosti autonomije odnosno</p>	Nije prihvaćeno	Članak 5. Zakona o sestrinstvu ističe kako je zdravstvena/ sestrinska njega javna djelatnost koja podliježe kontroli zadovoljenja standarda obrazovanja i standarda kvalitete. Obzirom kako sestrinsku djelatnost mogu obavljati isključivo medicinske sestre, u opsegu koji im pružaju kompetencije stečene obrazovanjem, a utvrđene Odobrenjem za samostalan rad, sve sukladno članku 5. stavak 4. kao i članku 15 stavak 4., nesporno proizlazi kako se Zakon o sestrinstvu odnosi isključivo na obrazovanje koje se provodi u sestrinskoj profesiji po razinama obrazovanja, a kako propisuje članak 16a. Odobrenje za samostalan rad je javna isprava kojom zdravstveni radnik stječe pravo samostalno obavljati poslove u svojoj struci (članak 171. Zakona o zdravstvenoj zaštiti) te se stjecanje obrazovne kvalifikacije ne može miješati sa stjecanjem kompetencija koje Zakon propisuje člankom 16a po razinama obrazovanja kao i članak 15. stavak 4. posebno imajući u vidu stručnu kvalifikaciju kao i njenog nositelja definiranog Zakonom o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija. Uvjete upisa na diplomski studij propisuju visokoškolske ustanove sukladno Zakonu o visokom obrazovanju i znanstvenoj djelatnosti te su isti javno objavljeni, a kao što je navedeno odgovarajući studij za upis diplomatske razine u sestrinskoj profesiji je isključivo područje zdravstva/ biomedicine. Sestrinstvo je regulirana profesija te je zajednički dio studijskog program (stručnog/ sveučilišnog) na prijediplomskoj razini izrađen sukladno Direktivi 2005/36/EZ, odnosno Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija kao i prethodnom Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju te je predložena izmjena u cijelosti sukladna postojećem slijedu i standardu obrazovanja u sestrinskoj profesiji. Europski kvalifikacijski okvir

			akademske samouprave sveučilišta te predložemo brisati te odredbe iz prijedloga izmjena i dopuna Zakona.		(EQF), u skladu s kojim je donesen hrvatski kvalifikacijski okvir (HKO), sustav je povezivanja i usklađivanja obrazovnih sustava europskih država koji ima za cilj potaknuti mobilnost europskih građana i urediti prostor cjeloživotnog obrazovanja. Temeljen je na ishodima obrazovnoga procesa i podijeljen u osam razina. Šesta razina HKO-a postiže se završavanjem prvoga ciklusa visokog obrazovanja i podrazumijeva planiranje, upravljanje i nadzor aktivnosti na poslu, donošenje odluka u novonastalim situacijama, kao i preuzimanje odgovornosti. Hrvatski kvalifikacijski okvir je definiran kao <u>instrument</u> uređenja sustava kvalifikacija u Republici Hrvatskoj koji osigurava jasnoću, pristupanje stjecanju kvalifikacija, utemeljeno stjecanje, prohodnost i kvalitetu kvalifikacija. Usklađen je s Europskim kvalifikacijskim okvirom pa je tako 6. razina kvalifikacije u HKO-u povezana sa 6. razinom kvalifikacije u Europskome kvalifikacijskom okviru Direktiva 2005/36/EZ navodi kako edukacija u sestrinstvu mora završiti ishodima koji osiguravaju samostalno planiranje, provođenje, organizaciju i evaluaciju zdravstvene njege, kako propisuje članak 16a stavak 4. Zakona o sestrinstvu, pa ishodi 6. razine europskoga/ hrvatskoga kvalifikacijskog okvira (prvostupništvo sestrinstva) u potpunosti ispunjavaju navedene zahtjeve za obrazovanje medicinskih sestara. Programi diplomskih (sveučilišnih/ stručnih) studija u sestrinskoj profesiji omogućuju dodatna znanja usmjerena na nadogradnju prethodne minimalne razine koju traži Direktiva (razina 6.HKO- prvostupništvo sestrinstva) pa je i u tom dijelu predložena izmjena Zakona u cijelosti sukladna sa postojećim slijedom obrazovanja medicinskih sestara, a što potvrđuju objavljeni uvjeti upisa visokoškolskih ustanova.
8	Matica hrvatskih sindikata	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU, Članak 1.	HRVATSKI STRUKOVNI SINDIKAT MEDICINSKIH SESTARA – MEDICINSKIH TEHNIČARA U odnosu na članak 1. Nacrta Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sestrinstvu (u	Primljeno na znanje	Zakon o sestrinstvu člankom 7. propisuje kako temeljnu naobrazbu medicinske sestre stječu srednjoškolskim osposobljavanjem te je predmetni članak povezan sa postojećim člankom 14.

			<p>daljnjem tekstu: Nacrt) kojim se mijenja članak 8. Zakona o sestrinstvu ističemo kako se u ovom članku definira viša razina obrazovanja medicinskih sestara. U članku 1. Nacrta navedeni su i diplomski studiji iako su diplomski studiji visoka razina obrazovanja. Stoga sukladno Hrvatskom kvalifikacijskom okviru predložemo razdvojiti i posebno navesti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - višu razinu obrazovanja medicinskih sestara (stječe se završetkom preddiplomskog stručnog ili sveučilišnog studija sestrinstva) te - visoku razinu obrazovanja medicinskih sestara (stječe se završetkom diplomskog stručnog ili sveučilišnog studija sestrinstva nakon završenog preddiplomskog studija sestrinstva). <p>Također, doktorski studij nije naveden kao razina obrazovanja medicinskih sestara.</p>		<p>stavak 2. (medicinska sestra član tima) dok su kompetencije iste propisane člankom 16a stavak 3. Zakona o sestrinstvu. Članak 8. odnosi se na stjecanje više razine obrazovanja, a ovisi o prethodnoj razini imajući u vidu kako Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija dopušta upis prijediplomskog studija sestrinstva nakon 12 godina općeg obrazovanja (neovisno o smjeru/ zanimanju srednjoškolske razine) te je članak vezan uz članak 14. stavak 1. Zakona o sestrinstvu dok su kompetencije propisane člankom 16a stavak 4. Zakona. Prijediplomski studij sestrinstva omogućava medicinskoj sestri nastavak obrazovanja na diplomskoj razini (kompetencije propisane člankom 16a stavak 5.)</p>
9	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU, Članak 2.	<p>U članku 2. kojim je propisana minimalna kvalifikacija odnosno razina obrazovanja medicinske sestre koja je potrebna za obavljanje posla radnog mjesta voditelja tima zdravstvene njege naveden je stručni prijediplomski studij sestrinstva. Iz navedene stipulacije proizlazi da se završetkom prijediplomskog sveučilišnog studija sestrinstva ne stječu kompetencije koje su potrebne za obavljanje navedenog posla odnosno da sestra koja je završila prijediplomski sveučilišni studij sestrinstva ne može obavljati poslove voditelja tima zdravstvene njege. Također, obrazloženje uz navedeni članak ne odgovara njegovu sadržaju.</p>	Prihvaća se	
10	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU, Članak 3.	<p>Stavak 1. navedenog članka potrebno je urediti gramatički i jezično.</p> <p>U stavku 3. spominje se termin „specijalistička izobrazba“ međutim, s obzirom na to da se u nastavku teksta spominje „sveučilišni studij“, nejasno je što se pod tim terminom podrazumijeva. Terminologiju koja se koristi potrebno je uskladiti s odredbama propisa kojim je uređeno visoko obrazovanje i znanstvena djelatnost kojim je propisano da se na sveučilištu ustrojavaju i izvode sveučilišni studiji koji obuhvaćaju sveučilišni prijediplomski studij, sveučilišni diplomski studij, sveučilišni integrirani studij, sveučilišni specijalistički studij i doktorski studij. Stručni studiji ustrojavaju se i izvode na</p>	<p>Prihvaća se primjedba o uređenju teksta</p> <p>Primljeno na znanje</p>	<p>Navedena odredba se primjenjuje na medicinske sestre/ medicinske tehničare kod kojih su u kumulativu ispunjene pretpostavke završenog specijalističkog usavršavanja i završenog studija sestrinstva. U pogledu dodijeljenih kompetencija navedena odredba se mora čitati zajedno s člankom 15. stavkom 4. te člankom 10. stavkom 3. Zakona o sestrinstvu. U odnosu na raniju verziju Zakona o sestrinstvu postojeća odredba zamjenjuje izraz „poslijediplomski sveučilišni studij“ s nazivom „sveučilišnim studijem“. U</p>

			<p>veleučilištima i sveučilištima te obuhvaćaju stručni kratki studij, stručni prijediplomski studij i stručni diplomski studij.</p> <p>S obzirom na to da je sustav visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj reguliran Zakonom o visokom obrazovanju i znanstvenoj djelatnosti, riječi „visokim učilištima“ u istom stavku potrebno je zamijeniti riječima „visokom obrazovanju“.</p> <p>U stavku 4. istog članka se prvostupnici sestrinstva sa završenim specijalističkim usavršavanjem iz hitne medicine daje ovlast da tijekom hitnog zbrinjavanja životno ugroženog bolesnika samostalno propisuje i primjenjuje lijekove propisane pravilnikom kojim se uređuje specijalističko usavršavanje prvostupnica sestrinstva hitne medicine. Obzirom da je člankom 3. Zakona o liječništvu (NN 121/03, 117/08) propisano da liječenje i rehabilitacija te propisivanje lijekova, medicinskih proizvoda i pomagala predstavljaju liječničku djelatnost koju, sukladno članku 5. mogu obavljati samo liječnici, skrećemo pažnju na potrebu usklađivanja Zakona o liječništvu i Zakona o sestrinstvu u ovom segmentu.</p>		<p>tom smislu je nesporno kako se postojeća formulacija „sveučilišni studiji“ odnosni i na stručne studije sestrinstva (razina 6. i 7. HKO).</p> <p>Članak 6. Zakona o visokom obrazovanju i znanstvenoj djelatnosti koristi naziv „visoka učilišta“ (čl. 6. stavak 1. Visoko učilište osniva se s ciljem obavljanja djelatnosti visokog obrazovanja te znanstvene, umjetničke i stručne djelatnosti.</p> <p>Članak 6. stavak 2. Visoko učilište je sveučilište, fakultet, umjetnička akademija i veleučilište). Slijedom navedenog je izraz „viska učilišta“ usklađen s zakonskim odredbama Zakona o visokom obrazovanju i znanstvenoj djelatnosti.</p> <p>Zakon o sestrinstvu kao lex specijalis definira prava i obveze medicinskih sestara i medicinskih tehničara za razliku od Zakona o liječništvu koji definira prava i obveze liječnika.</p>
11	Matica hrvatskih sindikata	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU, Članak 4.	<p>HRVATSKI STRUKOVNI SINDIKAT MEDICINSKIH SESTARA – MEDICINSKIH TEHNIČARA</p> <p>U odnosu na članak 4. Nacrta kojim se u članku 20. Zakona o sestrinstvu iza stavka 1. dodaje stavak 2. postavlja se pitanje na koji način medicinska sestra može pružiti pomoć osobi koja joj prijete ili je fizički agresivna, a morala bi joj pružiti pomoć jer se nepružanjem pomoći uzrokuju trajne posljedice za zdravlje, odnosno nepružanjem pomoći ugrožava se život te osobe?</p> <p>U prethodno dostavljenom tekstu Nacrta u obrazloženju vezano uz članak 4. Nacrta navedeno je kako je cilj predložene novine usklađivanje sa člankom 18. Zakona o liječništvu. Međutim, u članku 18. Zakona o liječništvu stavkom 4. određeno je kako liječnik može odbiti pružanje liječničke pomoći osobi koja mu prijete ili je prema njemu, odnosno drugim zdravstvenim radnicima fizički agresivna, osim u hitnim stanjima. Stavkom 5. istoga članka propisano je kako je u slučaju iz stavka 4. ovoga članka liječnik dužan osobi pružiti neophodnu hitnu liječničku pomoć ako mu je osigurana zaštita policije ili neki drugi oblik zaštite.</p> <p>Stoga predlažemo dopunu članka 4. Nacrta na način da se u članku 20. iza stavka 1. te predloženog stavka 2. doda stavak 3.:</p>	Nije prihvaćeno	<p>Cilj i svrha ove odredbe je pružiti maksimalnu zaštitu medicinskim sestrama i medicinskim tehničarima u slučaju kada joj određena osoba prijete ili je prema njoj, odnosno drugim zdravstvenim radnicima fizički agresivna. Zaštitni mehanizam za sprječavanje nastupanja štetnih posljedica je završni dio odredbe gdje je propisano da nije moguće odbiti pružanje zdravstvene njege ako time ne uzrokuje trajne posljedice za zdravlje ili ne ugrozi život te osobe.</p> <p>Uvažanjem komentara moglo bi doći do situacije da je medicinska sestra ili medicinski tehničar koji je bio upravo predmet npr. fizičkog napada primoran pružiti zdravstvenu njegu napadaču za neki rutinski postupak koji se može odgoditi, neposredno nakon dolaska policije na mjesto događaja. Takva odredba te mogućí scenarij sigurno ne doprinosi zaštitu medicinskih sestara i medicinskih tehničara.</p>

			<p>„U slučaju iz stavka 2. ovoga članka medicinska sestra dužna je osobi pružiti zdravstvenu njegu ako joj je osigurana zaštita policije ili neki drugi oblik zaštite.“</p> <p>Dakle, prijedlog izmijenjenog članka 4. Nacrta glasi:</p> <p>U članku 20. iza stavka 1. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:</p> <p>„Medicinska sestra može odbiti pružanje zdravstvene njege osobi koja joj prijete ili je prema njoj, odnosno drugim zdravstvenim radnicima fizički agresivna ako time ne uzrokuje trajne posljedice za zdravlje ili ne ugrozi život te osobe, a o svojoj odluci mora hitno izvijestiti neposredno nadređenu osobu.</p> <p>U slučaju iz stavka 2. ovoga članka medicinska sestra dužna je osobi pružiti zdravstvenu njegu ako joj je osigurana zaštita policije ili neki drugi oblik zaštite.“</p>		
12	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU, Članak 5.	<p>S obzirom da u obrazloženju nisu pojašnjeni smisao i cilj novopredložene odredbe stavka 3. članka 22. nejasna je namjera propisivanja obveze prema kojoj su Ministarstvo unutarnjih poslova i Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužni informirati Ministarstvo zdravstva i Komoru o svim prekršajnim i kaznenim postupcima koji se vode protiv medicinskih sestara. Također nije pojašnjeno postoji li slična obveza navedenih tijela i u odnosu na druge profesionalne skupine. S obzirom na to da se u obrazloženju ove odredbe navodi kako se njome uređuje odgovornost za lakše i teže povrede radnih dužnosti medicinskih sestara, podsjećamo na ustavne odredbe o presumpciji nevinosti kao i odredbe propisa o zaštiti osobnih podataka. Također napominjemo da iz predložene odredbe nije jasno zašto se povrede radnih dužnosti medicinskih sestara dovode u vezu s prekršajnim i kaznenim postupcima koji su eventualno u tijeku, ali nemaju veze s povredom radne dužnosti, što potencijalno može predstavljati i kršenje prava na presumpciju nedužnosti.</p> <p>Nadalje, kada bi u prekršajnom ili kaznenom postupku čak i bila donesena osuđujuća presuda, njeno povezivanje sa povredom radne dužnosti čini se iznimno nerazmjernim s obzirom da je izvjesno da povrede radnih dužnosti medicinskih sestara mogu biti u vezi s pojedinim prekršajima ili kaznenim djelima u svezi s njihovim radom, ali ne i sa svim protupravnim djelima za koje građani potencijalno mogu odgovarati. Ilustrativno, nije jasno kakve bi veze primjerice odgovornost za kazneno djelo ili prekršaj u cestovnom prometu imao veze s povredom radne dužnosti medicinskih sestara.</p>	Nije prihvaćeno	<p>Zakon o zdravstvenoj zaštiti propisuje kako se stručni nadzor provodi sukladno općim aktima Komore na koje prethodno daje suglasnost ministar te kako se u slučaju utvrđenog stručnog propusta zdravstvenih radnika ili povrede načela medicinske etike i deontologije izriču mjere u skladu s aktima nadležne komore. Zakon o sestrinstvu člankom 26. stavak 1. propisuje javne ovlasti Komore, a koje uključuju i obavljanje stručnog nadzora nad radom medicinskih sestara dok su člankom 27. propisani drugi poslovi koje Komora obavlja te uključuju provedbu disciplinskih postupaka kao i utvrđivanje i izricanje disciplinskih mjera za povrede dužnosti medicinskih sestara.</p> <p>Kaznena i prekršajna odgovornost medicinske sestre ili odgovornost u zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu ili drugoj pravnoj osobi koja obavlja zdravstvenu djelatnost ne isključuje odgovornost medicinske sestre pred Komorom.</p> <p>Ako je zbog povrede, zbog koje se protiv medicinske sestre vodi disciplinski postupak, pokrenut ili se vodi ujedno i kazneni ili prekršajni postupak, Sud Komore može zastati s postupkom do okončanja kaznenog odnosno prekršajnog postupka, a čime je otklonjen prigovor kršenja prava na presumpciju nedužnosti. Disciplinski postupak detaljno je propisan općim aktom Komore (prava i odgovornost medicinskih sestara, način rada i nadležnost suda, tijek</p>

			<p>Stoga bi predloženu odredbu trebalo izbrisati ili adekvatno stipulirati i obrazložiti smisao i svrhu uvođenja obveze Ministarstvu unutarnjih poslova i Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske da ministarstvo nadležno za zdravstvo i Komore obavještavaju o svim prekršajnim i kaznenim postupcima koji se vode protiv medicinskih sestara i to u trenutku pokretanja tih postupaka.</p> <p>U tom kontekstu navodimo i da svako ograničenje prava na poštovanje privatnosti i prava na zaštitu podataka mora biti propisano zakonom pri čemu se postupak prikupljanja osobnih podataka mora provoditi u točno određenu svrhu i biti ograničen isključivo na podatke koji su relevantni za pojedinu svrhu. Naime, pravo na privatnost i pravo na zaštitu osobnih podataka propisani su čl. 7. i 8. Povelje EU o temeljnim pravima te se mogu ograničiti isključivo temeljem zakona i uz načelo razmjernosti, a detaljnije zakonodavne odredbe o načinima prikupljanja i obrade osobnih podataka sadržane su i u Općoj uredbi o zaštiti osobnih podataka (EU) 2016/679 (dalje: Opća uredba). Tako je člankom 5. Opće uredbe propisano da se osobni podaci moraju zakonito, pošteno i transparentno obrađivati s obzirom na ispitanika, prikupljeni u posebne, izričite i zakonite svrhe, primjereni, relevantni i ograničeni na ono što je nužno u odnosu na svrhu u koju se obrađuju.</p> <p>Međutim, u obrazloženju Nacrta prijedloga Zakona, predlagatelj nije pojasnio smisao i svrhu predložene odredbe te je upitna njena razmjernost u kontekstu ograničavanja prava na privatnost i prava na zaštitu osobnih podataka.</p> <p>Slijedom navedenog, smatramo potrebnim dodatno provesti test razmjernosti predložene odredbe u cilju ostvarivanja ravnoteže između njene svrhe i sredstava kojima se ista postiže. U tom kontekstu predlažemo da se u obrazloženju Nacrta zakonskog prijedloga detaljno navede svrha i pravna osnova zadiranja u pravo na privatnost, kako bi se time zainteresiranoj javnosti osigurale sve potrebne informacije temeljem kojih može komentirati/davati prijedloge nastavno na navedeni Nacrt prijedloga Zakona.</p>		postupka, određivanje mjera) pa predloženi članak nije protivan Općoj uredbi o zaštiti osobnih podataka
13	Hrvatska komora medicinskih sestara	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU, Članak 9.	U predloženom članku 9. stavka 2. toč. 2., kojim se mijenja postojeći članak 33. Zakona, navedeno je kako će se novčanom kaznom kazniti za prekršaj medicinska sestra koja „provodi zdravstvenu njegu kao voditelj ili član tima, (član zdravstvenog tima u primarnoj zdravstvenoj zaštiti, član tima u	Prihvaća se	

			bolničkoj zdravstvenoj skrbi) a nije upisana u registar...". Međutim, na opisani način, određujući samo djelomično radilišta medicinskih sestara, predmetni stavak Zakona nije sukladan postojećim odredbama Zakona o sestrinstvu i to: članku 1. stavak 3. („Odredbe ovoga Zakona odnose se na medicinske sestre koje obavljaju djelatnost zdravstvene njege na svim razinama zdravstvene zaštite, u djelatnosti socijalne skrbi i drugim djelatnostima u kojima medicinske sestre pružaju izravnu zdravstvenu zaštitu te medicinske sestre koje sudjeluju u obrazovanju medicinskih sestara u predmetima koji se odnose na zdravstvenu njegu.“); članku 4. stavak 1. („Medicinske sestre svoju djelatnost provode na svim razinama zdravstvene zaštite, sukladno standardima koje će pravilnikom utvrditi ministar nadležan za zdravstvo.“) kao i članku 5. stavak 3. („Djelatnost zdravstvene njege provodi se na svim razinama zdravstvene zaštite, u djelatnosti socijalne skrbi i svim djelatnostima u kojima medicinske sestre pružaju izravnu zdravstvenu zaštitu“). Slijedom navedenog, tekst koji se nalazi u zagradi predloženog članka 9. stavka 2. toč. 2., potrebno je ili dopuniti i svim preostalim radilištima (a koje je gotovo nemoguće sve obuhvatiti i taksativno navesti- npr. izvanbolnička hitna medicinska pomoć, socijalna skrb, ustanove za zdravstvenu njegu u kući, ... slijedom čega postoji bojazan da će određena radilišta biti izostavljena što će dovesti do neujednačene primjene Zakona) ili detaljnije specificirati odredbu članka 14. te istu povezati sa gore citiranim člancima.		
14	Hrvatska komora medicinskih sestara	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU, Uz članak 1.	Nužno je u obrazloženju predmetnog Nacrta izbrisati prvu rečenicu uz članak 1., koja se odnosi na izmjenu članka 8. postojećeg Zakona o sestrinstvu, a koja glasi: „Ovim se člankom mijenjaju uvjeti stjecanja više razine obrazovanja medicinskih sestara“ iz razloga što se izmjenom članka ni na koji način ne mijenjaju uvjeti stjecanja više razine obrazovanja niti se uvjeti upisa/ stjecanja više razine obrazovanja mogu na ovaj način ili ovim Zakonom mijenjati. Naime, Zakon o osiguravanju kvalitete u visokom obrazovanju i znanosti određuje što sadrži prijedlog studijskog programa (prilikom izdavanja dopusnice) te jedan od propisanih kriterija obuhvaća „uvjete upisa na studij“. Materija ZS-a kako postojećeg tako i predloženog članka 8. ni na koji način ne mijenja postojeći sustav i razine obrazovanja medicinskih sestara, a što potvrđuju i javno dostupni uvjeti natječaja visokoškolskih	Prihvaća se	

			<p>ustanova koje provode studije sestinstva (kako prijediplomske tako i diplomske razine). Tekst predložene izmjene članka 8. se isključivo, radi lakšeg razumijevanja, usklađuje s postojećim standardom i slijedom obrazovanja medicinskih sestara, a kako propisuju postojeće odredbe članka 5., članka 14. te članka 16a Zakona o sestinstvu, a sa kojima su usklađeni i uvjeti natječaja na upis prijediplomskog i diplomskog studija sestinstva.</p> <p>Predlažemo da obrazloženje uz izmjene i dopune Zakona o sestinstvu, za predmetni članak 1., a kojim se mijenja postojeći članak 8. glasi:</p> <p>„Ovim se člankom uvrštavaju do sada izostavljeni stručni diplomski studiji koji provode osposobljavanje medicinskih sestara nakon završenog (stručnog/ sveučilišnog) prijediplomskog studija sestinstva te se nužno terminologija, nazivlja studija, usklađuju sa Zakonom o visokom obrazovanju i znanstvenoj djelatnosti („Narodne novine“ broj 119/22). Izmjena se donosi radi jasnijeg razumijevanja postojećeg standarda i slijeda obrazovanja medicinskih sestara obzirom na Zakonom propisane minimalne uvjete osposobljavanja medicinskih sestara. Naime, imajući u vidu kako su prijediplomski studijski programi Sestinstva napravljeni u skladu sa prethodnim Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju kao i Direktivom 2005/36/EZ (preuzeta u naše zakonodavstvo Zakonom o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija), a koji utvrđuju minimalne uvjete osposobljavanja u RH za pristup i obavljanje sedam reguliranih profesija, uključujući medicinske sestre odgovorne za djelatnost opće njege, izmijenjeni članak 8. se nadovezuje na članak 5. kao i članak 14. postojećeg Zakona, a kojim je naznačeno da voditelj tima zdravstvene njege može biti medicinska sestra koja je završila najmanje razinu prijediplomskog studija sestinstva, što znači da isto može biti i medicinska sestra koja je nakon prijediplomskog studija sestinstva završila i diplomski studij sestinstva, upisana u Registar i izdano joj je Odobrenje za samostalan rad. Dodatno postojeći članak 16a Zakona o sestinstvu propisuje kompetencije medicinskih sestara kao i slijed razina obrazovanja istih. Direktiva 2005/36/EZ navodi da edukacija u sestinstvu mora završiti ishodima koji osiguravaju samostalno planiranje, provođenje, organizaciju i evaluaciju zdravstvene njege, a što je specificirano postojećim stavkom 4. al. 2. članka 16a za razinu</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>prvostupništva sestrištva.“ Valja dodatno istaknuti kako je standard i slijed obrazovanja propisan Zakonom o sestrištvu upravo na prethodno opisani način, a navode Komore dodatno potvrđuje i sudska praksa- presuda Visokog upravnog suda javno je objavljena na službenim mrežnim stranicama Sudske prakse (informacijskog sustava Vrhovnog suda RH), a što je vidljivo na poveznici: https://sudskapraksa.csp.vsrh.hr/decisionText?id=090216ba80ac3291&q=hrvatska+komora+medicinskih+sestara</p>		
15	Ivana Žilić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU, Članak 8.	Možda uključiti i, osim voditelja tima, voditelje smjena te sestrištve nadslužbe.	Nije prihvaćeno	Voditelj tima zdravstvene njege te član tima zdravstvene njege su definirani člankom 14. Zakona o sestrištvu. Pojmovi poput voditelja smjene te sestrištve nadslužbe nisu zakonski određeni već su eventualno predviđeni i definirani internim aktima pojedinih ustanova pri čemu se zbog navedenog razloga njihove značajke međusobno razlikuju te ih nije moguće jednoznačno odrediti.
16	Ivana Žilić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SESTRINSTVU, Članak 8.	Viša razina obrazovanja medicinskih sestara stječe se završetkom prijediplomskog stručnog ili sveučilišnog studija sestrištva. Visoka razina obrazovanja medicinskih sestara stječe se završetkom diplomskog sveučilišnog ili diplomskog stručnog studija sestrištva.	Primljeno na znanje	Postojećim Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sestrištvu se niti ne mijenjaju navedene odredbe. Naime, Zakon o sestrištvu člankom 7. propisuje kako temeljnu naobrazbu medicinske sestre stječu srednjoškolskim osposobljavanjem te je predmetni članak povezan sa postojećim člankom 14. stavak 2. (medicinska sestra član tima) dok su kompetencije iste propisane člankom 16a stavak 3. Zakona o sestrištvu. Članak 8. odnosi se na stjecanje više razine obrazovanja, a ovisi o prethodnoj razini imajući u vidu kako Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija dopušta upis prijediplomskog studija sestrištva nakon 12 godina općeg obrazovanja (neovisno o smjeru/ zanimanju srednjoškolske razine) te je članak vezan uz članak 14. stavak 1. Zakona o sestrištvu dok su kompetencije propisane člankom 16a stavak 4. Zakona. Prijediplomski studij sestrištva omogućava medicinskoj sestri nastavak obrazovanja na diplomskoj razini (kompetencije propisane člankom 16a stavak 5.)

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sestrinstvu

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO ZDRAVSTVA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2023. godinu.

Rok: IV. kvartal 2023.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije

članak/članci Glava XIV. Javno zdravlje, članak 168. , članak 114.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija Tekst značajan za EGP (SL L 255)

32005L0036

- Članci 31. i 33. preuzeto: Zakon o sestrinstvu (NN 121/03 117/08 57/11)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

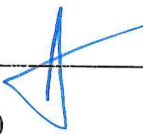
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

izv. prof. dr.sc. Silvio Bašić, dr.med

državni tajnik i EU koordinador

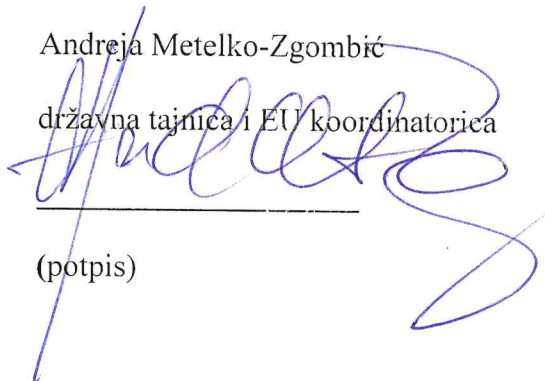
(potpis)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

državna tajnica i EU koordinatorica

(potpis)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sestrinstvu

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet

		odredb u prijedlo ga propisa ?	u odredbu prijedlog a propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Svrha</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju pravila za pristup i obavljanje profesije, na temelju kojih države članice koje pristup reguliranim profesijama i njihovo obavljanje na svom državnom području uvjetuju posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija (dalje u tekstu „država članica domaćin”) priznaju stručne kvalifikacije stečene u drugim državama članicama (dalje u tekstu „matična država članica”), koje nositelju omogućuju obavljanje iste profesije kao u matičnoj državi članici.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve državljane država članica koji žele obavljati reguliranu profesiju, uključujući i slobodne profesije, u državi članici različitoj od one u kojoj su stekli svoje stručne kvalifikacije, bilo u svojstvu samozaposlene ili zaposlene osobe.</p> <p>2. Svaka država članica može dopustiti da državljani država članica koji posjeduju dokaz o stručnim kvalifikacijama koje nisu stečene u toj državi članici, obavljaju reguliranu profesiju u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) na njezinom državnom području u skladu s njezinim pravilima. U slučaju profesija obuhvaćenih glavom III., poglavljem III., kod tog se početnog priznavanja moraju poštovati minimalni uvjeti osposobljavanja utvrđeni u tom poglavlju.</p> <p>3. Odgovarajuće odredbe ove Direktive ne primjenjuju se na regulirane profesije za koje su zasebnim instrumentom prava Zajednice predviđena druga posebna rješenja koja se izravno odnose na priznavanje</p>			

<p>stručnih kvalifikacija.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „regulirana profesija”: profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti čiji je pristup, obavljanje ili jedan od načina obavljanja na temelju zakonskih ili drugih propisa, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija; posebno korištenje profesionalnog naziva koji je zakonskim ili drugim propisima ograničen na nositelje određenih stručnih kvalifikacija predstavlja jedan od načina obavljanja djelatnosti. Ako se prva rečenica ove definicije ne primjenjuje, profesija iz stavka 2. smatra se reguliranom profesijom;</p> <p>(b) „stručne kvalifikacije”: kvalifikacije koje se potvrđuju dokazom o formalnoj osposobljenosti, potvrdom kompetencije iz članka 11. točke (a) (i) i/ili stručnim iskustvom;</p> <p>(c) „dokaz o formalnoj osposobljenosti”: diplome, svjedodžbe i drugi dokazi koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici na temelju zakonskih i drugih propisa te države članice i kojima se potvrđuje uspješno završeno stručno osposobljavanje koje je većim dijelom stečeno u Zajednici. Ako se prva rečenica ove definicije ne primjenjuje, dokaz o formalnoj formalnim kvalifikacijama osposobljenosti iz stavka 3. smatra se dokazom o formalnoj osposobljenosti;</p> <p>(d) „nadležno tijelo”: svaka vlast ili tijelo koje je država članica izričito ovlastila za izdavanje odnosno primanje dokaza o osposobljenosti i drugih dokumenata i informacija kao i za primanje zahtjeva i donošenje odluka iz ove Direktive;</p> <p>(e) „regulirano obrazovanje i osposobljavanje”: svako osposobljavanje koje je izričito usmjereno na obavljanje određene profesije i koje obuhvaća jedan ili više programa koji su, kada je to prikladno, nadopunjeni odgovarajućim stručnim osposobljavanjem odnosno vježbeničkom ili stručnom praksom.</p>			

<p>Struktura i stupanj stručnog osposobljavanja odnosno vježbeničke ili stručne prakse određuje se zakonima i drugim propisima predmetne države članice ili ga nadzire ili odobrava za to određeno tijelo;</p> <p>(f) „stručno iskustvo”: stvarno i zakonsko obavljanje predmetne profesije u državi članici;</p> <p>(g) „razdoblje prilagodbe”: obavljanje regulirane profesije u državi članici domaćinu pod odgovornošću kvalificiranog stručnjaka; to razdoblje stručne prakse pod nadzorom može biti popraćeno dodatnim osposobljavanjem. Razdoblje stručne prakse pod nadzorom se ocjenjuje. Detaljna pravila u pogledu razdoblja prilagodbe i njegovog ocjenjivanja te statusa migranta za vrijeme stručne prakse pod nadzorom utvrđuje nadležno tijelo države članice domaćina.</p> <p>Status osobe koja obavlja stručnu praksu pod nadzorom u državi članici, posebno u pogledu prava boravka i obveza, socijalnih prava i naknada, novčanih pomoći i plaće, utvrđuju nadležna tijela države članice u skladu s važećim pravom Zajednice;</p> <p>(h) „provjera osposobljenosti”: provjera ograničena na stručno znanje podnositelja zahtjeva, koju provode nadležna tijela države članice domaćina, radi ocjene podnositeljeve sposobnosti obavljanja regulirane profesije u toj državi članici. Nadležna će tijela za potrebe provođenja te provjere sastaviti popis predmeta koji nisu obuhvaćeni diplomom odnosno drugim dokazom o formalnoj osposobljenosti podnositelja, što se utvrđuje usporedbom obrazovanja i osposobljavanja koju zahtijeva država članica domaćin, s obrazovanjem i osposobljavanjem koju je stekao podnositelj zahtjeva.</p> <p>Kod provjere osposobljenosti treba uzeti u obzir činjenicu da je podnositelj zahtjeva u matičnoj državi članici odnosno u državi članici iz koje dolazi kvalificirani stručnjak. Provjera obuhvaća odabrane predmete s popisa čije je znanje prijeko potrebno za obavljanje profesije u državi članici domaćinu. Ona također može uključivati poznavanje pravila struke koja se primjenjuju na odgovarajuće djelatnosti u državi članici domaćinu.</p> <p>Pojedinosti u vezi s provođenjem provjere sposobnosti i statusom podnositelja zahtjeva u državi članici domaćinu koji se želi pripremiti za provjeru sposobnosti u toj državi članici određuju nadležna tijela te države;</p> <p>(i) „direktor poduzeća”: svaka osoba koja je u okviru predmetne profesije radila u poduzeću:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. kao direktor poduzeća ili podružnice poduzeća; ii. kao zamjenik vlasnika ili direktora poduzeća, ako taj položaj uključuje odgovornost koja je istovjetna odgovornosti vlasnika odnosno direktora kojega zamjenjuje; iii. na rukovodećem položaju s dužnostima trgovačke i/ili tehničke prirode i koji uključuje odgovornost za jedan ili više odjela poduzeća. 			
---	--	--	--

<p>2. Profesija koju obavljaju članovi udruge odnosno organizacije iz Priloga I. smatra se reguliranom profesijom.</p> <p>Glavna svrha udruga i organizacija iz prvog podstavka je promicanje i održavanje visokih profesionalnih standarda u području odgovarajuće profesije. Udruge i organizacije priznaju se u posebnom obliku u državama članicama te svojim članovima izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti, vode računa o tome da njihovi članovi poštuju propisana pravila profesionalnog ponašanja i dodjeljuju im pravo korištenja profesionalnog naziva ili kratica profesionalnog naziva, te sva prava koja im pripadaju na temelju statusa koji odgovara toj formalnoj osposobljenosti.</p> <p>Država članica će svaki puta kada dodijeli priznanje udruzi odnosno organizaciji iz prvog podstavka o tome obavijestiti Komisiju, a Komisija će objaviti odgovarajuću obavijest u Službenom listu Europske unije.</p> <p>3. Dokazi o formalnoj osposobljenosti koje je izdala treća zemlja smatraju se takvima ako je država članica priznala te dokaze u skladu s člankom 2. stavkom 2. i potvrdila da je nositelj stekao tri godine odgovarajućeg stručnog iskustva na njezinom državnom području.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Učinci priznavanja</p> <p>1. Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin omogućava korisniku pristup profesiji za koju je osposobljen u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod jednakim uvjetima koji vrijede za njezine državljanke.</p> <p>2. Za potrebe ove Direktive, profesija koju podnositelj zahtjeva želi obavljati u državi članici domaćinu je profesija za koju je podnositelj osposobljen u matičnoj državi članici, pod uvjetom da su djelatnosti koje ona obuhvaća usporedive.</p>			

GLAVA II.

SLOBODA PRUŽANJA USLUGA

Članak 5.

Načelo slobode pružanja usluga

1. Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe prava Zajednice te članke 6. i 7. ove Direktive, države članice ne smiju ni zbog kojeg razloga koji se odnosi na stručne kvalifikacije ograničavati slobodu pružanja usluga u drugoj državi članici:

- (a) ako pružatelj usluga u državi članici ima zakoniti poslovni nastan radi obavljanja iste profesije u toj državi (dalje u tekstu država članica poslovnog nastana); i
- (b) kad se pružatelj usluga seli, ako je u državi članici poslovnog nastana određenu profesiju obavljao najmanje dvije godine u razdoblju od deset godina prije pružanja usluga, u slučaju da profesija u toj državi članici nije regulirana. Uvjet kojim se zahtijeva dvije godine obavljanja profesije ne primjenjuje se ako je obavljanje profesije ili obrazovanje i osposobljavanje za tu profesiju regulirano.

2. Odredbe iz ovog poglavlja primjenjuju se samo kad pružatelj usluga odlazi na državnom području države članice domaćina privremeno ili povremeno obavljati profesiju iz stavka 1.

Privremena i povremena priroda pružanja usluga procjenjuje se za svaki slučaj posebno pri čemu posebno treba voditi računa o njezinu trajanju, učestalosti, redovitosti i stalnosti.

3. Kad se pružatelj usluga seli, na njega se primjenjuju pravila stručne, zakonske ili administrativne prirode koja su izravno povezana sa stručnim kvalifikacijama, npr. s definicijom profesije, korištenjem profesionalnih naziva i s težom povredom pravila struke koja je izravno i posebno povezana sa zaštitom potrošača i sigurnošću, te s disciplinskim odredbama koje se primjenjuju u državi članici domaćinu na stručnjake koji obavljaju istu profesiju u toj državi članici.

<p>Članak 6.</p> <p>Izuzeca</p> <p>Država članica domaćin će u skladu s člankom 5. stavkom 1. izuzeti pružatelje usluga koji imaju poslovni nastan u drugoj državi članici od zahtjeva koje postavlja stručnjacima koji imaju poslovni nastan na njezinu državnom području koji se odnose na:</p> <p>(a)odobrenje, registraciju ili članstvo u strukovnoj organizaciji ili tijelu. Kako bi se olakšala primjena disciplinskih odredaba koje su na snazi na njihovu državnom području u skladu s člankom 5. stavkom 3., države članice mogu predvidjeti automatsku privremenu registraciju ili pro forma članstvo u takvim strukovnim organizacijama ili tijelima, pod uvjetom da registracija odnosno članstvo ni na koji način ne odlažu ili kompliciraju pružanje usluga i ne povlače za sobom nikakve dodatne troškove za pružatelja usluga. Nadležno tijelo šalje nadležnoj strukovnoj organizaciji ili tijelu presliku prijave i, kad je to primjenjivo, produljene prijave iz članka 7. stavka 1., uz preslike dokumenata iz članka 7. stavka 2., potrebnih za profesije koje utječu na javno zdravlje i sigurnost iz članka 7. stavka 4. ili na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz glave III. poglavlja III., što predstavlja automatsku privremenu registraciju ili pro forma članstvo;</p> <p>(b)registraciju pri državnom tijelu nadležnom za socijalnu sigurnost u svrhu podmirenja računa kod osiguravatelja, koji se odnose na djelatnosti koje se obavljaju u korist osiguranika.</p> <p>Međutim, pružatelj usluga je dužan unaprijed, ili u hitnim slučajevima naknadno, obavijestiti tijelo iz točke (b) o uslugama koje je pružio.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Prijava koja se daje unaprijed ako se pružatelj usluga seli</p> <p>1. Države članice mogu zahtijevati da pružatelj usluga, kad se prvi put seli iz jedne države članice u drugu da bi pružao usluge, unaprijed obavijesti nadležno tijelo u državi članici domaćinu prijavom u pisanom obliku uključujući detaljne podatke o svakom osiguranju ili drugom načinu osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost. Takva prijava se mora jedanput godišnje produljiti ako pružatelj usluga u toj godini namjerava privremeno ili povremeno pružati usluge u toj državni članici. Pružatelj usluga može dopuniti prijavu</p>			

na bilo koji način.

2. Pored toga, pri prvom pružanju usluga ili ako su se okolnosti bitno promijenile, što je dokazano dokumentima, države članice mogu zahtijevati da se prijavi prilože sljedeći dokumenti:

- (a) dokaz o državljanstvu pružatelja usluga;
- (b) potvrda da njezin nositelj ima poslovni nastan u državi članici u svrhu obavljanja djelatnosti o kojima je riječ i da u trenutku izdavanja potvrde nema čak ni privremenu zabranu obavljanja tih djelatnosti;
- (c) dokaz o stručnim kvalifikacijama;
- (d) za slučajeve iz članka 5. stavka 1. točke (b) bilo koji dokaz da je pružatelj usluge obavljao djelatnost o kojoj je riječ najmanje dvije godine tijekom prethodnih deset godina;
- (e) za profesije u području sigurnosti, ako to država članica traži za svoje državljane, potvrda o nekažnjavanju.

3. Usluga se obavlja pod profesionalnim nazivom države članice poslovnog nastana, ako takav profesionalni naziv postoji u toj državi članici za profesionalnu djelatnost o kojoj je riječ. Profesionalni naziv se navodi na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice poslovnog nastana na takav način da se izbjegne moguća zamjena s profesionalnim nazivom države članice domaćina. Ako u državi članici poslovnog nastana takav profesionalni naziv ne postoji, pružatelj usluga dužan je navesti svoju formalnu osposobljenost na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice. Iznimno se usluga pruža pod profesionalnim nazivom države članice domaćina u slučajevima navedenim u glavi III. poglavlju III.

4. Pri prvom pružanju usluga, u slučaju reguliranih profesija koje utječu na javno zdravlje ili sigurnost i na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz glave III., poglavlja III., nadležno tijelo države članice domaćina može provjeriti stručne kvalifikacije pružatelja usluga. Takva je prethodna provjera moguća samo kad je svrha provjere spriječiti ozbiljnu štetu za zdravlje ili sigurnost primatelja usluga zbog nedostatnih stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i kad takva provjera ne prelazi ono što je potrebno za tu svrhu.

U roku od najviše mjesec dana nakon primitka prijave i popratnih dokumenata, nadležno tijelo dužno je nastojati obavijestiti pružatelja usluga o svojoj odluci da ne provjerava njegove kvalifikacije, odnosno o ishodu takve provjere. Ako postoje poteškoće koje bi mogle uzrokovati zakašnjenje, nadležno je tijelo tijekom prvog mjeseca dužno obavijestiti pružatelja usluga o razlozima kašnjenja i vremenskom okviru za odluku koja se mora donijeti u roku od dva mjeseca od primitka potpune dokumentacije.

Ako je razlika između stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i osposobljavanja potrebnog u državi članici domaćinu tako velika da ugrožava javno zdravlje i sigurnost, država članica domaćin je pružatelju usluga dužna

<p>omogućiti da dokaže, u prvom redu putem provjere osposobljenosti, da je stekao znanje odnosno stručnost koji mu nedostaju. U svakom slučaju, pružanje usluga mora biti omogućeno u roku od mjesec dana od donošenja odluke u skladu s prethodnim podstavkom.</p> <p>Ako nadležno tijelo ne postupi u rokovima utvrđenim prethodnim podstavcima, usluga se može pružati.</p> <p>Ako su kvalifikacije potvrđene u skladu s ovim stavkom, usluga se pruža pod profesionalnim nazivom države članice domaćina.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Administrativna suradnja</p> <p>1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zatražiti od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana da za svako pružanje usluga osiguraju sve podatke koje se tiču zakonitosti poslovnog nastana pružatelja usluga i njegovog primjerenog ponašanja, kao i nepostojanja disciplinskih i kaznenih sankcija stručne naravi. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana osiguravaju te podatke u skladu s odredbama članka 56.</p> <p>2. Nadležna su tijela dužna osigurati razmjenu svih podataka potrebnih za pravilno podnošenje pritužbi primatelja usluga protiv pružatelja usluga. Primatelji usluga moraju biti obaviješteni o ishodu pritužbe.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Podaci koji se daju primateljima usluga</p> <p>Ako se usluga pruža na temelju profesionalnog naziva države članice poslovnog nastana ili na temelju formalne osposobljenosti pružatelja usluga, nadležna tijela države članice domaćina pored ostalih zahtjeva u pravu Zajednice koji se odnose na obavijesti, mogu zatražiti da pružatelj usluga primatelju podastre bilo koji ili sve od sljedećih podataka:</p> <p>(a) ako je pružatelj usluga upisan u trgovački registar ili slični javni registar, naziv registra u kojem je upisan, njegov registarski broj ili odgovarajući način identifikacije sadržan u tom registru;</p> <p>(b) ako djelatnost treba odobriti u državi članici poslovnog nastana, naziv i adresu nadležnog nadzornog tijela;</p> <p>(c) naziv strukovne udruge ili sličnog tijela u kojem je pružatelj usluga registriran;</p>			

<p>(d) profesionalni naziv, ili kad takav naziv ne postoji, formalna osposobljenost pružatelja usluga i državu članicu u kojoj ih je stekao;</p> <p>(e) ako pružatelj usluga obavlja djelatnost na koju se plaća porez na dodanu vrijednost (PDV), identifikacijski broj za PDV iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezima na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza (23);</p> <p>(f) detaljne podatke o svakom osiguranju ili drugom načinu osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost.</p>			
<p>GLAVA III.</p> <p>SLOBODA POSLOVNOG NASTANA</p> <p>POGLAVLJE I.</p> <p>Opći sustav prepoznavanja dokaza o osposobljenosti</p> <p>Članak 10.</p> <p>Područje primjene</p> <p>Ovo se poglavlje odnosi na sve profesije koje nisu obuhvaćene poglavljima II. i III. ove glave, te u sljedećim slučajevima kad podnositelj zahtjeva zbog posebnih i izvanrednih razloga ne ispunjava uvjete utvrđene u tim poglavljima:</p> <p>(a) na djelatnosti navedene u Prilogu IV., kad migrant ne ispunjava uvjete navedene u člancima 17., 18. i 19.;</p> <p>(b) na liječnike sa završenim osnovnim tečajem osposobljavanja, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta, kad migrant ne ispunjava zahtjeve za učinkovito i zakonito obavljanje profesija navedene u člancima 23., 27., 33., 37., 39., 43. i 49.;</p> <p>(c) na arhitekta kad migrant ima dokaze o formalnoj osposobljenosti koja nije navedena u Prilogu V. točki 5.7.;</p> <p>(d) ne dovodeći u pitanje članak 21. stavak 1., članke 23. i 27., na liječnike, medicinske sestre, doktore dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta koji imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalista koji su morali završiti tečaj osposobljavanja na temelju kojeg se stječe profesionalni naziv naveden u Prilogu V., točkama 5.1.1., 5.2.2., 5.3.2., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. i isključivo u svrhu priznavanja te specijalizacije;</p>			

<p>(e)na medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu i specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalistice koje su završile osposobljavanje na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2., kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj takve profesionalne djelatnosti obavljaju specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu;</p> <p>(f)na specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavljaju medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu ili specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalistice koje su završile tečaj osposobljavanja na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2.;</p> <p>(g) na migrante koji ispunjavaju zahtjeve navedene u članku 3. stavku 3.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Razine kvalifikacije</p> <p>Za potrebe primjene članka 13., razine stručnih kvalifikacija određuju se na sljedeći način:</p> <p>(a)potvrda stručnosti koju izdaje nadležno tijelo u matičnoj državi članici određeno u skladu sa zakonskim ili drugim propisima te države članice na temelju:</p> <p>i.tečaja osposobljavanja koji nije dio svjedodžbe ili diplome u smislu točaka (b), (c), (d) ili (e), ili posebnog ispita bez prethodnog osposobljavanja ili obavljanja profesije s punim radnim vremenom u državi članici tijekom triju uzastopnih godina ili istovjetnog trajanja sa skraćenim radnim vremenom tijekom prethodnih 10 godina;</p> <p>ii.ili općeg osnovnog ili srednjoškolskog obrazovanja kojim se potvrđuje da je osoba stekla opća znanja;</p> <p>(b)svjedodžba o uspješno završenom srednjoškolskom obrazovanju koja je:</p> <p>i.opće naravi i nadopunjena studijem ili stručnim osposobljavanjem, osim one navedene u točki (c), i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja se zahtijeva uz taj studij;</p> <p>ii.ili tehničke ili stručne naravi i nadopunjena, kad je to potrebno, studijem ili stručnim osposobljavanjem, kao što je navedeno u točki (i), i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja se zahtijeva uz taj studij;</p> <p>(c)diploma koja potvrđuje uspješno završeno:</p> <p>i.osposobljavanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, osim onog navedenog u točkama (d) i (e) u</p>			

<p>trajanju od najmanje jedne godine ili u istovjetnom trajanju kad se odvija povremeno, kojem je, u pravilu, uvjet pristupa uspješno završeno srednjoškolsko obrazovanje potrebno za upis na sveučilište ili visoko učilište ili završeno istovjetno obrazovanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, kao i stručno osposobljavanje koje se može zahtijevati uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja; ili</p> <p>ii. u slučaju reguliranih profesija, osposobljavanje s posebnom strukturom, uključeno u Prilog II., istovjetno stupnju osposobljavanja predviđenog točkom (i), koje osigurava usporediv stručni standard i koje polaznika priprema za usporediv stupanj odgovornosti i djelatnosti. Popis iz Priloga II. može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se uzelo u obzir osposobljavanje koje ispunjava zahtjeve predviđene prethodnom rečenicom;</p> <p>(d) diploma koja potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju od najmanje tri ili najviše četiri godine ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja, kao i stručno osposobljavanje koje se može zahtijevati uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja;</p> <p>(e) diploma koja potvrđuje da je nositelj diplome uspješno završio program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju najmanje četiri godine ili studij istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja i, kad je to potrebno, da je nositelj diplome završio stručno osposobljavanje koje se zahtijeva uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Jednaki tretman kvalifikacija</p> <p>Svaki dokaz o formalnoj osposobljenosti ili skup dokaza o formalnoj osposobljenosti koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici, kojima se potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje u Zajednici koje je ta država članica priznala kao istovjetno i koji nositelju tih dokaza dodjeljuju jednaka prava pristupa profesiji ili njegovog obavljanja ili ga pripremaju za obavljanje te profesije, smatrat će se dokazom o formalnoj osposobljenosti obuhvaćenim u članku 11., uključujući i stupanj o kojem je riječ.</p> <p>Svaka stručna kvalifikacija koja, iako ne ispunjava zahtjeve sadržane u zakonskim i drugim propisima koji su na snazi u matičnoj državi članici za pristup profesiji ili njezino obavljanje, nositelju kvalifikacija dodjeljuje stečena prava na temelju tih propisa, također će se smatrati dokazom o formalnoj osposobljenosti prema istim uvjetima koji su određeni u prvom podstavku. To posebno vrijedi ako matična država članica povisi stupanj osposobljavanja potreban za pristup profesiji i njezino obavljanje, te ako pojedinac koji je prošao prethodno potrebno osposobljavanje koje ne ispunjava uvjete nove kvalifikacije koristi stečena prava na temelju nacionalnih zakona i drugih propisa; u tom slučaju država članica domaćin za potrebe primjene članka 13.</p>			

<p>smatra prethodno osposobljavanje istovjetnim stupnju novog osposobljavanja.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Uvjeti priznavanja</p> <p>1. Ako se za pristup reguliranoj profesiji ili njezino obavljanje u državi članici domaćinu zahtijevaju posebne stručne kvalifikacije, nadležno tijelo te države članice je pod istim uvjetima koji se primjenjuju na njezine državljane dužno dozvoliti pristup toj profesiji i njezino obavljanje podnositeljima zahtjeva koji imaju potvrdu kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti koji zahtijeva druga država članica za pristup toj profesiji i njezinom obavljanju na njezinom državnom području.</p> <p>Potvrde o stručnosti ili dokaz o formalnoj osposobljenosti moraju ispunjavati sljedeće uvjete:</p> <p>(a) biti izdane od strane nadležnog tijela u državi članici određeno u skladu sa zakonskim i drugim propisima te države članice;</p> <p>(b) potvrđivati stupanj stručne kvalifikacije koji je najmanje istovjetan stupnju koji je za jedan stupanj niži od onog koji se zahtijeva u državi članici domaćinu, kako je navedeno u članku 11.</p> <p>2. Pristup profesiji i njezino obavljanje, kako je navedeno u stavku 1., odobrava se i podnositeljima zahtjeva koji su obavljali profesiju iz navedenog stavka dvije godine s punim radnim vremenom tijekom prethodnih 10 godina u drugoj državi članici koja tu profesiju ne regulira, pod uvjetom da imaju jednu ili više potvrda o stručnosti ili dokumenata koji dokazuju formalnu osposobljenost.</p> <p>Potvrde o stručnosti i dokaz o formalnoj osposobljenosti moraju ispunjavati sljedeće uvjete:</p> <p>(a) mora ih izdati nadležno tijelo u državi članici, određeno u skladu sa zakonskim i drugim propisima te države članice;</p> <p>(b) moraju potvrđivati stupanj stručne kvalifikacije koji je najmanje istovjetan stupnju koji je za jedan stupanj</p>			

<p>niži od onog koji se zahtijeva u državi članici domaćinu, kako je navedeno u članku 11.;</p> <p>(c) moraju potvrđivati da je njihov nositelj pripremljen za obavljanje profesije o kojoj je riječ.</p> <p>Međutim, dvogodišnje stručno iskustvo navedeno u prvom podstavku ne smije se zahtijevati ako dokaz o formalnoj osposobljenosti koju podnositelj ima potvrđuje uređeno obrazovanje i osposobljavanje u smislu članka 3. stavka 1. točke (e) na stupnjevima kvalifikacija navedenim u članku 11. točkama (b), (c), (d) ili (e). Uređeno usavršavanje i osposobljavanje navedeni u Prilogu III. smatraju se takvim reguliranim usavršavanjem i osposobljavanjem na stupnju navedenom u članku 11. točki (c). Popis iz Priloga III. može se izmijeniti u skladu s postupkom navedenim u članku 58. stavku 2. kako bi se uzelo u obzir regulirana edukacija i osposobljavanje koje predviđa usporediv stručni standard i koje priprema polaznika tečaja osposobljavanja za usporediv stupanj odgovornosti i djelatnosti.</p> <p>3. Iznimno od stavka 1. točke (b) i stavka 2. točke (b), država članica domaćin dozvolit će pristup reguliranoj profesiji i njezino obavljanje kad se za pristup toj profesiji na njezinom državnom području zahtijeva dokaz o kvalifikacijama kojim se potvrđuje uspješno završen četverogodišnji studij na visokom učilištu ili sveučilištu i kad podnositelj ima kvalifikaciju navedenu u članku 11. točki (c).</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Kompenzacijske mjere</p> <p>1. Članak 13. ne sprečava državu članicu domaćina da od podnositelja zahtijeva razdoblje prilagodbe do tri godine ili provjeru osposobljenosti ako:</p> <p>(a) je trajanje osposobljavanja za koje je pružio dokaz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 1. ili 2. najmanje godinu dana kraće od onog koje zahtijeva država članica domaćin;</p> <p>(b) završeno osposobljavanje obuhvaća znatno drukčiju građu od one koja je obuhvaćena dokazom o formalnoj osposobljenosti koja se zahtijeva u državi članici domaćinu;</p> <p>(c) regulirana profesija u državi članici domaćinu sadrži jednu ili više uređenih profesionalnih djelatnosti koje ne postoje u odgovarajućoj profesiji u matičnoj državi članici podnositelja u smislu članka 4. stavka 2., a ta se razlika odnosi na posebno osposobljavanje koje se zahtijeva u državi članici domaćinu i koje obuhvaća znatno drukčiju građu od one obuhvaćene u potvrdi stručnosti podnositelja ili u dokazu o njegovoj formalnoj osposobljenosti.</p>			

2. Ako država članica domaćin koristi mogućnost predviđenu u stavku 1., ona mora podnositelju ponuditi izbor između razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti.

Kad država članica s obzirom na određenu profesiju smatra da je potrebno odstupiti od zahtjeva određenih u prethodnom podstavku, koji se odnose na to da se podnositelju omogućuje izbor između razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti, o tome se unaprijed obavješćuju druge države članice i Komisija, i pruža dostatno opravdanje za to odstupanje.

Ako nakon što primi sve potrebne podatke Komisija smatra da je odstupanje navedeno u drugom podstavku neprimjereno, odnosno da nije u skladu s pravom Zajednice, zatražit će u roku od tri mjeseca od predmetne države članice da se uzdrži od poduzimanja predviđene mjere. Ako u spomenutom roku odgovor Komisije izostane, odstupanje se može primijeniti.

3. Iznimno od načela prema kojem podnositelj ima pravo izbora, kako je određeno u stavku 2. za profesije čije obavljanje zahtijeva određeno poznavanje nacionalnog prava i kod kojih je pružanje savjeta i/ili pomoći u vezi s nacionalnim pravom bitan i stalan aspekt profesionalne djelatnosti, država članica domaćin može propisati razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti.

To se također primjenjuje i na slučajeve navedene u članku 10. točkama (b) i (c), članku 10. točki (d) koja se odnosi na liječnike i doktore dentalne medicine, u članku 10. točki (f) kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavljaju medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu ili specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijaliste koji su završili osposobljavanje na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2. i članku 10. točki (g).

U slučajevima obuhvaćenim člankom 10. točkom (a), država članica domaćin može zahtijevati razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti ako migrant namjerava obavljati profesionalne djelatnosti kao samozaposlena osoba ili direktor poduzeća, koje zahtijevaju poznavanje i primjenu posebnih nacionalnih propisa koji su na snazi, pod uvjetom da nadležna tijela države članice domaćina zahtijevaju poznavanje i primjenu tih propisa za pristup tim aktivnostima i od svojih državljana.

4. Za potrebe primjene stavka 1. točaka (b) i (c), „bitno različita građa” znači građu čije je poznavanje bitno za bavljanje profesijom i s obzirom na koju se osposobljavanje koje je migrant završio bitno razlikuje u pogledu

<p>trajanja i sadržaja od onog koje zahtijeva država članica domaćin.</p> <p>5. Stavak 1. primjenjuje se poštujući načelo proporcionalnosti. Ako država članica domaćin namjerava zahtijevati od podnositelja da obavi razdoblje prilagodbe, odnosno da položi provjeru osposobljenosti, ona najprije mora utvrditi je li znanje koje je podnositelj stekao tijekom svojega stručnog iskustva u državi članici, ili u nekoj trećoj zemlji, takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitne razlike navedene u stavku 4.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Odricanje od kompenzacijskih mjera na temelju zajedničkih platformi</p> <p>1. Za potrebe ovog članka, „zajednička platforma” znači skup kriterija za stručne kvalifikacije koji su prikladni za usklađivanje bitnih razlika utvrđenih među zahtjevima osposobljavanja koji za određenu profesiju postoje u različitim državama članicama. Te se bitne razlike utvrđuju usporedbom trajanja i sadržaja osposobljavanja u najmanje dvije trećine država članica, uključujući sve države članice koje tu profesiju reguliraju. Razlike u sadržaju osposobljavanja mogu biti posljedica znatnih razlika u područjima koja profesionalne djelatnosti pokrivaju.</p> <p>2. Zajedničke platforme, kako su određene u stavku 1., mogu Komisiji podnijeti države članice ili strukovne udruge ili organizacije koje su predstavljene na nacionalnoj i europskoj razini. Ako Komisija nakon savjetovanja s državama članicama smatra da nacrt zajedničke platforme olakšava uzajamno priznavanje stručnih kvalifikacija, ona može predložiti nacrt mjera u svrhu njihova donošenja u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2.</p> <p>3. Ako stručne kvalifikacije podnositelja ispunjavaju kriterije utvrđene u mjeri usvojenoj u skladu sa stavkom 2., država članica domaćin odustat će od primjene kompenzacijskih mjera iz članka 14.</p> <p>4. Stavci od 1. do 3. ne utječu na nadležnost država članica da odlučuju o stručnim kvalifikacijama koje se zahtijevaju za obavljanje profesija na njihovom državnom području te na sadržaj i ustroj njihovih sustava obrazovanja i stručnog osposobljavanja.</p> <p>5. Ako država članica smatra da kriteriji utvrđeni mjerom usvojenom u skladu sa stavkom 2. više ne pružaju dovoljno jamstva s obzirom na stručne kvalifikacije, ona će o tome izvijestiti Komisiju koja će prema potrebi</p>			

<p>predložiti nacrt mjere u skladu s postupkom navedenim u članku 58. stavku 2.</p> <p>6. Komisija do 20. listopada 2010. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ovog članka i prema potrebi odgovarajućim prijedlozima za njegovu izmjenu.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>Priznavanje stručnog iskustva</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Zahtjevi koji se odnose na stručno iskustvo</p> <p>Ako u državi članici pristup jednoj od djelatnosti navedenih u Prilogu IV. ili obavljanje te djelatnosti ovisi o općem, poslovnom ili stručnom znanju i sposobnostima, ta će država članica priznati prethodno obavljanje djelatnosti u drugoj državi članici kao dovoljan dokaz tog znanja i sposobnosti. Ta se djelatnost morala obavljati u skladu s člancima 17., 18. i 19.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Djelatnosti navedene u popisu I. u Prilogu IV.</p> <p>1. U slučaju djelatnosti iz popisa I. u Prilogu IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:</p> <p>(a) šest uzastopnih godina kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili</p> <p>(b) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik dokaže da je završio osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p> <p>(c) četiri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje dvije godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p> <p>(d) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba, kad korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao samozaposlena osoba najmanje pet godina; ili</p> <p>(e) pet uzastopnih godina na rukovodećem položaju od kojih je najmanje tri godine obavljao tehničke dužnosti i</p>			

<p>bio odgovoran za najmanje jedan odjel u poduzeću, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje tri godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom.</p> <p>2. U slučaju (a) i (d) obavljanje djelatnosti nije smjelo završiti prije više od deset godina od dana kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.</p> <p>3. Stavak 1. točka (e) ne primjenjuje se na djelatnosti iz prijašnje skupine 855, frizerske salone, iz nomenklature ISIC.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Djelatnosti navedene u popisu II. Priloga IV.</p> <p>1. U slučaju djelatnosti iz popisa II. Priloga IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:</p> <p>(a) pet uzastopnih godina kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili</p> <p>(b) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik dokaže da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje tri godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p> <p>(c) četiri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje dvije godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p> <p>(d) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao samostalni djelatnik najmanje pet godina; ili</p> <p>(e) pet uzastopnih godina kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom, ili</p> <p>(f) šest uzastopnih godina kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje u trajanju od najmanje dvije godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom.</p> <p>2. U slučajevima (a) i (d) djelatnost nije smjela završiti prije više od deset godina prije dana kad je osoba o</p>			

<p>kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Djelatnosti navedene u popisu III. Priloga IV.</p> <p>1. U slučaju djelatnosti iz popisa III. Priloga IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:</p> <p>(a) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili</p> <p>(b) dvije uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili</p> <p>(c) dvije uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao zaposlenje najmanje tri godine; ili</p> <p>(d) tri uzastopne godine kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom.</p> <p>2. U slučajevima (a) i (c) djelatnost nije smjela završiti prije više od deset godina prije dana kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.</p>			

<p>Članak 20.</p> <p>Izmjena popisa djelatnosti iz Priloga IV.</p> <p>Popisi djelatnosti iz Priloga IV. na koje se primjenjuje priznavanje stručnog iskustva u skladu s člankom 16., mogu se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se ažurirala ili razjasnila nomenklatura, pod uvjetom da to ne uključuje nikakve promjene kod djelatnosti povezanih s pojedinim kategorijama.</p>			
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>Priznavanje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja</p> <p>Odjeljak 1.</p> <p>Opće odredbe</p> <p>Članak 21.</p> <p>Načelo automatskog priznavanja</p> <p>1. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, farmaceute i arhitekta, navedene u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V., koji zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 44. i 46. te u svrhu pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju priznaje tim dokazima na svom državnom području jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje.</p> <p>Takve dokaze o formalnoj osposobljenosti moraju izdati nadležna tijela država članica i treba im priložiti, gdje je to primjereno, dokumente navedene u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V.</p> <p>Odredbe prvog i drugog podstavka ne utječu na stečena prava iz članaka 23., 27., 33., 37., 39. i 49.</p>			

2. Svaka država članica, u svrhu obavljanja opće medicinske prakse u okviru svog nacionalnog sustava socijalnog osiguranja, priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V., koje su države članice izdale državljanima drugih država članica u skladu s minimalnim uvjetima osposobljavanja koji su utvrđeni člankom 28.

Odredbe prethodnog podstavka ne utječu na stečena prava iz članka 30.

3. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za primalje navedene u točki 5.5.2. Priloga V., koje su države članice dodijelile državljanima drugih država članica, a koji zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40. i udovoljavaju kriterijima koji su utvrđeni člankom 41., te u svrhu pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovog obavljanja, priznaje tim dokazima na svom državnom području jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje. Ova odredba ne utječe na stečena prava iz članaka 23. i 43.

4. Države članice nisu dužne priznati valjanost dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.6.2. Priloga V., za osnivanje novih javnih ljekarni. Za potrebe ovog stavka, novim se ljekarnama smatraju i ljekarne koje su otvorene manje od tri godine.

5. Dokaz o formalnoj osposobljenosti za arhitekta iz točke 5.7.1. Priloga V., koji se automatski priznaje u skladu sa stavkom 1., dokazuje završen program osposobljavanja koji nije započeo prije referentne akademske godine iz tog Priloga.

6. Svaka država članica za obavljanje i pristup profesionalnoj djelatnosti liječnika, medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu, doktora dentalne medicine, veterinar, primalja i farmaceuta, traži posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., koji potvrđuju da je osoba tijekom svojeg osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekla znanja i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3.

Znanje i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se uskladili sa znanstvenim i tehničkim napretkom.

Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih

<p>načela u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>7. Svaka država članica obavješćuje Komisiju o zakonskim i drugim propisima koje usvaja u vezi s izdavanjem dokaza o formalnoj osposobljenosti s područja koje pokriva ovo poglavlje. Uz to, za dokaze o formalnoj osposobljenosti s područja navedenog u Odjeljku 8., ta se obavijest upućuje ostalim državama članicama.</p> <p>Komisija objavljuje odgovarajuću komunikaciju u Službenom listu Europske unije, u kojem navodi nazive koje su usvojile države članice za dokaze o formalnoj osposobljenosti i, prema potrebi, tijelo koje izdaje dokaz o formalnoj osposobljenosti, potvrde koje se prilažu tom dokazu i odgovarajući profesionalni naziv iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Zajedničke odredbe o osposobljavanju</p> <p>Što se tiče osposobljavanja iz članka 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. i 46.:</p> <p>(a) države članice mogu odobriti izvanredno osposobljavanje pod uvjetima koje utvrde nadležna tijela; ta tijela osiguravaju da sveukupno trajanje, razina i kvaliteta takve osposobljavanja nije manja od redovnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici;</p> <p>(b) u skladu s postupcima koji su specifični za svaku državu članicu, trajno obrazovanje i osposobljavanje osiguravaju osobama koje su završile svoj studij, da bi ostale u tijeku sa strukovnim kretanjima u mjeri koja im je potrebna za održavanje sigurne i učinkovite prakse.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Stečena prava</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje stečena prava specifična za određene profesije, u slučaju kada dokazi o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute koje posjeduju državljani država članica, ne udovoljavaju svim uvjetima osposobljavanja iz članka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., svaka država članica priznaje dovoljnima dokaze o formalnoj osposobljenosti koje su izdale te države članice, ako oni potvrđuju uspješno završeno osposobljavanje koje je započelo prije referentnog</p>			

datuma iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., te ako je uz njih priložena potvrda u kojoj se navodi da su osobe kojima je izdana učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije njezinog izdavanja.

2. Iste odredbe odnose se i na dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i na dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute, stečene na državnom području nekadašnje Demokratske Republike Njemačke, a koji ne udovoljavaju svim minimalnim zahtjevima za osposobljavanje iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., ako ti dokazi potvrđuju uspješno završeno osposobljavanje koje je započelo prije:

(a) 3. listopada 1990. za liječnike s osnovnom osposobljenošću, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine s osnovnom osposobljenošću, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute; i

(b) 3. travnja 1992. za liječnike specijaliste.

Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz prvog podstavka daju nositelju pravo obavljanja profesionalne djelatnosti na čitavom državnom području Njemačke pod istim uvjetima kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2. Priloga V., koje su izdala nadležna njemačka tijela.

3. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 37. stavka 1., svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta, koje je državljanima država članica izdala nekadašnja Čehoslovačka, ili za koje je osposobljavanje, za Češku Republiku i Slovačku, započelo prije 1. siječnja 1993., kada tijela bilo koje od dvije spomenute države članice potvrde da su ti dokazi o formalnoj osposobljenosti na njihovom državnom području jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekta, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice u točki 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48.

Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se navodi da su te osobe

učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.

4. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta, koje je državljanima država članica izdao nekadašnji Sovjetski Savez, ili čije je osposobljavanje počelo

- (a) za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991.;
- (b) za Latviju, prije 21. kolovoza 1991.;
- (c) za Litvu, prije 11. ožujka 1990.,

kada tijela bilo koje od triju spomenutih država članica potvrde da su ti dokazi na njihovom državnom području jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekta, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice u točki 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48.

Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.

Što se tiče dokaza o formalnoj osposobljenosti za veterinare koje je izdao nekadašnji Sovjetski Savez ili za koje je osposobljavanje počelo, za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991., uz potvrdu iz prethodnog podstavka treba priložiti i potvrdu koju su izdale vlasti u Estoniji, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje pet godina za redom, unutar sedam godina prije dana njezinog izdavanja.

5. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta, koje je državljanima država članica

<p>izdala nekadašnja Jugoslavija, ili za koje je osposobljavanje započelo, za Sloveniju, prije 25. lipnja 1991., kada tijela gore spomenutih država članica potvrde da su ti dokazi na njihovom državnom području jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekte, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekte u odnosu na djelatnosti iz članka 48.</p> <p>Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.</p> <p>6. Državljanima država članica čiji dokazi o formalnoj osposobljenosti za liječnike, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute nisu u skladu sa nazivima koji su dodijeljeni tim državama članicama u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., svaka država članica priznaje kao dovoljan dokaz, dokaze o formalnoj osposobljenosti koje su izdale te države članice i uz koje su priložene potvrde koje su izdale nadležne vlasti ili tijela.</p> <p>U potvrdi iz prvog podstavka navodi se da dokaz o formalnoj osposobljenosti potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje u skladu s člancima 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., a država članica koja ga je izdala smatra ga jednakim kvalifikacijama čiji su nazivi navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V.</p>			
<p>Odjeljak 2.</p> <p>Liječnici</p> <p>Članak 24.</p> <p>Osnovno medicinsko osposobljavanje</p> <p>1. Za pristupanje osnovnom medicinskom osposobljavanju zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe</p>			

<p>koja omogućava pristup tim studijima na sveučilištima.</p> <p>2. Osnovno medicinsko osposobljavanje obuhvaća ukupno najmanje šest godina studija ili 5 500 sati teoretskog i praktičnog osposobljavanja koje se odvija na sveučilištu ili pod njegovim nadzorom.</p> <p>Za osobe koje su studij započele prije 1. siječnja 1972., program osposobljavanja iz prvog podstavka može obuhvaćati šestomjesečno praktično osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici na sveučilišnom stupnju pod nadzorom nadležnih tijela.</p> <p>3. Osnovno medicinsko osposobljavanje osigurava da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a)odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela mjerenja bioloških funkcija, ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analize podataka;</p> <p>(b)dostatno razumijevanje strukture, funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;</p> <p>(c)odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i postupaka, koje joj daje cjelovitu sliku o duševnim i tjelesnim bolestima, o medicini sa stajališta profilakse, dijagnoze i terapije te o ljudskom razmnožavanju;</p> <p>(d) odgovarajuće kliničko iskustvo u bolnicama pod odgovarajućim nadzorom.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Specijalističko medicinsko usavršavanje</p> <p>1. Za pristupanje specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa osposobljavanja iz članka 24., tijekom kojega je polaznik stekao odgovarajuće znanje iz osnovne medicine.</p> <p>2. Specijalističko medicinsko usavršavanje obuhvaća teoretsko i praktično usavršavanje na sveučilištu ili u kliničkoj bolnici ili, prema potrebi, u zdravstvenoj ustanovi koju su u tu svrhu ovlastile nadležne vlasti ili tijela.</p> <p>Države članice osiguravaju da minimalno trajanje specijalističkog medicinskog tečaja usavršavanja iz točke 5.1.3. Priloga V. nije kraće od trajanja predviđenog u toj točki. Usavršavanje se odvija pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Ono uključuje osobno sudjelovanje liječnika specijalizanta u djelatnostima i odgovornostima koje proizlaze iz tih usluga.</p>			

<p>3. Usavršavanje se provodi u punoj satnici u posebnim ustanovama koje priznaju nadležne vlasti. Ono obuhvaća sudjelovanje u svim medicinskim djelatnostima odjela na kojemu se usavršavanje odvija, uključujući dežurstva, tako da specijalizant posvećuje sve svoje profesionalne djelatnosti svojem praktičnom i teoretskom usavršavanju tijekom cijelog radnog tjedna i čitave godine, u skladu s uvjetima koje su utvrdila nadležna tijela. Sukladno tome, na tim se radnim mjestima dobiva primjerena naknada za rad.</p> <p>4. Države članice za izdavanje dokaza o specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnom medicinskom osposobljavanju iz točke 5.1.1. Priloga V.</p> <p>5. Minimalna razdoblja usavršavanja iz točke 5.1.3. Priloga V. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njihovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Vrste specijalističkog medicinskog usavršavanja</p> <p>Dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika specijalista iz članka 21. jest dokaz koji su izdale nadležne vlasti ili tijela iz točke 5.1.2. Priloga V. za dotično specijalističko usavršavanje, a koji odgovara profesionalnim nazivima koji se koriste u različitim državama članicama i navedeni su u točki 5.1.3. Priloga V.</p> <p>O uključivanju u točku 5.1.3. Priloga V. novih medicinskih specijalizacija koje su zajedničke u najmanje dvije petine država članica može se odlučivati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi ažuriranja ove Direktive u svjetlu promjena u nacionalnom zakonodavstvu.</p>			
<p>Članak 27.</p> <p>Stečena prava liječnika specijalista</p> <p>1. Država članica domaćin može od liječnika specijalista, čije je izvanredno specijalističko medicinsko usavršavanje bilo uređeno zakonskim i drugim propisima koji su na snazi od 20. lipnja 1975., a koji su započeli svoje specijalističko usavršavanje najkasnije do 31. prosinca 1983., zahtijevati da svojim dokazima o formalnoj osposobljenosti prilože potvrdu u kojoj je navedeno da su oni stvarno i zakonito obavljali odgovarajuće djelatnosti najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina koje su prethodile izdavanju te potvrde.</p>			

<p>2. Svaka država članica priznaje kvalifikaciju liječnika specijalista koja je u Španjolskoj dodijeljena liječnicima koji su završili svoje specijalističko usavršavanje prije 1. siječnja 1995., čak i kad to usavršavanje ne zadovoljava minimalne uvjete usavršavanja predviđenog u članku 25., ako je dokazu o toj kvalifikaciji priložena svjedodžba, koju su izdale nadležne španjolske vlasti i koja potvrđuje da je ta osoba položila ispit iz posebnog specijalističkog usavršavanja koji je održan u skladu s izvanrednim mjerama u vezi s priznavanjem, utvrđenima Kraljevskom uredbom 1497/99., kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i vještina takve osobe usporediv sa znanjem i vještinama liječnika koji posjeduju dokaz o kvalifikaciji za liječnika specijalista, koji je za Španjolsku utvrđen u točkama 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V.</p> <p>3. Svaka država članica koja je ukinula svoje zakone i druge propise koji se odnose na dodjeljivanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za liječnika specijalista iz točaka 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V. i koja je usvojila mjere koje se odnose na stečena prava koja pripadaju njezinim državljanima, priznaje državljanima drugih država članica pravo da iskoriste te mjere ako su ti dokazi o formalnoj osposobljenosti izdani prije datuma kad je država članica domaćin prestala izdavati takve dokaze za specijalizaciju o kojoj je riječ.</p> <p>Datumi stavljanja izvan snage tih propisa navedeni su u točki 5.1.3. Priloga V.</p>			
<p>Članak 28.</p> <p>Posebno usavršavanje iz opće medicine</p> <p>1. Za pristupanje posebnom usavršavanju iz opće medicine zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa osposobljavanja iz članka 24.</p> <p>2. Posebno usavršavanje iz opće medicine, na temelju kojeg se dodjeljuju dokazi o formalnoj osposobljenosti koji su izdani prije 1. siječnja 2006., traje najmanje dvije godine u punoj nastavnoj satnici. Ako je dokaz o formalnoj osposobljenosti izdan nakon tog dana, osposobljavanje traje najmanje tri godine u punoj nastavnoj satnici.</p> <p>Ako program usavršavanja iz članka 24. obuhvaća praktično usavršavanje koje se odvija u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama opće medicine ili u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu, trajanje tog praktičnog usavršavanja može se, do najviše godinu dana, uključiti u razdoblje iz prvog podstavka za potvrde o</p>			

<p>osposobljenosti koje su izdane 1. siječnja 2006. ili nakon tog dana.</p> <p>Mogućnost koja je predviđena u drugom podstavku dostupna je samo onim državama članicama u kojima je posebno usavršavanje iz opće medicine trajalo dvije godine od 1. siječnja 2001.</p> <p>3. Posebno usavršavanje iz opće medicine odvija se u punoj nastavnoj satnici, pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Više je praktične nego teoretske prirode.</p> <p>Praktično usavršavanje odvija se, s jedne strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama i, s druge strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu.</p> <p>Praktično usavršavanje odvija se u suradnji s drugim zdravstvenim ustanovama ili strukturama koje se bave općom medicinom. Međutim, ne dovodeći u pitanje minimalna razdoblja navedena u drugom podstavku, praktično usavršavanje može se odvijati tijekom razdoblja od najviše šest mjeseci u drugim ovlaštenim ustanovama ili zdravstvenim strukturama koje se bave općom medicinom.</p> <p>Usavršavanje zahtijeva da polaznik osobno sudjeluje u profesionalnim djelatnostima i odgovornostima osoba s kojima radi.</p> <p>4. Kao uvjet za izdavanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz opće medicine, države članice zahtijevaju posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz osnovne medicinske osposobljenosti iz točke 5.1.1. Priloga V.</p> <p>5. Države članice mogu izdati dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. liječniku koji nije završio usavršavanje predviđeno ovim člankom, ali je završio drukčije, dodatno usavršavanje, koje potvrđuju dokazi o formalnoj osposobljenosti koje su izdala nadležna tijela u državi članici. Međutim, ona ne smiju dodjeljivati dokaze o formalnoj osposobljenosti osim ako se tim dokazima potvrđuje znanje koje je po kakvoći na istovjetnom stupnju kao znanje stečeno osposobljavanjem koje je predviđeno ovim člankom.</p> <p>Države članice, između ostalog, određuju opseg u kojemu dodatno usavršavanje i stručno iskustvo koje je podnositelj već stekao mogu zamijeniti usavršavanje predviđeno ovim člankom.</p> <p>Države članice mogu izdati dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. samo ako je podnositelj stekao najmanje šestomjesečno iskustvo iz opće medicine u ambulanti opće medicine ili u domu</p>			
--	--	--	--

<p>zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu onih vrsta koje su navedene u stavku 3.</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Obavljanje profesije liječnika opće medicine</p> <p>Svaka država članica, u skladu s odredbama koje se odnose na stečena prava, za obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti zahtijeva posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V.</p> <p>Države članice mogu od ovog uvjeta izuzeti osobe koje su trenutačno uključene u posebno usavršavanje iz opće medicine.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Stečena prava liječnika opće medicine</p> <p>1. Svaka država članica određuje stečena prava. Međutim, ona kao stečeno pravo mora priznati pravo obavljanja djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti, bez dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V., svim liječnicima koji na referentni datum naveden u toj točki imaju to pravo na temelju odredaba koje vrijede za liječničku profesiju i omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću, te koji na taj datum imaju poslovni nastan na njezinom državnom području, u skladu s odredbama članka 21. ili članka 23.</p> <p>Nadležne vlasti svake države članice na zahtjev izdaju potvrdu o pravu na obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru njihovih nacionalnih sustava socijalne sigurnosti, bez dokaza iz točke 5.1.4. Priloga V., liječnicima koji imaju stečena prava u skladu s prvim podstavkom.</p>			

<p>2. Svaka država članica priznaje potvrde iz drugog podstavka stavka 1., koje su države članice izdale državljanima drugih država članica i takvim potvrdama priznaje jednaku valjanost na svojem državnom području kao dokazu o formalnoj osposobljenosti koje ona izdaje, a kojima dozvoljava obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti.</p>			
<p>Odjeljak 3.</p> <p>Medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu</p> <p>Članak 31.</p> <p>Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu</p> <p>1. Za pristupanje osposobljavanju za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu zahtijeva se završeno desetogodišnje opće obrazovanje, potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tijela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu, jednakog stupnja, za pristupanje školi za medicinske sestre.</p> <p>2. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu odvija se u punoj nastavnoj satnici i uključuje najmanje program opisan u točki 5.2.1. Priloga V.</p> <p>Sadržaj naveden u točki 5.2.1. Priloga V. može se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njegovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>3. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu obuhvaća najmanje tri godine studija ili 4 600 sati teoretskog i kliničkog osposobljavanja, pri čemu trajanje teoretskog osposobljavanja predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničkog osposobljavanja najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja osposobljavanja. Države članice mogu priznati djelomična izuzeća osobama koje su dio svojeg osposobljavanja stekle na programima studija koji su najmanje jednakog stupnja.</p>	<p>Članak 3.</p> <p>U članku 16. a stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„ Kompetencije medicinske sestre obuhvaćaju znanja i vještine određene zakonom kojim se ureduju regulirane profesije i priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija te spoznaje i postupke planiranja, organiziranja, provođenja i</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sestrinstvu (NN 121/03 117/08 57/11) članak/članici članak 12,13</p>

<p>Države članice osiguravaju da su institucije koje pružaju osposobljavanje medicinskih sestara odgovorne za usklađivanje teoretskog i kliničkog osposobljavanja tijekom cjelokupnog studijskog programa.</p> <p>4. Teoretsko osposobljavanje je onaj dio osposobljavanja za medicinsku sestru u kojemu polaznice tečaja za medicinsku sestru stječu stručno znanje, razumijevanje i vještine koje su potrebne za organiziranje, pružanje i procjenu cjelovite zdravstvene njege. Osposobljavanje pružaju nastavnici zdravstvene njege i druge nadležne osobe, u školama za medicinske sestre i drugim obrazovnim ustanovama koje je odabrala obrazovna institucija.</p> <p>5. Kliničko osposobljavanje je onaj dio izobrazbe za medicinsku sestru u kojem polaznice tečaja osposobljavanja za medicinsku sestru uče, u timu i u izravnom kontaktu sa zdravim ili bolesnim pojedincima i/ili zajednicom, organizirati, pružati i procjenjivati potrebnu cjelovitu zdravstvenu njegu, na temelju znanja i vještina koje su stekle. Polaznica uči ne samo kako raditi u timu, već i kako voditi tim te kako organizirati cjelovitu zdravstvenu njegu, što uključuje i zdravstveno obrazovanje za pojedince i male skupine, unutar zdravstvenih ustanova ili u zajednici.</p> <p>Ovo se osposobljavanje odvija u bolnicama i drugim zdravstvenim institucijama te u zajednici, pod odgovornošću nastavnika zdravstvene njege, u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, odnosno uz njihovu pomoć. Ostalo kvalificirano osoblje također može sudjelovati u nastavnom procesu.</p> <p>Polaznice tečaja osposobljavanja za medicinsku sestru sudjeluju u djelatnostima predmetnog odjela ako su te djelatnosti primjerene njihovoj izobrazbi, što im omogućuje da nauče preuzimati odgovornosti uključene u zdravstvenu njegu.</p> <p>6. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu mora osigurati da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji opća zdravstvena njega, uključujući dostatno razumijevanje strukture, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;</p> <p>(b) dostatno poznavanje naravi i etike struke, te općih načela zdravlja i zdravstvene njege;</p> <p>(c) odgovarajuće kliničko iskustvo; takvo iskustvo, koje se treba odabrati zbog svoje obrazovne vrijednosti, treba se stjecati pod nadzorom kvalificiranog sestrinskog osoblja i na mjestima na kojima su broj kvalificiranog osoblja i oprema primjereni za zdravstvenu njegu pacijenta;</p> <p>(d) sposobnost sudjelovanja u praktičnom osposobljavanju zdravstvenog osoblja i iskustvo u radu s tim osobljem;</p>	<p>procjene kvalitete provedene zdravstvene/ sestrinske njege sukladno razinama obrazovanja. Medicinske sestre sudjeluju u razvoju i evaluaciji zdravstvenih informacijskih sustava, koriste informacijske tehnologije za analizu podataka u sestrinskoj dokumentaciji i daju prijedloge za poboljšanje informacijskih tehnologija koje su vezane uz sestrinsku praksu".</p> <p>U stavku 3. iza podstavka 20. dodaje se podstavak 21. koji glasi:</p>	
---	---	--

<p>(e) iskustvo u radu s članovima ostalih profesija u zdravstvenom sektoru.</p>	<p>„- izrađuje i provodi plan zdravstvene njege.“</p> <p>U stavku 4. iza podstavka 6. dodaje se podstavak 7. koji glasi:</p> <p>„- izrađuje i provodi plan zdravstvene njege.“</p> <p>Stavak 6. mijenja se i glasi:</p> <p>„ Kompetencije medicinske sestre sa završenim specijalističkim usavršavanjem i završenim studijem sestrinstva određene su popisom izlaznih kompetencija/ishodima učenja</p>		
--	--	--	--

	sukladno propisima o specijalističkom usavršavanju medicinskih sestara, odnosno propisima o visokom obrazovanju, koje se nadovezuju na temeljne sestrinske kompetencije“.		
<p>Članak 32.</p> <p>Obavljanje profesije medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu</p> <p>Za potrebe ove Direktive, djelatnosti medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu su djelatnosti koje se obavljaju profesionalno, a koje su navedene u točki 5.2.2. Priloga V.</p>			
<p>Članak 33.</p> <p>Stečena prava medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu</p> <p>1. Kad se opća pravila o stečenim pravima primjenjuju na medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, djelatnosti iz članka 23. morale su uključivati preuzimanje pune odgovornost za planiranje, organiziranje i provođenje zdravstvene njege koja se pruža pacijentu.</p> <p>2. U pogledu kvalifikacija medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu stečenih u Poljskoj, primjenjuju se samo sljedeće odredbe o stečenim pravima. Državljanima država članica čiji su dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu dodijeljeni u Poljskoj, odnosno čije je</p>	<p>Članak 3.</p> <p>U članku 16. a stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„ Kompetencije medicinske sestre obuhvaćaju</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sestrinstvu (NN 121/03 117/08 57/11) članak/članci članak

<p>osposobljavanje počelo u Poljskoj prije 1. svibnja 2004., a koji ne zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31., države članice priznaju sljedeće dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu kao dostatan dokaz, ako im je priložena potvrda u kojoj je navedeno da su ti državljani država članica stvarno i zakonito obavljali tu djelatnost u Poljskoj u dolje određenom razdoblju:</p> <p>(a) dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru na dodiplomskom stupnju (dyplom licencjata pielęgniarstwa) – najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde,</p> <p>(b) dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru kojim se potvrđuje završeno poslijesrednjoškolsko obrazovanje stečeno u strukovnoj medicinskoj školi (dyplom pielęgniarcei albo pielęgniarcei dyplomowanej) – najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.</p> <p>Navedene djelatnosti morale su uključivati preuzimanje pune odgovornosti za planiranje, organiziranje i provođenje zdravstvene njege koja se pruža pacijentu.</p> <p>3. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz zdravstvene njege, koji su u Poljskoj dodijeljeni onim medicinskim sestrama koje su prije 1. svibnja 2004. završile osposobljavanje koje nije zadovoljavalo minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31., a koja je potvrđena diplomom „diplomirani” dobivenom na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170), kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i sposobnosti takve osobe usporediv sa znanjem i sposobnostima medicinskih sestara koje imaju kvalifikacije koje su, u slučaju Poljske, određene u točki 5.2.2. Priloga V.</p>	<p>znanja i vještine određene zakonom kojim se uređuju regulirane profesije i priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija te spoznaje i postupke planiranja, organiziranja, provođenja i procjene kvalitete provedene zdravstvene/ sestrinske njege sukladno razinama obrazovanja. Medicinske sestre sudjeluju u razvoju i evaluaciji zdravstvenih informacijskih sustava, koriste informacijske tehnologije za analizu podataka u sestrinskoj</p>	<p>12,13</p>
--	---	--------------

	<p>dokumentaciji i daju prijedloge za poboljšanje informacijskih tehnologija koje su vezane uz sestrinsku praksu".</p> <p>U stavku 3. iza podstavka 20. dodaje se podstavak 21. koji glasi:</p> <p>„- izrađuje i provodi plan zdravstvene njege.“</p> <p>U stavku 4. iza podstavka 6. dodaje se podstavak 7. koji glasi:</p> <p>„- izrađuje i provodi plan zdravstvene njege.“</p>		
--	--	--	--

Odjeljak 4.

Doktori dentalne medicine

Članak 34.

Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine

1. Za pristupanje osnovnom osposobljavanju doktora dentalne medicine zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućuje pristup tim studijima na sveučilištima ili visokim učilištima, kojima je priznat jednak stupanj u državi članici.
2. Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teoretskog i praktičnog studija, koji obuhvaća najmanje program opisan u točki 5.3.1. Priloga V., koji se obavlja na sveučilištu ili na visokom učilištu koje pruža osposobljavanje kojem je priznat jednak stupanj ili koje je pod nadzorom sveučilišta.

Sadržaj naveden u točki 5.3.1. Priloga V., može se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njegovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.

Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesija koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.

3. Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine mora osigurati da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

- (a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelji dentalna medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući načela mjerenja bioloških funkcija, procjenu znanstveno utvrđenih činjenica i analizu podataka;
- (b) primjereno poznavanje građe, fiziologije i ponašanja zdrave i bolesne osobe, kao i utjecaja prirodnog i društvenog okruženja na zdravstveno stanje čovjeka, ako ti čimbenici utječu na dentalnu medicinu;
- (c) primjereno poznavanje strukture i funkcije zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, zdravih i bolesnih, i njihove povezanosti s općim zdravstvenim stanjem i fizičkom i socijalnom dobrobiti pacijenta;
- (d) primjereno poznavanje kliničkih disciplina i metoda koje daju doktorima dentalne medicine jasnu sliku o anomalijama, ozljedama i bolestima zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, i o preventivi, dijagnostici i terapijskoj dentalnoj medicini;

<p>(e) odgovarajuće kliničko iskustvo pod primjerenim nadzorom.</p> <p>Ovo osposobljavanje mora doktoru dentalne medicine osigurati vještine potrebne za obavljanje svih aktivnosti koje uključuju prevenciju, dijagnostiku i liječenje anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva.</p>			
<p>Članka 35.</p> <p>Specijalističko usavršavanje doktora dentalne medicine</p> <p>1. Za pristup specijalističkom usavršavanju doktora dentalne medicine zahtijeva se završen i potvrđen petogodišnji teoretski i praktični studij u okviru osposobljavanja iz članka 34. ili posjedovanje dokumenata iz članaka 23. i 37.</p> <p>2. Specijalističko usavršavanje doktora dentalne medicine obuhvaća teoretski i praktični studij u sveučilišnom centru, zdravstvenom nastavnom i istraživačkom centru, ili prema potrebi, u zdravstvenoj ustanovi koju su u tu svrhu odobrile nadležne službe ili tijela.</p> <p>Redovni specijalistički programi dentalne medicine traju minimalno tri godine, a izvode se pod nadzorom nadležnih službi ili tijela. Takvo usavršavanje uključuje osobno sudjelovanje doktora dentalne medicine koji je na specijalizaciji u aktivnosti i odgovornostima dotične ustanove.</p> <p>Minimalno razdoblje usavršavanja iz drugog podstavka može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>3. Države članice za izdavanje dokaza o specijalističkom usavršavanju doktora dentalne medicine zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnom osposobljavanju doktora dentalne medicine iz točke 5.3.2. Priloga V.</p>			

<p>Članak 36.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti doktora dentalne medicine</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, profesionalne djelatnosti doktora dentalne medicine su djelatnosti utvrđene u stavku 3. koje se obavljaju u okviru stručnih kvalifikacija navedenih u točki 5.3.2. Priloga V.</p> <p>2. Profesija doktora dentalne medicine temelji se na osposobljavanju doktora dentalne medicine iz članka 34. i predstavlja posebnu profesiju koja se razlikuje od drugih općih i specijaliziranih liječničkih profesija. Za obavljanje djelatnosti doktora dentalne medicine zahtijeva se posjedovanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.3.2. Priloga V. Prema osobama koje posjeduju takav dokaz o formalnoj osposobljenosti postupat će se jednako kao i prema onima na koje se primjenjuju članci od 23. do 37.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da je doktorima dentalne medicine omogućen pristup i obavljanje djelatnosti preventive, dijagnostike i liječenja anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, uz poštovanje propisa i pravila profesionalne etike na referentni datum iz točke 5.3.2. Priloga V.</p>			
<p>Članak 37.</p> <p>Stečena prava doktora dentalne medicine</p> <p>1. Svaka država članica u svrhu obavljanja profesionalnih djelatnosti doktora dentalne medicine, u okviru kvalifikacija koje su navedene u točki 5.3.2. Priloga V., priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za doktora izdan u Italiji, Španjolskoj, Austriji, Češkoj Republici i Slovačkoj, osobama koje počinju medicinsko obrazovanje na ili prije referentnog datuma koji je naveden u tom Prilogu za dotičnu državu članicu, ako mu je priložena potvrda koju su izdala nadležna tijela te države članice.</p> <p>Ta potvrda mora pokazati da su ispunjena sljedeća dva uvjeta:</p> <p>(a) da dotične osobe u toj državi članici stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljaju djelatnosti iz članka 36., najmanje tri uzastopne godine, tijekom pet godina prije izdavanja takve potvrde;</p> <p>(b) da su te osobe ovlaštene obavljati navedene djelatnosti pod jednakim uvjetima kao i osobe koje posjeduju dokaze o formalnoj osposobljenosti navedene za tu državu članicu u točki 5.3.2. Priloga V.</p> <p>Osobe koje su uspješno završile najmanje trogodišnji studij, koji nadležna tijela u predmetnoj državi članici</p>			

<p>potvrđuju istovjetnim osposobljavanju iz članka 34., izuzimaju se od trogodišnjeg praktičnog radnog iskustva iz drugog podstavka točke (a).</p> <p>Za Češku Republiku i Slovačku se dokazima o formalnoj osposobljenosti dobivenim u bivšoj Čehoslovačkoj priznaju jednaki stupnjevi kao češkim i slovačkim dokazima o formalnoj osposobljenosti i pod istim uvjetima koji su navedeni u prethodnim podstavcima.</p> <p>2. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika izdan u Italiji osobama koje su počele sveučilišno medicinsko osposobljavanje nakon 28. siječnja 1980. i najkasnije 31. prosinca 1984., ako im je priložena potvrda koju su izdala talijanska nadležna tijela.</p> <p>Ta potvrda mora pokazati da su ispunjena sljedeća tri uvjeta:</p> <p>(a) da su dotične osobe položile odgovarajuću provjeru osposobljenosti koju održavaju talijanska nadležna tijela, kako bi se utvrdilo da te osobe posjeduju razinu znanja i vještine usporedive s onima koje imaju osobe koje posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama formalnoj osposobljenosti navedene za Italiju u točki 5.3.2 Priloga V.;</p> <p>(b) da su te osobe u Italiji stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljale djelatnosti iz članka 36. najmanje tri uzastopne godine, tijekom pet godina prije izdavanja takve potvrde;</p> <p>(c) da su te osobe ovlaštene obavljati ili da stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljaju djelatnosti iz članka 36., pod istim uvjetima kao i nositelji dokaza o formalnoj osposobljenosti navedenim za tu državu članicu u točki 5.3.2. Priloga V.</p> <p>Osobe koje su uspješno završile najmanje trogodišnji studij, koji nadležna tijela potvrđuju istovjetnim osposobljavanju iz članka 34., izuzimaju se od provjere osposobljenosti iz drugog podstavka točke (a).</p> <p>Prema osobama koje su počele sveučilišno medicinsko osposobljavanje nakon 31. prosinca 1984. postupa se jednako kao i prema gore navedenim osobama, ako je navedeni trogodišnji studij počeo prije 31. prosinca 1994.</p>			
--	--	--	--

Odjeljak 5.

Veterinari

Članak 38.

Osposobljavanje veterinaru

1. Osposobljavanje veterinaru obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teorijskog i praktičnog studija na sveučilištu ili visokom učilištu koja pruža osposobljavanje, kojoj je priznat jednak stupanj ili koja je pod nadzorom sveučilišta, a koji obuhvaća najmanje program studija naveden u točki 5.4.1. Priloga V.

Sadržaj naveden u točki 5.4.1. Priloga V., može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.

Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.

2. Za pristupanje veterinarskom osposobljavanju zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućuje upis na sveučilišne ustanove ili visoka učilišta kojima država članica priznaje istovjetni stupanj u svrhu odgovarajućeg studija.

3. Osposobljavanjem veterinaru osigurava se da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

- (a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelje djelatnosti veterinaru;
- (b) primjereno poznavanje građe i djelovanja organizma zdravih životinja, njihovog uzgoja, reprodukcije i higijene općenito, kao i njihove prehrane, uključujući tehnologiju za proizvodnju i konzerviranje hrane koja odgovara njihovim potrebama;
- (c) primjereno poznavanje ponašanja i zaštite životinja;
- (d) primjereno poznavanje uzroka, prirode, tijeka, učinaka, dijagnoze i liječenja bolesti životinja, bilo pojedinačno ili u skupinama, uključujući posebno poznavanje bolesti prenosivih na ljude;
- (e) primjereno poznavanje preventivne veterinarske medicine;
- (f) primjereno poznavanje higijene i tehnologije za proizvodnju, izradu i stavljanje na tržište hrane za životinje ili hrane životinjskog porijekla, namijenjene za prehranu ljudi;
- (g) primjereno poznavanje zakona i drugih propisa koji se odnose na gore navedena područja;
- (h) primjereno kliničko i drugo praktično iskustvo, pod odgovarajućim nadzorom.

<p>Članak 39.</p> <p>Stečena prava veterinarara</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 23. stavak 4., u odnosu na državljane država članica čije je dokaze o formalnoj osposobljenosti izdala Estonija, ili čije je osposobljavanje počelo u Estoniji prije 1. svibnja 2004., države članice priznaju takve dokaze o formalnoj osposobljenosti za veterinarara, ako im je priložena potvrda koja navodi da su takve osobe učinkovito i zakonito obavljale te djelatnosti u Estoniji najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije izdavanja takve potvrde.</p>			
<p>Odjeljak 6.</p> <p>Primalje</p> <p>Članak 40.</p> <p>Osposobljavanje primalja</p> <p>1. Osposobljavanje primalja obuhvaća ukupno najmanje:</p> <p>(a) posebno osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje, koje obuhvaća najmanje trogodišnje teoretsko i praktično osposobljavanje (smjer I.) uključujući najmanje program opisan u točki 5.5.1. Priloga V.; ili</p> <p>(b) posebno osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od 18 mjeseci (smjer II.), koje uključuje najmanje program studija opisan u točki 5.5.1. Priloga V., koji nije u skladu s istovjetnim osposobljavanjem medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu.</p> <p>Države članice moraju osigurati da su ustanove koje provode osposobljavanje primalja, odgovorne za usklađivanje teorijskog i praktičnog osposobljavanja tijekom cjelokupnog studijskog programa.</p> <p>Sadržaj naveden u točki 5.5.1. Priloga V. može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesija koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p>			

<p>2. Za pristupanje osposobljavanju za primalje mora biti ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) završenih najmanje prvih deset godina općeg školskog obrazovanja za smjer I., ili</p> <p>(b)posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, navedenih za smjer II. u točki 5.2.2. Priloga V.</p> <p>3. Osposobljavanje primalja mora osigurati da je ta osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a)primjerno poznavanje znanosti na kojoj se temelje djelatnosti primalja, posebno porodništva i ginekologije;</p> <p>(b) primjereno poznavanje profesionalne etike i zakonodavstva na tom području;</p> <p>(c)detaljno poznavanje bioloških funkcija, anatomije i fiziologije porodništva i neonatologije, kao i poznavanje odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka i njegovog fizičkog i socijalnog okruženja te njegovog ponašanja;</p> <p>(d)primjereno kliničko iskustvo u ovlaštenim ustanovama pod nadzorom osoblja osposobljenog za primaljstvo i porodništvo;</p> <p>(e)primjereno razumijevanje osposobljavanja zdravstvenih djelatnika i iskustvo u radu s takvim osobljem.</p>			
<p>Članak 41.</p> <p>Postupci za priznavanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalje</p> <p>1. Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje iz točke 5.5.2. Priloga V. automatski se priznaju u skladu s člankom 21., ako ispunjavaju barem jedan od sljedećih kriterija:</p> <p>(a)najmanje trogodišnje osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje:</p> <p>i.za koju se zahtijeva posjedovanje diplome, svjedodžbe ili drugog dokaza o kvalifikaciji koji omogućuje upis na sveučilišta ili druga visoka učilišta ili na drugi način osigurava istovjetan stupanj znanja; ili</p> <p>ii. joj slijede dvije godine stručne prakse za koje je izdana potvrda u skladu sa stavkom 2.;</p> <p>(b)osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje dvije godine ili 3 600 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz točke 5.2.2. Priloga V.;</p> <p>(c)osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje 18 mjeseci ili 3 000 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz točke 5.2.2. Priloga V., nakon čega slijedi jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda, u skladu sa stavkom 2.</p>			

<p>2. Potvrdu iz stavka 1. izdaju nadležne vlasti u matičnoj državi članici. Ona potvrđuje da je osoba nakon pribavljanja dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalju tijekom odgovarajućeg razdoblja na zadovoljavajući način obavljala sve djelatnosti primalje u bolnici ili zdravstvenoj ustanovi koja je odobrena za tu svrhu.</p>			
<p>Članka 42.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti primalje</p> <p>1. Odredbe ovog odjeljka primjenjuju se na djelatnosti primalja kako ih je odredila svaka država članica ne dovodeći u pitanje stavak 2. i koje se obavljaju pod profesionalnim nazivima navedenima u točki 5.5.2. Priloga V.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da je primaljama omogućen pristup i obavljanje najmanje sljedećih djelatnosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) primjereno informiranje i savjetovanje u vezi s planiranjem obitelji; (b) dijagnosticanje trudnoće i praćenje normalnog tijeka trudnoće; obavljanje pregleda potrebnih za praćenje razvoja normalnog tijeka trudnoće; (c) propisivanje ili savjetovanje o pregledima koji su potrebni za najraniju moguću dijagnozu rizičnih trudnoća; (d) izvođenje programa za pripremu roditelja i potpuna priprema za porod, uključujući savjete o higijeni i prehrani; (e) njega i pomoć majci tijekom poroda i praćenje stanja fetusa u maternici, odgovarajućim kliničkim metodama i tehničkim sredstvima; (f) izvođenje spontanih poroda uključujući prema potrebi epiziotomiju i u hitnim slučajevima, porode na zadak; (g) prepoznavanje znakova koji upozoravaju na nepravilnost kod majke ili djeteta, koji zahtijevaju upućivanje k liječniku i prema potrebi pomoć liječnika; poduzimanje potrebnih hitnih mjera u odsutnosti liječnika, posebno ručno odstranjivanje placente nakon kojeg može slijediti ručni pregled maternice; (h) pregled i njega novorođenčeta; poduzimanje svih inicijativa u slučaju potrebe i izvođenje hitnog oživljavanja, ako je potrebno; (i) njega majke i praćenje njezinog napretka u razdoblju nakon poroda te davanje svih potrebnih savjeta majci o njezi djeteta, kako bi joj se omogućilo da svom djetetu pruži optimalan razvoj; 			

<p>(j) provođenje liječenja koje propiše liječnik; (k) priprema potrebnih pisanih izvješća.</p>			
<p>Članak 43.</p> <p>Stečena prava primalja</p> <p>1. Državljanima države članice čiji dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje ispunjavaju sve minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., iako u skladu s člankom 41. nisu priznati ako im nije priložena potvrda o stručnoj praksi iz članka 41. stavka 2., svaka država članica priznaje kao dovoljan dokaz o formalnoj osposobljenosti koji su izdale te države članice prije referentnog datuma navedenog u točki 5.5.2. Priloga V., i uz koji je priložena potvrda koja navodi da su ti državljani stvarno i zakonito obavljali predmetne djelatnosti najmanje dvije uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja potvrde.</p> <p>2. Uvjeti utvrđeni u stavku 1. primjenjuju se na državljane država članica čiji dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje na državnom području bivše Demokratske Republike Njemačke i zadovoljavanje svih minimalnih uvjeta osposobljavanja iz članka 40., ali gdje se dokaz o formalnoj osposobljenosti u smislu članka 41. ne priznaje ako mu nije priložena potvrda o stručnom iskustvu iz članka 41. stavka 2., ako potvrđuje da je program osposobljavanja započeo prije 3. listopada 1990.</p> <p>3. U pogledu poljskih dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalju, primjenjuju se samo sljedeće odredbe u vezi sa stečenim pravima.</p> <p>Države članice priznaju državljanima država članica čiji je dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju izdan ili koji su započeli osposobljavanje u Poljskoj prije 1. svibnja 2004., a koji ne ispunjavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., ako mu je priložena potvrda o tome da su te osobe stvarno i zakonito obavljale djelatnosti primalje tijekom razdoblja određenog dolje:</p> <p>(a)dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju na dodiplomskom stupnju (dyplom licencjata poloznictwa):</p>			

<p>najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde;</p> <p>(b)dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju koji dokazuje završeno poslijesrednjoškolsko osposobljavanje u strukovnoj medicinskoj školi (dyplom položnej): najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.</p> <p>4. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti za primaljstvo izdane primaljama u Poljskoj koje su završile osposobljavanje prije 1. svibnja 2004., koje ne ispunjavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., potvrđene diplomom „diplomirani”, na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama zakona o profesiji medicinskih sestara i primalja te o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170) kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i sposobnosti takve osobe usporediv sa znanjem i sposobnostima primalja koje imaju kvalifikacije koje su, u slučaju Poljske, određene u točki 5.2.2. Priloga V.</p>			
<p>Odjeljak 7.</p> <p>Farmaceut</p> <p>Članak 44.</p> <p>Osposobljavanje farmaceuta</p> <p>1. Za pristupanje programu osposobljavanja farmaceuta zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja u državi članici omogućuje pristup tom studiju na sveučilištu ili visokom učilištu kojoj se priznaje istovjetni stupanj.</p> <p>2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti za farmaceuta potvrđuje osposobljavanje u trajanju od najmanje pet godina, koje uključuje najmanje:</p> <p>(a)četiri godine redovnog teoretskog i praktičnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili na visokom učilištu kojoj se priznaje istovjetni stupanj ili koja je pod nadzorom sveučilišta;</p>			

<p>(b)šest mjeseci pripravničkog staža u javnoj ljekarni ili u bolnici pod nadzorom farmaceutskeg odjela te bolnice.</p> <p>Takvo osposobljavanje obuhvaća najmanje program naveden u točki 5.6.1. Priloga V. Sadržaj naveden u točki 5.6.1. Priloga V. može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesija koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>3. Osposobljavanje farmaceuta osigurava da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjereno poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova;</p> <p>(b) primjereno poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog i mikrobiološkog testiranja medicinskih proizvoda;</p> <p>(c) primjereno poznavanje metabolizma i učinaka medicinskih proizvoda i djelovanja toksičnih tvari, te korištenja medicinskih proizvoda;</p> <p>(d) primjereno znanje potrebno za procjenu znanstvenih podataka u vezi lijekova kako bi se na temelju tog znanja mogli dostaviti odgovarajući podaci;</p> <p>(e) primjereno poznavanje zakonskih i drugih zahtjeva povezanih s farmaceutskom praksom.</p>			
<p>Članak 45.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti farmaceuta</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, djelatnosti farmaceuta su djelatnosti za čiji se pristup i obavljanje zahtijevaju stručne kvalifikacije, u jednoj ili više država članica, i koje su dostupne osobama koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti naveden u točki 5.6.2. Priloga V.</p> <p>2. Države članice jamče da osobe koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti iz farmacije sveučilišnoga stupnja ili stupnja koji se smatra istovjetnim ispunjavaju odredbe članka 44. i da imaju pravo na pristup i obavljanje barem sljedećih djelatnosti uz zadovoljavanje, gdje je to prikladno, zahtjeva za dodatnim stručnim iskustvom:</p> <p>(a) priprema farmaceutskeg oblika medicinskih proizvoda;</p> <p>(b) izrada i testiranje medicinskih proizvoda;</p> <p>(c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova;</p>			

<p>(d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko;</p> <p>(e) priprema, testiranje, skladištenje i nabavka lijekova u javnim ljekarnama;</p> <p>(f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolnicama;</p> <p>(g) informiranje i savjetovanje o lijekovima.</p> <p>3. Ako država članica uvjetuje pristup ili obavljanje djelatnosti farmaceuta dodatnim stručnim iskustvom, pored posjedovanja dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.6.2. Priloga V., ta država članica kao dovoljan dokaz u vezi s tim priznaje potvrdu koju izdaju nadležne vlasti u matičnoj državi članici koja navodi da je osoba obavljala te djelatnosti u matičnoj državi članici tijekom jednako dugog razdoblja.</p> <p>4. Priznanje iz stavka 3. ne primjenjuje se na dvogodišnje razdoblje stručnog iskustva koje se zahtijeva u Velikom Vojvodstvu Luksemburga za dodjelu državne koncesije u javnoj farmaciji.</p> <p>5. Ako je država članica na dan 16. rujna 1985. imala uspostavljen sustav natječaja na temelju ispita čija je svrha da između osoba iz stavka 2. odabere one koji mogu postati vlasnici novih ljekarna osnovanih u skladu s nacionalnim sustavom zemljopisne podjele, ta država članica može, odstupajući od stavka 1., nastaviti s takvim sustavom natječaja i zahtijevati od državljana država članica koji posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti za farmaceuta iz točke 5.6.2. Priloga V., ili za koje vrijede odredbe članka 23., da sudjeluju u takvim natjecajima.</p>			
<p>Odjeljak 8.</p> <p>Arhitekt</p> <p>Članak 46.</p> <p>Osposobljavanje arhitekata</p> <p>1. Osposobljavanje arhitekata obuhvaća ukupno najmanje četiri godine redovnog studija ili šest godina studija od kojih su najmanje tri godine na sveučilištu ili usporedivoj obrazovnoj ustanovi. Osposobljavanje se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog stupnja.</p> <p>Takvo osposobljavanje koje mora biti sveučilišnog stupnja, a kojem je arhitektura glavni element, mora uravnoteženo pokrivati teoretske i praktične aspekte arhitektonskog osposobljavanja i osigurati stjecanje</p>			

<p>sljedećeg znanja i vještina:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) sposobnost arhitektonskog projektiranja koje ispunjava estetske i tehničke zahtjeve; (b) primjereno poznavanje povijesti arhitekture i teorija, te povezanih umjetnosti, tehnologija i društvenih znanosti; (c) poznavanje lijepih umjetnosti kod utjecaja na kvalitetu arhitektonskog projektiranja; (d) primjereno znanje o urbanizmu, planiranju i vještinama koje su potrebne za proces planiranja; (e) razumijevanje odnosa između ljudi i građevina, između građevina i njihovog okruženja te razumijevanje potrebe da se građevine i prostor međusobno prilagode ljudskim potrebama i mjerama; (f) razumijevanje profesije i uloge arhitekta u zajednici, posebno kod pripreme idejnih osnova koje uvažavaju društvene čimbenike; (g) razumijevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnog plana projekta; (h) razumijevanje strukturnih, arhitektonskih i građevinskih problema povezanih s građevinskim planiranjem; (i) primjereno poznavanje fizikalnih problema i tehnologija i funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala udobnost i zaštitu od klimatskih utjecaja; (j) potrebne vještine projektiranja, koje omogućuju ispunjavanje zahtjeva korisnika u okviru granica određenih troškovnim čimbenicima i građevinskim propisima; (k) primjereno poznavanje djelatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u realizaciju projektnih osnova i za povezivanje planova u sustav cjelovitog prostornog planiranja. <p>2. Znanja i vještine popisani u stavku 1. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2. s ciljem njihove prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takve prilagodbe ne smiju ni za jednu državu članicu uključivati nikakve izmjene postojećih zakonskih načela koja se odnose na strukturu profesija s obzirom na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 47.</p> <p>Odstupanje od uvjeta osposobljavanja arhitekata</p> <p>1. Odstupajući od odredbe članka 46., priznaje se također da sljedeće ispunjava članak 21: osposobljavanje koje je postojalo 5. kolovoza 1985., koje je pružao „Fachhochschulen” u Saveznoj Republici Njemačkoj, a trajalo je tri godine, ako ispunjava uvjete iz članka 46. i omogućuje pristup djelatnostima iz članka 48. u toj državi članici pod profesionalnim nazivom „arhitekt”, te ako je nakon tog osposobljavanja slijedilo četverogodišnje stručno iskustvo u Saveznoj Republici Njemačkoj, što potvrđuje potvrda koju je izdala strukovna organizacija kod koje je registriran arhitekt koji želi koristiti odredbe ove Direktive.</p> <p>Strukovna organizacija mora najprije osigurati da rad koji izvrši arhitekt u području arhitekture nedvosmisleno potvrđuje primjenu sveukupnog znanja i vještina iz članka 46. stavka 1. Ova se potvrda izdaje po istom postupku koji se primjenjuje kod upisa u popis strukovne organizacije.</p> <p>2. Iznimno od odredbe članka 46. također se priznaje da sljedeće ispunjava članak 21: osposobljavanje koje je dio programa socijalnih poboljšanja ili izvanrednog sveučilišnog studija koje ispunjava zahtjeve iz članka 46., što se potvrđuje ispitom iz arhitekture koji položi osoba koja je sedam godina ili više radila na području arhitekture, pod nadzorom arhitekta ili arhitektonskog biroa. Taj ispit mora biti na sveučilišnom stupnju i istovjetan zaključnom ispitu iz prvog podstavka stavka 1. članka 46.</p>			
<p>Članak 48.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti arhitekata</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, profesionalne djelatnosti arhitekta su djelatnosti koje se redovito izvršavaju na temelju profesionalnog naziva „arhitekt”.</p> <p>2. Državljanima države članice koji su ovlašteni koristiti taj naziv u skladu sa zakonom, koji ovlašćuje nadležno tijelo države članice da dodijeli taj naziv državljanima država članica koji se posebno ističu kvalitetom svog rada na području arhitekture, smatrat će se da zadovoljavaju uvjete koji se traže za obavljanje djelatnosti arhitekta na temelju profesionalnog naziva „arhitekt”. Potvrdom koju takvim osobama izda matična država članica potvrđuje se da one obavljaju djelatnosti u arhitekturi.</p>			

<p>Članak 49.</p> <p>Stečena prava arhitekata</p> <p>1. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za arhitekta naveden u Prilogu VI., koji izda druga država članica, a koji potvrđuje program osposobljavanja koji je počeo najkasnije u referentnoj akademskoj godini iz tog Priloga, čak i ako on ne ispunjava minimalne uvjete iz članka 46. te u svrhu pristupa i obavljanja profesionalnih djelatnosti arhitekta, takvim dokazima na svom državnom području priznaje jednak učinak kao dokazima o formalnoj osposobljenosti za arhitekta koje je sama izdala.</p> <p>U takvim se okolnostima priznaju potvrde koje izdaju nadležna tijela Savezne Republike Njemačke, koja potvrđuju da su dokazi o formalnoj osposobljenosti koje su nakon 8. svibnja 1945. izdale nadležne vlasti Demokratske Republike Njemačke istovjetne takvim dokazima iz tog Priloga.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., svaka država članica priznaje sljedeće dokaze o formalnoj osposobljenosti te im u svrhu pristupa i obavljanja profesionalnih djelatnosti arhitekta priznanje isti učinak na svom državnom području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje: potvrde koje državljanima država članica izdaju države članice koje su usvojile pravila koja uređuju pristup i obavljanje djelatnosti arhitekta na sljedeće datume:</p> <p>(a) 1. siječnja 1995. za Austriju, Finsku i Švedsku;</p> <p>(b) 1. svibnja 2004. za Češku Republiku, Estoniju, Cipar, Latviju, Litvu, Madžarsku, Maltu, Poljsku, Sloveniju i Slovačku;</p> <p>(c) 5. kolovoza 1987. za ostale države članice.</p> <p>Potvrde iz prvog podstavka potvrđuju da je osoba bila ovlaštena najkasnije do tog datuma koristiti profesionalni naziv arhitekta i da je prema tim pravilima stvarno obavljala te djelatnosti najmanje tri uzastopne godine tijekom</p>			

<p>pet godina prije izdavanja potvrde.</p>			
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>Zajedničke odredbe o poslovnom nastanu</p> <p>Članak 50.</p> <p>Dokumentacija i formalnosti</p> <p>1. Kad nadležne vlasti države članice domaćina odlučuju o zahtjevu za odobrenje obavljanja regulirane profesije na temelju ove Glave, te nadležne vlasti mogu zahtijevati dokumente i potvrde navedene u Prilogu VII.</p> <p>Dokumenti iz točaka 1. (d), (e) i (f) Priloga VII. na dan njihovog podnošenja ne smiju biti stariji od tri mjeseca.</p> <p>Države članice, tijela i druge pravne osobe osiguravaju povjerljivost podataka koje prime.</p> <p>2. U slučaju opravdanih sumnji, država članica domaćin može zahtijevati od nadležnih vlasti države članice potvrdu o autentičnosti potvrde i dokaza o formalnoj osposobljenosti izdanih u drugoj državi članici te, prema potrebi, potvrdu činjenice da korisnik za profesije iz poglavlja III. ove glave ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja određene u člancima 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. i 46.</p> <p>3. U slučajevima opravdane sumnje, kad je dokaz o formalnoj osposobljenosti određen u članku 3. stavku 1. točki (c) izdalo nadležno tijelo države članice, a uključuje osposobljavanje stečeno u cijelosti ili djelomično u organizaciji zakonski ustanovljenoj na državnom području druge države članice, država članica domaćin ima pravo provjeriti kod nadležnog tijela države članice koja je izdala dokaz:</p> <p>(a) je li tečaj osposobljavanja u ustanovi koja je izvodila osposobljavanje formalno potvrdila obrazovna ustanova ustanovljena u državi članici koja je izdala dokaz;</p>			

<p>(b) je li dokaz o izdanoj formalnoj osposobljenosti jednak onom koji bi bio izdan da je program u cijelosti izveden u državi članici koja je izdala dokaz; i</p> <p>(c) daje li dokaz o formalnoj osposobljenosti jednaka profesionalna prava na državnom području države članice koja je izdala dokaz.</p> <p>4. Kada država članica domaćin za pristup reguliranim profesijama zahtijeva od svojih državljana da svečano prisegnu ili da daju prisegnutu izjavu, a tekst te prisege ili izjave ne mogu koristiti državljani drugih država članica, država članica domaćin osigurava da te osobe mogu koristiti odgovarajući istovjetni tekst.</p>			
<p>Članak 51.</p> <p>Postupak uzajamnog priznavanja stručnih kvalifikacija</p> <p>1. Nadležno tijelo države članice domaćina potvrđuje primitak zahtjeva u roku od jednog mjeseca od primitka i u slučaju nepotpune dokumentacije obavješćuje o tome podnositelja zahtjeva.</p> <p>2. Nadležno tijelo države članice mora provesti postupak ispitivanja zahtjeva za odobrenje obavljanja regulirane profesije što je brže moguće i u svakom slučaju izdati propisno utemeljenu odluku u roku tri mjeseca od dana kada podnositelj zahtjeva preda potpunu dokumentaciju. Međutim, taj se rok može produžiti za mjesec dana u slučajevima na koje se primjenjuju poglavlja I. i II. ove glave.</p> <p>3. Protiv odluke, ili ako odluka nije donesena u roku, dopuštena je žalba u skladu s nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 52.</p> <p>Korištenje profesionalnih naziva</p> <p>1. Ako je u državi članici domaćinu korištenje profesionalnih naziva za neku od djelatnosti unutar predmetne profesije regulirano, državljani drugih država članica koji su ovlašteni obavljati reguliranu profesiju na temelju glave III. koriste profesionalne nazive države članice domaćina koji odgovaraju toj profesiji u toj državi članici, kao i odgovarajuće kratice povezane s tim nazivom.</p> <p>2. Ako je u državi članici domaćinu određenu profesiju regulirala neka udruga ili organizacija u smislu članka 3. stavka 2., državljani država članica ne smiju koristiti profesionalni naziv koji izdaje ta organizacija ili udruga,</p>			

<p>kao ni odgovarajuću kraticu, osim ako podnesu dokaze da su članovi te udruge ili organizacije.</p> <p>Ako je članstvo u nekoj udruzi ili organizaciji uvjetovano određenim kvalifikacijama, ona to može zahtijevati za državljane drugih država članica koji posjeduju stručne kvalifikacije samo u skladu s uvjetima određenim ovom Direktivom.</p>			
<p>GLAVA IV.</p> <p>DETALJNA PRAVILA ZA OBAVLJANJE PROFESIJE</p> <p>Članak 53.</p> <p>Znanje jezika</p> <p>Osobe kojima su priznate stručne kvalifikacije moraju znati jezike koji su im potrebni za obavljanje profesije u državi članici domaćinu.</p>			
<p>Članak 54.</p> <p>Korištenje akademskih naziva</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članke 7. i 52., država članica domaćin osigurava da se odgovarajućim osobama dodijeli pravo na korištenje akademskih naziva dodijeljenih u matičnoj državi članici, i po mogućnosti njihovih kratica, na jeziku matične države članice. Država članica domaćin može zahtijevati da iza tog naziva slijedi naziv i adresa ustanove ili ispitnog povjerenstva koje ju je dodijelilo. Ako bi moglo doći do zamjene akademskog naziva matične države članice s nazivom u državi članici domaćinu, koji u toj državi zahtijeva dodatno osposobljavanje koje osoba nije stekla, država članica domaćin može zahtijevati od te osobe da koristi akademski naziv matične države članice u odgovarajućem obliku koji odredi država članica domaćin.</p>			

<p>Članak 55.</p> <p>Odobrenje zavoda za zdravstveno osiguranje</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 1. i članak 6. prvi podstavak točke (b), države članice koje zahtijevaju od osoba koje su stekle stručne kvalifikacije na njihovom državnom području da obave pripravničko razdoblje osposobljavanja uz rad i/ili razdoblje stjecanja stručnog iskustva kako bi dobile odobrenje zavoda za zdravstveno osiguranje, odstupaju od tog zahtjeva za osobe koje posjeduju dokaze o stručnim kvalifikacijama za liječnike i doktore dentalne medicine stečene u drugim državama članicama.</p>			
<p>GLAVA V.</p> <p>UPRAVNA SURADNJA I ODGOVORNOST ZA PROVEDBU</p> <p>Članak 56.</p> <p>Nadležna tijela</p> <p>1. Nadležna tijela države članice domaćina i matične države članice blisko surađuju i uzajamno se pomažu kako bi olakšale primjenu ove Direktive. One osiguravaju povjerljivost podataka koje razmjenjuju.</p> <p>2. Nadležna tijela države članice domaćina i matične države članice razmjenjuju podatke o poduzetim disciplinskim mjerama ili kaznenim sankcijama te bilo kakvim drugim teškim i posebnim okolnostima koje bi mogle utjecati na obavljanje djelatnosti iz ove Direktive, poštujući zakone o zaštiti osobnih podataka predviđene u Direktivi 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (24) i Direktivi 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (25).</p> <p>Država članica domaćin ispituje istinitost okolnosti, a njezina tijela odlučuju o prirodi i opsegu istraživanja koja treba provesti te obavješćuju državu članicu domaćina o zaključcima koje donose na temelju dostupnih podataka.</p> <p>3. Svaka država članica će najkasnije 20. listopada 2007. odrediti vlasti i tijela nadležna za izdavanje i primanje dokaza o formalnoj osposobljenosti i ostalih dokumenata ili podataka, te vlasti i tijela nadležna za primanje</p>			

<p>zahtjeva i donošenje odluka iz ove Direktive, te odmah o tome obavješćuje ostale države članice i Komisiju.</p> <p>4. Svaka država članica određuje koordinatora za djelatnosti tijela iz stavka 1. i o tome obavješćuje ostale države članice i Komisiju.</p> <p>Dužnosti koordinatora su sljedeće:</p> <p>(a) promicati jedinstvenu primjenu ove Direktive;</p> <p>(b) sakupljati sve informacije koje su relevantne za primjenu ove Direktive, kao što su informacije o uvjetima pristupa reguliranim profesijama u državama članicama.</p> <p>Za potrebe ispunjavanja dužnosti koje su opisane u točki (b), koordinatori mogu tražiti pomoć kontaktnih točaka iz članka 57.</p>			
<p>Članak 57.</p> <p>Kontaktne točke</p> <p>Svaka država članica najkasnije do 20. listopada 2007. određuje kontaktne točke čije su dužnosti:</p> <p>(a) pružati građanima i kontaktnim točkama ostalih država članica potrebne informacije o priznavanju stručnih kvalifikacija predviđene ovom Direktivom, kao što su informacije o nacionalnom zakonodavstvu kojim se uređuju profesije i njihovo obavljanje, uključujući i socijalno zakonodavstvo i prema potrebi etička pravila;</p> <p>(b) pomoći građanima da ostvare prava dodijeljena ovom Direktivom, gdje je to prikladno, u suradnji s ostalim kontaktnim točkama i nadležnim tijelima države članice domaćina.</p> <p>Na zahtjev Komisije, kontaktne točke obavješćuju Komisiju o rezultatima upita koje rješavaju, sukladno odredbama točke (b), u roku od dva mjeseca od dana njihova primitka.</p>			

<p>Članak 58.</p> <p>Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija</p> <p>1. Komisiji pomaže Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija, dalje u tekstu „Odbor”, sastavljen od predstavnika država članica, kojemu predsjedava predstavnik Komisije.</p> <p>2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uz poštovanje odredbi članka 8. te Odluke.</p> <p>Razdoblje iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi dva mjeseca.</p> <p>3. Odbor usvaja svoj poslovnik.</p>			
<p>Članak 59.</p> <p>Savjetovanje</p> <p>Komisija na odgovarajući način osigurava savjetovanje stručnjaka iz predmetnih stručnih skupina, posebno u kontekstu rada Odbora iz članka 58., i dostavlja obrazloženo izvješće o tim savjetovanjima navedenom Odboru.</p>			
<p>GLAVA VI.</p> <p>OSTALE ODREDBE</p> <p>Članak 60.</p> <p>Izvješća</p> <p>1. Počevši od 20. listopada 2007., države članice će Komisiji svake dvije godine slati izvješća o primjeni sustava. Osim općenitih primjedbi, izvješće mora sadržavati statistički sažetak donesenih odluka i opis glavnih problema pri primjeni ove Direktive.</p>			

<p>2. Počevši od 20. listopada 2007., Komisija će svakih pet godina sastavljati izvješće o provedbi ove Direktive.</p>			
<p>Članak 61.</p> <p>Klauzula o odstupanju</p> <p>Ako zbog primjene neke od odredbi ove Direktive država članica naiđe na velike poteškoće na određenom području, Komisija proučava te poteškoće u suradnji s dotičnom državom članicom.</p> <p>Komisija u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., prema potrebi odlučuje da se dotičnoj državi dopusti odstupanje od te odredbe na određeno vrijeme.</p>			
<p>Članak 62.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Od 20. listopada 2007. stavljaju se izvan snage direktive 77/452/EEZ, 77/453/EEZ, 78/686/EEZ, 78/687/EEZ, 78/1026/EEZ, 78/1027/EEZ, 80/154/EEZ, 80/155/EEZ, 85/384/EEZ, 85/432/EEZ, 85/433/EEZ, 89/48/EEZ, 92/51/EEZ, 93/16/EEZ i 1999/42/EZ. Upućivanje na direktive koje se stavljaju izvan snage smatra se upućivanjem na ovu Direktivu, a stavljanje izvan snage ne utječe na akte usvojene na temelju tih direktiva.</p>			

<p>Članak 63.</p> <p>Prenošenje</p> <p>Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 20. listopada 2007. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kad države članice donose ove mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p>			
<p>Članak 64.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od objave u Službenom listu Europske unije.</p>			
<p>Članak 65.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>			

PRILOG I.

Popis strukovnih udruga ili organizacija koje ispunjavaju uvjete iz članka 3. stavka 2.

IRSKA [\(1\)](#)

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland [\(2\)](#)
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland [\(2\)](#)
3. The Association of Certified Accountants [\(2\)](#)
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

UJEDINJENA KRALJEVINA

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council

<p>22. Institute of Energy</p> <p>23. Institution of Structural Engineers</p> <p>24. Institution of Civil Engineers</p> <p>25. Institution of Mining Engineers</p> <p>26. Institution of Mining and Metallurgy</p> <p>27. Institution of Electrical Engineers</p> <p>28. Institution of Gas Engineers</p> <p>29. Institution of Mechanical Engineers</p> <p>30. Institution of Chemical Engineers</p> <p>31. Institution of Production Engineers</p> <p>32. Institution of Marine Engineers</p> <p>33. Royal Institution of Naval Architects</p> <p>34. Royal Aeronautical Society</p> <p>35. Institute of Metals</p> <p>36. Chartered Institution of Building Services Engineers</p> <p>37. Institute of Measurement and Control</p> <p>38. British Computer Society</p>			
<hr/> <p><u>(1)</u> Irski državljani su također članovi sljedećih udruga ili organizacija u Ujedinjenoj Kraljevini:</p> <p>Institute of Chartered Accountants in England and Wales</p> <p>Institute of Chartered Accountants of Scotland</p> <p>Institute of Actuaries</p> <p>Faculty of Actuaries</p> <p>The Chartered Institute of Management Accountants</p> <p>Institute of Chartered Secretaries and Administrators</p> <p>Royal Town Planning Institute</p> <p>Royal Institution of Chartered Surveyors</p> <p>Chartered Institute of Building.</p> <p><u>(2)</u> Samo za djelatnost knjigovodstvene revizije</p>			

PRILOG II.

Popis programa s posebnom strukturom iz članka 11. točke (c) podstavka ii.

1. Tečajevi paramedicinskog osposobljavanja i tečajevi osposobljavanja za njegu djece

Osposobljavanje za sljedeće:

u Njemačkoj:

- pedijatrijska medicinska sestra (Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger),
- fizioterapeut (Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)) [\(1\)](#),
- radni terapeut/ergoterapeut (Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut),
- logoped (Logopäde/Logopädin),
- ortoptičar (Orthoptist(in)),
- odgajatelj(ica) s državnim ispitom (Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)),
- pedagog-terapeut s državnim ispitom (Staatlich anerkannte(r) Heilpädagog(-in)),
- medicinski laboratorijski tehničar (medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)),
- medicinski rendgen tehničar (medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)),
- medicinski tehničar za funkcionalnu dijagnostiku (medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik),
- veterinarski tehničar (veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)),
- dijetetičar (Diätassistent(in)),
- farmaceutski tehničar (Pharmazieingenieur) osposobljavanje završeno prije 31. ožujka 1994. u prijašnjoj Njemačkoj Demokratskoj Republici ili na državnom području novih država,
- psihijatrijska medicinska sestra (Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger),
- terapeut za govor (Sprachtherapeut(in));

u Češkoj Republici:

- zdravstveni asistent (zdravotnický asistent),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje osam godina i četverogodišnje srednje strukovno obrazovanje u srednjoj medicinskoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;

<p>— asistent nutricionist (nutriční asistent),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje osam godina i četverogodišnje srednje strukovno obrazovanje u srednjoj medicinskoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;</p> <p>u Italiji:</p> <p>— zubotehničar (odontotecnico),</p> <p>— optičar (ottico);</p> <p>na Cipru:</p> <p>— zubotehničar (οδοντοτεχνίτης),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje šest godina, šestogodišnje srednjoškolsko obrazovanje i dvogodišnje poslijesrednjoškolsko strukovno obrazovanje, iza kojeg slijedi jednogodišnja stručna praksa;</p> <p>— optičar (τεχνικός οπτικός),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje šest godina, šestogodišnje srednjoškolsko obrazovanje i dvogodišnje poslijesrednjoškolsko strukovno obrazovanje, iza kojeg slijedi jednogodišnja stručna praksa;</p> <p>u Latviji:</p> <p>— zubarska medicinska sestra (zobārstniecības māsa),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijedi tri godine stručne prakse, nakon koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;</p> <p>— biomedicinski laborant (biomedicīnas laborants),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, uključujući najmanje 10 godina</p>			
---	--	--	--

<p>obrazovanja u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, nakon koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;</p> <ul style="list-style-type: none"> — zubotehničar (zobu tehnikis), <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, nakon koje mora položiti da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;</p> <ul style="list-style-type: none"> — asistent fizioterapeut (fizioterapeita asistents), <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi i tri godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, na kraju koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;</p> <p>u Luksemburgu:</p> <ul style="list-style-type: none"> — medicinski rendgen tehničar (assistant(e) technique médical(e) en radiologie), — medicinski laboratorijski tehničar (assistant(e) technique médical(e) de laboratoire), — psihijatrijska medicinska sestra (infirmier/ière psychiatrique), — medicinski tehničar - kirurgija (assistant(e) technique médical(e) en chirurgie), — pedijatrijska medicinska sestra (infirmier/ière puériculteur/trice), — medicinska sestra - anestetičar (infirmier/ière anesthésiste), — kvalificirani maser/maserka (masseur/euse diplômé(e)), — odgajatelj (éducateur/trice); <p>u Nizozemskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — veterinarski asistent (dierenartsassistent), <p>koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, a uključuje:</p> <p>i. najmanje tri godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i koje se u nekim slučajevima nadopunjava jednogodišnjim ili dvogodišnjim stručnim programom koji završava ispitom; ili</p> <p>ii. najmanje dvije i pol godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i nadopunjava se stručnom praksom u trajanju od najmanje šest mjeseci, ili šestomjesečnim pripravnštvom u</p>			
---	--	--	--

<p>ovlaštenoj ustanovi; ili</p> <p>iii.najmanje dvije godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i nadopunjava se stručnom praksom u trajanju od najmanje jedne godine, ili jednogodišnjim pripravništvom u ovlaštenoj ustanovi; ili</p> <p>iv.u slučaju veterinarskog asistenta (dierenartsassistent) tri godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi (MBO-program) ili tri godine strukovnog osposobljavanja s sustavom dvojnog naukovanja (LLW), s tim da oba tipa osposobljavanja završavaju ispitom;</p> <p>u Austriji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — posebno osnovno osposobljavanje za medicinske sestre koje se specijaliziraju za zdravstvenu njegu djece i mladih (spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege), — posebno osnovno osposobljavanje za psihijatrijske medicinske sestre (spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege), — optičar za kontaktne leće (Kontaktlinsenoptiker), — pediker (Fußpfleger), — tehničar za slušne aparate (Hörgeräteakustiker), — ljekarnik (Drogist), <p>koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući najmanje petogodišnje osposobljavanje koje se provodi u strukturiranom okviru, a podijeljeno je na razdoblje naukovanja koje traje najmanje tri godine i koje se provodi djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, te na razdoblje stručne prakse i osposobljavanja koje završava stručnim ispitom kojim se daje pravo obavljanja ove profesije i pravo osposobljavanja naučnika;</p> <ul style="list-style-type: none"> — maser (Masseur), <p>koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od 14 godina, uključujući petogodišnje osposobljavanje koje se provodi u strukturiranom okviru, a sastoji se od dvogodišnjeg naukovanja, dvogodišnje stručne prakse i tečaja osposobljavanja, te jednogodišnje obuke koja završava stručnim ispitom kojim se daje pravo obavljanja ove profesije i pravo osposobljavanja naučnika;</p> <ul style="list-style-type: none"> — odgajateljica u dječjem vrtiću (Kindergärtner/in), — odgajatelj (Erzieher), 			
---	--	--	--

koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući petogodišnje stručno osposobljavanje u strukovnoj školi, koje završava ispitom;

u Slovačkoj:

—plesni učitelj u osnovnim umjetničkim školama (učitelj v tanečnom odbore na základných umeleckých školách),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14,5 godina, uključujući osmogodišnje osnovno obrazovanje, četverogodišnje obrazovanje u srednjoj specijaliziranoj školi te pet semestara obrazovnog programa plesne pedagogije;

—odgajatelj u ustanovama za posebno osposobljavanje i u ustanovama za socijalni rad (vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osmogodišnje/devetogodišnje osnovno obrazovanje, četverogodišnje obrazovanje u srednjoj pedagoškoj školi ili nekoj drugoj srednjoj školi i dvije godine dodatnog izvanrednog pedagoškog studija.

2. Majstorski sektor (Mester/Meister/Maître), koji zahtijeva programe obrazovanja i tečajeve osposobljavanja za vještine koje nisu pokrivene glavom III. poglavljem II. ove Direktive.

Osposobljavanje za sljedeće:

u Danskoj:

— optičar (optometrist),

ovo osposobljavanje traje ukupno 14 godina, uključujući petogodišnje strukovno osposobljavanje koje je podijeljeno na dvije i pol godine teoretskog osposobljavanja u ustanovi za strukovno osposobljavanje i dvije i pol godine praktičnog osposobljavanja na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva „Mester”;

— ortopedski tehničar (ortopædimekaniker),

ovo osposobljavanje traje ukupno 12,5 godina, uključujući tri i pol godine strukovnog osposobljavanja koje je podijeljeno na šestomjesečnu teoretsku obuku u ustanovi za strukovno osposobljavanje i trogodišnju praktičnu obuku na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva „Mester”;

— ortopedski postolar (ortopædiskomager),

ovo osposobljavanje traje ukupno 13,5 godina, uključujući četiri i pol godine strukovnog osposobljavanja koje je podijeljeno na dvije godine teoretske obuke u ustanovi za strukovno osposobljavanje i dvije i pol godine praktične obuke na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva „Mester”;

u Njemačkoj:

- optičar (Augenoptiker),
- zubotehničar (Zahntechniker),
- izrađivač kirurških zavoja (Bandagist),
- izrađivač slušnih aparata (Hörgeräte-Akustiker),
- ortopedski tehničar (Orthopädiemechaniker),
- ortopedski postolar (Orthopädienschuhmacher);

u Luksemburgu:

- optičar (opticien),
- zubotehničar (mécanicien dentaire),
- izrađivač slušnih aparata (audioprothésiste),
- ortopedski tehničar/izrađivač kirurških zavoja (mécanicien orthopédiste/bandagiste),
- ortopedski postolar (orthopédiste-cordonnier),

ovi programi osposobljavanja traju ukupno 14 godina, uključujući najmanje pet godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, a završava ispitom koji se mora položiti da bi se obavljala bilo koja djelatnost određenog zanata, samostalno ili kao zaposlena osoba s primjerenom razinom odgovornosti;

u Austriji:

<ul style="list-style-type: none"> — izrađivač kirurških zavoja (Bandagist), — izrađivač steznika (Miederwarenerzeuger), — optičar (Optiker), — ortopedski postolar (Orthopädieschuhmacher), — ortopedski tehničar (Orthopädietechniker), — zubotehničar (Zahntechniker), — vrtlar (Gärtner), <p>koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući najmanje pet godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, podijeljeno na najmanje tri godine naukovanja koje se sastoji od osposobljavanja djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, te na razdoblje stručne prakse i obuke u trajanju od najmanje dvije godine, a završava majstorskim ispitom kojim se stječe pravo obavljanja profesije, osposobljavanja naučnika i korištenja naziva „Meister”;</p> <p>osposobljavanje za majstora obrtnika na području poljoprivrede i šumarstva:</p> <ul style="list-style-type: none"> — majstor za poljoprivredu (Meister in der Landwirtschaft), — majstor za seosko gospodarstvo (Meister in der ländlichen Hauswirtschaft), — majstor za hortikulturu (Meister im Gartenbau), — majstor za vrtlarstvo (Meister im Feldgemüsebau), — majstor za voćarstvo i obradu voća (Meister im Obstbau und in der Obstverwertung), — majstor za vinogradarstvo i proizvodnju vina (Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft), — majstor za mljekarske farme (Meister in der Molkerei- und Käsewirtschaft), — majstor za konjarstvo (Meister in der Pferdewirtschaft), — majstor za ribarstvo (Meister in der Fischereiwirtschaft), — majstor za peradarske farme (Meister in der Geflügelwirtschaft), — majstor za pčelarstvo (Meister in der Bienenwirtschaft), — majstor za šumarstvo (Meister in der Forstwirtschaft), — majstor za šumske plantaže i upravljanje šumama (Meister in der Forstgarten- und Forstpflgewirtschaft), — majstor za poljoprivredno skladištenje (Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung), <p>koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući najmanje šest godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, podijeljeno na najmanje tri godine naukovanja koje se sastoji od osposobljavanja djelomično na poslu a djelomično u ustanovi za strukovno</p>			
---	--	--	--

osposobljavanje, te na razdoblje od tri godine stručne prakse, a završava majstorskim ispitom za određenu profesiju i kojim se stječe pravo osposobljavanja naučnika i korištenja naziva „Meister”;

u Poljskoj:

— učitelj za praktično strukovno osposobljavanje (Nauczyciel praktycznej nauki zawodu),

koje obuhvaća obrazovanje u trajanju od:

i.osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog obrazovanja ili istovjetnog srednjeg obrazovanja iz odgovarajućeg područja, nakon čega slijedi pedagoško osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 150 sati, tečaj iz sigurnosti na radu i radne higijene, te dvije godine stručnog iskustva u profesiji koju će ta osoba poučavati; ili

ii.osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog obrazovanja, te diploma poslijesrednjoškolske pedagoško-tehničke škole; ili

iii.osam godina osnovnog obrazovanja, te dvije do tri godine osnovnog srednjeg strukovnog obrazovanja i najmanje tri godine stručnog iskustva potvrđenog diplomom majstora za određenu profesiju, nakon čega slijedi pedagoško osposobljavanje u trajanju od najmanje 150 sati;

u Slovačkoj:

— majstor za strukovno osposobljavanje (majster odbornej výchovy),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od osam godina osnovnog obrazovanja, četiri godine strukovnog obrazovanja (završeno srednje strukovno obrazovanje i/ili naukovanje u odgovarajućem (sličnom) programu strukovnog osposobljavanja ili programa naukovanja), stručnog iskustva u ukupnom trajanju od najmanje tri godine u području za koje je ta osoba završila obrazovanje ili naukovanje, te dopunski pedagoški studij na pedagoškom ili tehničkom fakultetu; ili završeno srednjoškolsko obrazovanje i naukovanje u odgovarajućem (sličnom) programu strukovnog osposobljavanja ili naukovanja, stručno iskustvo u ukupnom trajanju od najmanje tri godine na području za koje je ta osoba završila obrazovanje ili naukovanje, te dodatni studij pedagogije na pedagoškom fakultetu; ili do 1. rujna 2005. specijalizirano obrazovanje na području specijalizirane pedagogije u metodološkim centrima za majstore strukovnog osposobljavanja na posebnim školama bez dodatnog pedagoškog studija.

3. Pomorstvo

<p>(a) Pomorski transport</p> <p>Osposobljavanje za sljedeće:</p> <p>u Češkoj Republici:</p> <ul style="list-style-type: none"> — pomoćnik palube (palubní asistent), — časnik navigacijske straže (námořní poručík), — prvi časnik palube (první palubní důstojník), — kapetan (kapitán), — pomoćnik u strojarnici (strojní asistent), — časnik odgovoran za rad strojarnice (strojní důstojník), — drugi časnik strojarnice (druhý strojní důstojník), — prvi časnik strojarnice (první strojní důstojník), — elektrotehničar (elektrotechnik), — glavni časnik-elektrotehničar (elektrodůstojník); <p>u Danskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kapetan broda (skibsfører), — prvi časnik (overstyrmand), — časnik palube, navigator (enestyrmand, vagthavende styrmand), — časnik palube (vagthavende styrmand), — upravitelj stroja (maskinchef), — prvi časnik stroja (1. maskinmester), — prvi časnik stroja/časnik na dužnosti (1. maskinmester/vagthavende maskinmester); <p>u Njemačkoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kapetan, veliki brod obalne plovidbe (Kapitän AM), — kapetan, brod obalne plovidbe (Kapitän AK), — časnik palube, veliki brod obalne plovidbe (Nautischer Schiffsoffizier AMW), — časnik palube, brod obalne plovidbe (Nautischer Schiffsoffizier AKW), — glavni strojar, stupanj C (Schiffsbetriebstechniker CT - Leiter von Maschinenanlagen), — brodski mehaničar, stupanj C (Schiffsmaschinist CMA -Leiter von Maschinenanlagen), 			
--	--	--	--

<p>— brodski strojar, stupanj C (Schiffsbetriebstechniker CTW), —brodski mehaničar, stupanj C – samostalni strojarski časnik (Schiffsmaschinist CMaW - Technischer Alleinoffizier);</p> <p>u Italiji:</p> <p>— časnik palube (ufficiale di coperta), — časnik stroja (ufficiale di macchina);</p> <p>u Latviji:</p> <p>— brodski elektroinženjer (kuģu elektromehāniķis), — operator rashladnog postrojenja (kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists);</p> <p>u Nizozemskoj:</p> <p>—prvi časnik (brod obalne plovidbe) (s dodatnim tečajem osposobljavanja) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)), — strojar obalne plovidbe (s diplomom) (diploma motordrijver), — VTS-časnik (VTS-functionaris);</p> <p>koje obuhvaća osposobljavanje:</p> <p>—u Češkoj Republici:</p> <p>i.za pomoćnika palube (palubní asistent),</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. osoba koja je navršila najmanje 20 godina; 2.(a)pomorska akademija ili viša pomorska škola – odjel navigacije, s tim da oba ova programa osposobljavanja završavaju ispitom „maturitní zkouška”, te odobrena praksa na moru tijekom studija u trajanju od najmanje šest mjeseci; ili (b)odobrena praksa na moru u trajanju od najmanje dvije godine u sklopu navigacijske straže na potpornoj razini broda, te završen odobreni program osposobljavanja koji zadovoljava standard stručnosti određen u odjeljku A-II/1 kodeksa STCW (Međunarodna konvencija o standardima za osposobljavanje, izdavanju svjedodžbi i držanju straže za pomorce), koji organizira pomorska akademija ili viša pomorska škola potpisnica konvencije STCW, te ispit koji se polaže pred ispitnom komisijom koju 			
---	--	--	--

<p>priznaje MTC (Odbor za pomorski transport Češke Republike);</p> <p>ii.za časnika navigacijske straže (námořní poručík),</p> <p>1.odobrena praksa na moru u svojstvu pomočnika palube na brodovima od 500 bruto tona ili više, u trajanju od najmanje šest mjeseci za one koji su diplomirali na pomorskoj akademiji ili višoj pomorskoj školi, ili u trajanju od jedne godine za one koji su diplomirali prema odobrenom obrazovnom programu, od čega najmanje šest mjeseci u funkciji koja čini dio navigacijske straže;</p> <p>2. ispravno popunjen i potvrđen Dnevnik osposobljavanja na brodu za kadete palube;</p> <p>iii.za prvog časnika palube (první palubní důstojník),</p> <p>svjedodžba o osposobljenosti za časnika zaduženog za navigacijsku stražu na brodovima od 500 bruto tona ili više, i najmanje 12 mjeseci odobrene prakse na moru u toj funkciji;</p> <p>iv.za kapetana (kapitán),</p> <p>= potvrda o službi u funkciji kapetana na brodovima između 500 i 3 000 bruto tona,</p> <p>=svjedodžba o osposobljenosti za prvog časnika na brodovima od 3 000 bruto tona ili više i najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u funkciji prvog časnika na brodovima od 500 bruto tona ili više, te najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u funkciji prvog časnika na brodovima od 3 000 bruto tona ili više;</p> <p>v.za pomočnika u strojarnici (strojní asistent),</p> <p>1. osoba koja je navršila najmanje 20 godina;</p> <p>2.pomorska akademija ili viša pomorska škola – odjel pomorskog strojarstva, te odobrena praksa na moru tijekom studija u trajanju od najmanje šest mjeseci;</p> <p>vi.za časnika upravitelja stroja (strojní důstojník),</p> <p>odobrena praksa na moru u funkciji pomočnika u strojarnici u trajanju od najmanje šest mjeseci za one koji su diplomirali na pomorskoj akademiji ili višoj pomorskoj školi;</p> <p>vii.za drugog časnika stroja (druhý strojní důstojník),</p> <p>odobrena praksa na moru u trajanju od najmanje 12 mjeseci u funkciji trećeg časnika stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem od 750 kW pogonske snage i više;</p> <p>viii.za prvog časnika stroja (první strojní důstojník),</p> <p>odgovarajuću potvrdu za rad u funkciji drugog časnika stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem</p>			
--	--	--	--

<p>od 3 000 kW pogonske snage ili više, te najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u tom svojstvu;</p> <p>ix.za elektrotehničara (elektrotechnik),</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina; 2.pomorska ili druga akademija, elektrotehnički fakultet, tehnička škola ili viša elektrotehnička škola, s tim da svaki od ovih obrazovnih programa završava ispitom „maturitni zkouška”, te najmanje 12 mjeseci priznate prakse na području elektrotehnike; <p>x.za glavnog časnika elektrotehničara (elektrodůstojník),</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.pomorska akademija ili viša pomorska škola, fakultet pomorske elektrotehnike ili druga akademija ili srednja škola na području elektrotehnike, s tim da svi ovi obrazovni programi završavaju ispitom „maturitni zkouška” ili državnim ispitom; 2.priznata praksa na moru u funkciji elektrotehničara kroz razdoblje od najmanje 12 mjeseci za one koji su diplomirali na akademiji ili višoj školi, ili najmanje 24 mjeseca za one koji su završili srednju školu; <p>—u Danskoj, devet godina osnovne škole nakon koje slijedi program osnovnog osposobljavanja i/ili staž na moru između 17 i 36 mjeseci, što se nadopunjava:</p> <ol style="list-style-type: none"> i. jednogodišnjim specijaliziranim strukovnim osposobljavanjem za časnika palube; ii. trogodišnjim specijaliziranim strukovnim osposobljavanjem za ostale. <p>—u Njemačkoj, osposobljavanje ukupno traje između 14 i 18 godina, uključujući trogodišnje osnovno strukovno osposobljavanje i jednogodišnji staž na moru, nakon čega slijedi jedna ili dvije godine specijaliziranog strukovnog osposobljavanja, koje se prema potrebi nadopunjava dvogodišnjim radnim iskustvom na navigaciji;</p> <p>—u Latviji:</p> <p>i.za brodskog elektroinženjera (kugu elektromehānikis),</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina; 2.obrazovanje u ukupnom trajanju od 12,5 godina, koje se sastoji od najmanje devet godina osnovnog obrazovanja i najmanje tri godine strukovnog osposobljavanja. Osim toga potreban je pomorski staž od najmanje šest mjeseci u svojstvu brodskog elektrotehničara ili pomoćnika elektrotehničara na brodovima sa snagom generatora većom od 750 kW. Stručno osposobljavanje završava posebnim ispitom koji provodi nadležno tijelo u skladu s obrazovnim programom odobrenim od strane Ministarstva prometa; <p>ii.za operatora rashladnog postrojenja (kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists),</p>			
--	--	--	--

<p>1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina;</p> <p>2. obrazovanje u ukupnom trajanju od 13 godina, koje se sastoji od najmanje devet godina osnovnog obrazovanja i najmanje tri godine strukovnog obrazovanja. Osim toga, potreban je pomorski staž od najmanje 12 mjeseci u svojstvu pomoćnika inženjera za rashladno postrojenje. Strukovno osposobljavanje završava posebnim ispitom koji provodi nadležno tijelo u skladu s obrazovnim programom koji je odobrilo Ministarstva prometa;</p> <p>—u Italiji, osposobljavanje traje 13 godina, od kojih se najmanje pet godina sastoji od stručnog osposobljavanja koje završava ispitom, a prema potrebi se nadopunjava pripravničkim stažem.</p> <p>—u Nizozemskoj:</p> <p>i. prvi časnik (brodovi obalne plovidbe) (s dodatnim tečajem osposobljavanja) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)), i strojar obalne plovidbe (s diplomom) (diploma motordrijver), zahtijevaju program osposobljavanja u trajanju od 14 godina, od kojih se najmanje dvije godine odvija u ustanovi za strukovno osposobljavanje nadopunjeno s 12 mjeseci pripravnštva;</p> <p>ii. za VTS časnike (VTS-functionaris) osposobljavanje traje ukupno 15 godina, a uključuje najmanje tri godine visokoškolskog strukovnog obrazovanja (HBO) ili srednjeg strukovnog obrazovanja (MBO), nakon kojih slijede nacionalni ili regionalni stručni programi osposobljavanja, od kojih se svaki sastoji od najmanje 12 tjedana teoretske nastave i završava ispitom,</p> <p>što se priznaje prema međunarodnoj konvenciji STCW (Međunarodna konvencija o standardima za osposobljavanje, izdavanju svjedodžbi i držanju straže pomoraca iz 1978.).</p> <p>(b) Morski ribolov</p> <p>Osposobljavanje za sljedeće:</p> <p>u Njemačkoj:</p> <p>— kapetan, ribolov u dubokom moru (Kapitän BG/Fischerei),</p> <p>— kapetan, obalni ribolov (Kapitän BLK/Fischerei),</p> <p>— časnik palube, brod za plovidbu dubokim morem (Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei),</p> <p>— časnik palube, brod za obalnu plovidbu (Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei);</p> <p>u Nizozemskoj:</p>			
---	--	--	--

- prvi časnik/strojar V (stuurman werktuigkundige V),
- strojar IV (ribarski brod) (werktuigkundige IV visvaart),
- prvi časnik IV (ribarski brod) (stuurman IV visvaart),
- prvi časnik/strojar VI (stuurman werktuigkundige VI),

koje obuhvaća sljedeće osposobljavanje:

- u Njemačkoj, osposobljavanje ukupno traje između 14 i 18 godina, uključujući trogodišnji program osnovnog strukovnog osposobljavanja i jednogodišnji staž na moru, nakon čega slijedi jednogodišnje ili dvogodišnje strukovno osposobljavanje, prema potrebi nadopunjeno dvogodišnjim radnim iskustvom u navigaciji,
- u Nizozemskoj, osposobljavanje traje između 13 i 15 godina, od kojih se najmanje dvije godine odnose na osposobljavanje u specijaliziranoj strukovnoj školi, što se nadopunjava radnim iskustvom u trajanju od 12 mjeseci,

koje se priznaje u okviru Torremolinoške konvencije (Međunarodna konvencija o sigurnosti ribarskih brodova iz 1977.).

4. Tehnički sektor

Osposobljavanje za sljedeće:

U Češkoj Republici:

- ovlaštteni tehničar, ovlaštteni građevinar (autorizovaný technik, autorizovaný stavitel),

koje obuhvaća strukovno osposobljavanje u trajanju od najmanje devet godina, a sastoji se od četverogodišnjeg srednjoškolskog tehničkog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška” (srednja tehnička škola), te petogodišnjeg stručnog iskustva, a završava stručnim ispitom za obavljanje djelatnosti u graditeljstvu (sukladno Zakonu br. 50/1976 Sb. (Zakon o graditeljstvu) i Zakonu br. 360/1992 Sb.);

- vozač tračnog vozila (fyzická osoba řídící drážní vozidlo),

koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koja završava ispitom „maturitní zkouška”, nakon čega se polaže državni ispit o pogonskoj sili vozila;

<p>— tehničar za održavanje tračnica (dražní revizní technik),</p> <p>koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja u srednjoj strojarskoj ili elektroničkoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;</p> <p>— instruktor za vožnju (učitel autoškoly),</p> <p>osoba koja je navršila najmanje 24 godine i završila osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja u srednjoj prometnoj ili strojarskoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;</p> <p>— državni tehničar za tehnički pregled ispravnosti motornih vozila (kontrolní technik STK),</p> <p>osoba koja je navršila najmanje 21 godinu i završila osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”, nakon čega slijedi najmanje dvije godine stručnog iskustva; takva osoba mora posjedovati vozačku dozvolu, ne smije biti kažnjavana i mora završiti posebno osposobljavanje za državnog tehničara u trajanju od najmanje 120 sati te uspješno položiti ispit;</p> <p>— mehaničar za kontrolu emisija automobila (mechanik měření emisí),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”; nadalje, podnositelj za ovu profesiju mora imati najmanje tri godine stručnog iskustva te posebnu osposobljenost za „mehaničara za kontrolu emisija automobila” u trajanju od osam sati i uspješno položen ispit;</p> <p>— voditelj čamca I. klase (kapitán I. třídy),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, a sastoji se od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i tri godine strukovnog obrazovanja, koje završava ispitom „maturitní zkouška” i pregledom na temelju kojeg se izdaje svjedodžba o sposobnosti. Nakon ovog strukovnog obrazovanja slijedi četiri godine stručne prakse koja završava ispitom;</p> <p>—restaurator spomenika koji su umjetnička djela (restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel),</p>			
---	--	--	--

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina, ako uključuje potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje s programom restauriranja, ili 10 do 12 godina osposobljavanja u sličnom programu, i pet godina stručnog iskustva za one koji su završili potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje sa završnim ispitom „maturitní zkouška”, ili osam godina stručnog iskustva za one koji su završili srednjoškolsko tehničko obrazovanje sa završnim naučnickim ispitom;

—restaurator umjetničkih djela koja nisu spomenici i koja se drže u zbirka muzeja i galerija te drugih objekata koji imaju kulturnu vrijednost (restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina i pet godina stručnog iskustva za one koji su završili potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje s programom restauriranja koji završava ispitom „maturitní zkouška”;

— upravitelj otpadom (odpadový hospodář),

koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine stručnog srednjoškolskog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”, te najmanje pet godina iskustva u sektoru upravljanja otpadom tijekom posljednjih 10 godina;

— tehnički upravitelj miniranja (technický vedoucí odstřelů),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”,

nakon čega slijedi:

dvije godine rada kao podzemni miner (za podzemnu aktivnost) ili jedna godina rada na površini (za površinsku aktivnost), uključujući šest mjeseci rada kao pomoćnik minera;

tečaj praktičnog i teoretskog osposobljavanja u trajanju od 100 sati nakon kojeg slijedi ispit pred nadležnim pokrajinskim tijelom za miniranje;

<p>šestomjesečno ili duže radno iskustvo u planiranju i izvođenju većih minerskih radova;</p> <p>tečaj teoretskog i praktičnog osposobljavanja u trajanju od 32 sata nakon kojeg slijedi ispit pred Češkim tijelom za miniranje;</p> <p>u Italiji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — građevinski geometar (geometra), — mjernik zemlje (perito agrario), <p>koje obuhvaća srednjoškolsko obrazovanje u ukupnom trajanju od 13 godina, uključujući osam godina obveznog osnovnog obrazovanja nakon kojeg slijedi pet godina srednjoškolskog obrazovanja koje uključuje tri godine strukovnog osposobljavanja koje završava tehničkim maturalnim ispitom, a nadopunjuje se sljedećim:</p> <p>i. za građevinske geometre: ili pripravništvom koje traje najmanje dvije godine u strukovnom uredu, ili petogodišnjim radnim iskustvom;</p> <p>ii. za mjernike zemlje, dvogodišnjom praksom,</p> <p>nakon čega slijedi državni ispit;</p> <p>u Latviji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — pomoćnik strojovođe u željezničkom sektoru (vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs), <p>osoba koja je navršila najmanje 18 godina i završila obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, a sastoji se od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine strukovnog obrazovanja; strukovno osposobljavanje završava posebnim ispitom kod poslodavca; potvrdu o stručnosti izdaje nadležno tijelo na pet godina;</p> <p>u Nizozemskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sudski izvršitelj (gerechtsdeurwaarder), — izrađivač zubnih proteza (tandprotheticus), <p>obuhvaća sljedeće programe obrazovanja i strukovnog osposobljavanja:</p>			
---	--	--	--

<p>i.za sudskog izvršitelja (gerechtsdeurwaarder), ukupno 19 godina, a sastoji se od osam godina obvezne osnovne škole i osam godina srednjoškolskog obrazovanja, od čega četiri godine tehničkog osposobljavanja koje završava državnim ispitom te se nadopunjuje trogodišnjim teoretskim i praktičnim strukovnim osposobljavanjem;</p> <p>ii.za izrađivača zubnih proteza (tandprotheticus) ukupno najmanje 15 godina redovitog školovanja i tri godine izvanrednog školovanja, što se sastoji od osam godina osnovne škole, četiri godine opće srednje škole, tri godine strukovnog osposobljavanja koje uključuje teoretsku i praktičnu obuku za zubnog tehničara, nadopunjeno s trogodišnjim izvanrednim osposobljavanjem za izrađivača zubnih proteza sa završnim ispitom;</p> <p>u Austriji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — šumar (Förster), — tehničko savjetovanje (Technisches Büro), — iznajmljivanje radne snage (Überlassung von Arbeitskräften - Arbeitsleihe), — posrednik pri zapošljavanju (Arbeitsvermittlung), — savjetnik za investicije (Vermögensberater), — privatni istražitelj (Berufsdetektiv), — zaštitar (Bewachungsgewerbe), — posrednik za nekretnine (Immobilienmakler), — upravitelj nekretninama (Immobilienverwalter), — organizator građevinskog projekta (Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer), — ustanova za utjerivanje dugova (Inkassobüro/Inkassoinstitut), <p>koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući osam godina obveznog osnovnoškolskog obrazovanja nakon kojeg slijedi najmanje petogodišnje srednjoškolsko obrazovanje, koje završava tehničkim ili trgovačkim maturalskim ispitom, nadopunjeno s najmanje dvije godine obrazovanja na radnom mjestu sa završnim stručnim ispitom;</p> <ul style="list-style-type: none"> — savjetnik za osiguranje (Berater in Versicherungsangelegenheiten), <p>koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući šestogodišnje osposobljavanje u strukturiranom programu osposobljavanja, koji se dijeli na trogodišnje naukovanje i trogodišnju stručnu praksu i osposobljavanje, sa završnim ispitom;</p> <ul style="list-style-type: none"> — majstor građevinar/planiranje i tehnički izračuni (Planender Baumeister), 			
---	--	--	--

<p>— majstor tesar/planiranje i tehnički izračuni (Planender Zimmermeister),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 18 godina, uključujući najmanje devet godina strukovnog osposobljavanja podijeljenog na četiri godine srednje tehničke škole i pet godina stručne prakse i osposobljavanja koje završava stručnim ispitom, kojim se daje pravo obavljanja profesije i podučavanja naučnika, ako se to osposobljavanje odnosi na pravo izrade nacрта zgrada, izrade tehničkih izračuna i nadziranja građevinskih radova (privilegij Marije Terezije);</p> <p>—komercijalni knjigovođa (Gewerblicher Buchhalter), u skladu s propisom Gewerbeordnung iz 1994. (zakon iz 1994. o trgovini, obrtu i industriji);</p> <p>—samozaposleni knjigovođa (Selbständiger Buchhalter), u skladu s propisom Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhänder iz 1999. (zakon iz 1999. o profesijama u okviru javnog računovodstva);</p> <p>u Poljskoj:</p> <p>—dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u osnovnoj postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań),</p> <p>koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te trogodišnju praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje 51 sat osnovnog osposobljavanja za kontrolu tehničke ispravnosti motornih vozila te polaganje ispita osposobljenosti,</p> <p>—dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u područnoj postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów),</p> <p>koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te četverogodišnju praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje 51 sat osnovnog osposobljavanja za kontrolu tehničke ispravnosti motornih vozila te polaganje ispita osposobljenosti,</p> <p>—dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów),</p> <p>koje obuhvaća:</p> <p>i.osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih</p>			
---	--	--	--

<p>vozila, te četverogodišnju priznatu praksu u automobilskom servisu ili garaži; ili</p> <p>ii. osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja koje nije područje motornih vozila, te osmogodišnju priznatu praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje ukupno 113 sat potpunog osposobljavanja, uključujući osnovno i specijalističko osposobljavanje, s ispitom nakon svakog stupnja.</p> <p>Trajanje u satima i opći opseg pojedinih programa osposobljavanja u okviru cjelovitog osposobljavanja za dijagnostičara određeni su posebno u Uredbi ministarstva za infrastrukturu od 28. studenoga 2002. o detaljnim zahtjevima za dijagnostičare (SL 2002, br. 208, točka 1769);</p> <p>— otpremnik vlakova (dyžurny ruchu),</p> <p>koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine srednjeg strukovnog osposobljavanja sa specijalizacijom za željeznički transport, te 45-dnevni tečaj osposobljavanja za otpremnika vlakova nakon kojeg se polaže ispit osposobljenosti; ili osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog osposobljavanja sa specijalizacijom za željeznički transport, te tečaj osposobljavanja za otpremnika vlakova u trajanju od 63 dana, nakon kojeg se polaže ispit osposobljenosti.</p> <p>5. Programi osposobljavanja u Ujedinjenoj Kraljevini koji se priznaju kao nacionalne strukovne kvalifikacije ili Škotske strukovne kvalifikacije</p> <p>Osposobljavanje za sljedeće:</p> <p>— ovlašteni veterinarski bolničar („listed veterinary nurse”),</p> <p>— rudarski inženjer elektrotehnike („mine electrical engineer”),</p> <p>— rudarski inženjer strojarstva („mine mechanical engineer”),</p> <p>— zubni terapeut („dental therapist”),</p> <p>— zubni higijeničar („dental hygienist”),</p> <p>— optičar („dispensing optician”),</p> <p>— rudarski zastupnik („mine deputy”),</p> <p>— stečajni upravitelj („insolvency practitioner”),</p> <p>— licencirani bilježnik („licensed conveyancer”),</p> <p>— prvi časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („first mate — freight/passenger ships — unrestricted”),</p> <p>— drugi časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („second mate — freight/passenger ships —</p>			
--	--	--	--

<p>unrestricted”),</p> <p>—treći časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („third mate — freight/passenger ships unrestricted”),</p> <p>—časnik palube - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („deck officer — freight/passenger ships — unrestricted”),</p> <p>—časnik stroja - teretni/putnički brodovi - neograničeno trgovačko područje („engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area”),</p> <p>—ovlaštena stručna osoba za upravljanje otpadom („certified technically competent person in waste management”),</p> <p>na temelju koje se stječu kvalifikacije priznate kao Nacionalne strukovne kvalifikacije (NVQs) ili, u Škotskoj, kao škotske stručne kvalifikacije 3. i 4. stupnja Nacionalnog okvira stručnih kvalifikacija Ujedinjene Kraljevine.</p> <p>Ti stupnjevi određeni su kako slijedi:</p> <p>—3. stupanj: osposobljenost za široki raspon različitih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima, od kojih je većina složena i ne podliježe rutini. Zahtijeva značajnu odgovornost i samostalnost, a često uključuje kontrolu ili vođenje drugih.</p> <p>—4. stupanj: osposobljenost za široki raspon složenih, tehničkih ili stručnih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima i sa značajnim stupnjem osobne odgovornosti i samostalnosti. Često je prisutna odgovornost za rad drugih i za raspodjelu resursa.</p> <hr/> <p><u>(1)</u> Od 1. lipnja 1994. profesionalni naziv „Krankengymnast(in)” promijenjen je u „Physiotherapeut(in)”. Međutim, osobe koje obavljaju ovu profesiju i koje su dobile diplomu prije tog datuma mogu, ako žele, i dalje koristiti raniji naziv „Krankengymnasti(in)”.</p>			
---	--	--	--

PRILOG III.

Popis reguliranog obrazovanja i osposobljavanja navedenih u trećem podstavku članka 13. stavka 2.

U Ujedinjenoj Kraljevini:

Regulirani programi na temelju kojih se stječu kvalifikacije priznate kao Nacionalne strukovne kvalifikacije (NVQs) ili, u Škotskoj, kao škotske stručne kvalifikacije 3. i 4. stupnja Nacionalnog okvira stručnih kvalifikacija Ujedinjene Kraljevine.

Ti stupnjevi su određeni kao što slijedi:

- 3. stupanj: osposobljenost za široki raspon različitih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima, od kojih je većina složena i ne podliježe rutini. Zahtijeva značajnu odgovornost i samostalnost, a često uključuje kontrolu i vođenje drugih.
- 4. stupanj: osposobljenost za široki raspon složenih, tehničkih ili stručnih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima i sa značajnim stupnjem osobne odgovornosti i samostalnosti. Često je prisutna odgovornost za rad drugih i za raspodjelu resursa.

U Njemačkoj:

Sljedeći regulirani programi:

—Regulirani tečajevi koji pripremaju za obavljanje profesije tehničkog/e pomoćnika/ce (technische(r) Assistent(in)), trgovačkog/e pomoćnika/ce (kaufmännische(r) Assistent(in)), socijalnih profesija (soziale Berufe), te u struci državno priznatog instruktora za disanje i govor (staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)), u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, za koje se zahtijeva uspješno završeno srednje obrazovanje (mittlerer Bildungsabschluss), koje se sastoji se od:

- i. najmanje trogodišnjeg (1) strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i prema potrebi se nadopunjava dvogodišnjim strukovnim osposobljavanjem koje također završava ispitom; ili
- ii. najmanje dvoipolgodisnjeg strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i nadopunjava se radnim iskustvom u trajanju od najmanje šest mjeseci ili pripravništvom u odobrenoj ustanovi koje ne smije trajati manje od šest mjeseci; ili
- iii. najmanje dvogodišnjeg strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i nadopunjava se radnim iskustvom u trajanju od najmanje jedne godine ili pripravništvom u odobrenoj

<p>ustanovi koje ne smije trajati manje od jedne godine.</p> <p>—Regulirani tečajevi za profesije državno priznatog (staatlich geprüfte(r)) tehničara (Techniker(in)), poslovnog ekonomista (Betriebswirt(in)), dizajnera (Gestalter(in)) i pomoćnika obitelji (Familienpfleger(in)), u ukupnom trajanju od najmanje 16 godina, pri čemu je preduvjet uspješno završeno obvezno obrazovanje ili istovjetno obrazovanje i osposobljavanje (u trajanju od najmanje devet godina), te uspješno završen program u obrtničkoj školi (Berufsschule) u trajanju od najmanje tri godine, nakon čega slijedi najmanje dvije godine radnog iskustva, te redovno obrazovanje i osposobljavanje u trajanju od najmanje dvije godine ili izvanredno obrazovanje i osposobljavanje u jednakom trajanju.</p> <p>—Regulirani tečajevi i regulirana obuka na poslu u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, za koje je, općenito, preduvjet uspješno završeno obvezno školovanje (u trajanju od najmanje devet godina) i strukovnog osposobljavanja koji općenito uključuju najmanje dvogodišnje radno iskustvo (u većini slučajeva trogodišnje) i ispit kao dio obuke na poslu čija priprema uključuje tečaj osposobljavanja koji se, ili odvija istodobno s radnim iskustvom (najmanje 1 000 sati), ili se pohađa redovito (najmanje jednu godinu).</p> <p>Njemačke vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.</p> <p>U Nizozemskoj:</p> <p>—Regulirani tečajevi osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, za koje je preduvjet uspješno završenih osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine općeg srednjeg obrazovanja („MAVO”) ili pripremnog strukovnog obrazovanja (VBO) ili općeg srednjeg obrazovanja višeg stupnja, i koji zahtijevaju završen trogodišnji ili četverogodišnji program na višoj školi za srednje strukovno osposobljavanje (MBO) sa završnim ispitom.</p> <p>—Regulirani tečajevi osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 16 godina, za koje je preduvjet uspješno završenih osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine najmanje pripremnog strukovnog obrazovanja (VBO) ili općeg srednjeg obrazovanja višeg stupnja, te koji zahtijevaju završen četverogodišnji stručni program sa sustavom naukovanja, koji se sastoji od najmanje jednog dana tjedno teoretske nastave na višoj školi i praktičnog osposobljavanja u centru za praktično osposobljavanje ili poduzeću sve ostale dane u tjednu, sa završnim ispitom na srednjem ili visokom stupnju.</p> <p>Nizozemske vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.</p> <p>U Austriji:</p>			
--	--	--	--

—Programi na višim strukovnim školama (Berufsbildende Höhere Schulen) i visokim obrazovnim ustanovama za poljoprivredu i šumarstvo (Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten), uključujući posebne vrste (einschließlich der Sonderformen), čiju strukturu i razinu određuju zakon i drugi propisi.

Ovi programi traju ukupno najmanje 13 godina i uključuju pet godina strukovnog osposobljavanja koje završava završnim ispitom, čije je uspješno polaganje dokaz stručne osposobljenosti.

—Programi u majstorskim školama (Meisterschulen), majstorskim razredima (Meisterklassen), industrijskim majstorskim školama (Werkmeisterschulen) ili građevinskim obrtničkim školama (Bauhandwerkerschulen), čiju strukturu i razinu određuju zakoni i drugi propisi.

Ovi programi traju ukupno najmanje 13 godina, uključujući devet godina obveznog obrazovanja, nakon kojeg slijedi najmanje trogodišnje strukovno osposobljavanje u specijaliziranoj školi ili najmanje trogodišnje osposobljavanje na poslu paralelno sa školovanjem u strukovnoj školi (Berufsschule), od kojih obje završavaju ispitom, a nadopunjavaju se uspješnim završavanjem najmanje trogodišnjeg tečaja osposobljavanja u majstorskoj školi (Meisterschule), majstorskom razredu (Meisterklassen), industrijskoj majstorskoj školi (Werkmeisterschule) ili građevinskoj obrtničkoj školi (Bauhandwerkerschule). U većini slučajeva ukupno školovanje traje najmanje 15 godina, uključujući razdoblja stjecanja radnog iskustva, koje ili prethodi tečajevima osposobljavanja u ovim ustanovama ili se odvija usporedno s izvanrednim tečajevima (najmanje 960 sati).

Austrijske vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.

(1) Minimalno se trajanje može smanjiti sa tri na dvije godine ako osoba ima kvalifikaciju potrebnu za upis na fakultet („Abitur”), odnosno trinaest godina prethodnog obrazovanja i osposobljavanja, ili ako ima kvalifikaciju potrebnu za upis u „Fachhochschule” („Fachhochschulreife”), odnosno 12 godina obrazovanja i osposobljavanja.

PRILOG IV.

Djelatnosti povezane s kategorijama stručnih iskustava navedenim u člancima 17., 18. i 19.

Popis I.

Glavne skupine uključene u Direktivu 64/427/EEZ, kako je izmijenjena Direktivom 69/77/EEZ te direktivama 68/366/EEZ i 82/489/EEZ

1. Direktiva 64/427/EEZ

Glavna skupina	23 Proizvodnja tekstila 232 Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za vunu 233 Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za pamuk 234 Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za svilu 235 Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za lan i konoplju 236 Industrije drugih tekstilnih vlakana (juta, čvrsta vlakna itd.), užad 237 Proizvodnja pletenih i kačkanih proizvoda 238 Oplemenjivanje tekstila 239 Druga tekstilna industrija
Glavna skupina	24 Proizvodnja obuće, drugih odjevnih predmeta i posteljine 241 Strojna proizvodnja obuće (osim od gume ili drva) 242 Ručna proizvodnja ili popravak obuće 243 Proizvodnja odjevnih predmeta (osim krzna) 244 Proizvodnja madraca i posteljine 245 Industrija kože i krzna
Glavna skupina	25 Proizvodnja i prerada drva i pluta, osim proizvodnje namještaja 251 Piljenje i industrijska priprema drva 252 Proizvodnja drvenih poluproizvoda 253 Serijska proizvodnja drvenih građevinskih komponenata, uključujući podove 254 Proizvodnja drvenih kontejnera 255 Proizvodnja drugih drvenih proizvoda (osim namještaja)
Glavna skupina	26 260 Proizvodnja drvenog namještaja
Glavna skupina	27 Proizvodnja papira i papirnatih proizvoda

skupina	271Proizvodnja pulpe, papira i kartona 272Obrada papira i kartona te proizvodnja artikala od pulpe			
Glavna skupina	28 280 Tiskarstvo, izdavaštvo i srodne industrije			
Glavna skupina	29 Kožna industrija			
skupina	291Pogoni za štavljenje i obradu kože 292Proizvodnja kožnih proizvoda			
Prijašnja glavna skupina	30 Proizvodnja gumenih i plastičnih proizvoda, te proizvoda od umjetnih vlakana i škroba 301Obrada gume i azbesta 302Obrada plastičnih materijala 303Proizvodnja umjetnih vlakana			
Prijašnja glavna skupina	31 Kemijska industrija 311Proizvodnja kemijskih sirovina i njihova daljnja prerada 312Specijalizirana proizvodnja kemijskih proizvoda uglavnom za industrijske i poljoprivredne svrhe (uključujući proizvodnju masti i ulja biljnog ili životinjskog podrijetla iz skupine ISIC 312) 313Specijalizirana proizvodnja kemijskih proizvoda uglavnom za kućnu ili uredsku upotrebu [isključujući proizvodnju medicinskih i farmaceutskih proizvoda (prijašnja skupina ISIC 319)]			
Glavna skupina	32 320 Naftna industrija			
Glavna skupina	33 Proizvodnja nemetalnih mineralnih proizvoda 331Proizvodnja građevinskih glinenih proizvoda 332Proizvodnja stakla i staklenih proizvoda 333Proizvodnja keramičkih proizvoda, uključujući vatrostalne proizvode 334Proizvodnja cementa, vapna i žbuke 335Proizvodnja građevinskog materijala od betona, cementa i žbuke 339Obrada kamena i proizvodnja drugih nemetalnih mineralnih proizvoda			
Glavna skupina	34 Proizvodnja i primarna transformacija neobojenih i obojenih metala 341Industrija željeza i čelika (kako je definirano u Ugovoru o EZUČ-u, uključujući koksare integrirane u čeličane) 324Proizvodnja čeličnih cijevi 343Izvlačenje žica, hladno izvlačenje, hladno valjanje traka, hladno oblikovanje 344Proizvodnja i primarna transformacija obojenih metala			

Glavna skupina	345Ljevaonice obojenih i neobojenih metala 35 Proizvodnja metalnih proizvoda (osim strojeva i transportne opreme) 351Kovanje, teško utiskivanje i teško prešanje 352Sekundarna transformacija i površinska obrada 353Metalne konstrukcije 354Izrada kotlova, proizvodnja industrijskih posuda 355Proizvodnja oruđa i sredstava te gotovih metalnih proizvoda (osim električne opreme) 359Pomoćne aktivnosti strojarstva			
Glavna skupina	36 Proizvodnja strojeva, osim električnih strojeva 361Proizvodnja poljoprivrednih strojeva i traktora 362Proizvodnja uredskih strojeva 363Proizvodnja alata za obradu metala i drugih strojnih alata te uređaja i dodataka za njih i za druge električne alate 364Proizvodnja tekstilnih strojeva i pribora, proizvodnja šivaćih strojeva 365Proizvodnja strojeva i opreme za industriju hrane i pića te za kemijsku industriju i druge srodne industrije 366Proizvodnja pogona i opreme za rudnike, ljevaonice željeza i čelika, te za građevinsku industriju; proizvodnja opreme s mehaničkim upravljanjem 367Proizvodnja transmisijske opreme 368Proizvodnja strojeva za druge specifične industrijske svrhe 369Proizvodnja drugih ne-električnih strojeva i opreme			
Glavna skupina	37 Elektrotehnika 371Proizvodnja električnih žica i kablova 372Proizvodnja motora, generatora, transformatora, uklopnih/rasklopnih uređaja i druge slične opreme za snabdijevanje električnom energijom 373Proizvodnja električne opreme za izravnu komercijalnu upotrebu 374Proizvodnja telekomunikacijske opreme, mjernih instrumenata, drugih naprava za mjerenje i elektromedicinske opreme 375Proizvodnja elektroničke opreme, radio i televizijskih prijemnika, audio opreme 376Proizvodnja električnih aparata za kućnu upotrebu 377Proizvodnja svjetiljaka i opreme za rasvjetu 378Proizvodnja baterija i akumulatora 379Popravljanje, sklapanje i stručna instalacija električne opreme			
Prijašnja	38 Proizvodnja opreme za transport			

glavna skupina	383	Proizvodnja motornih vozila i njihovih dijelova			
	384	Popravljanje motornih vozila, motocikala i bicikala			
	385	Proizvodnja motocikala, bicikala i njihovih dijelova			
	389	Proizvodnja opreme za transport koja nije klasificirana negdje drugdje			
Glavna skupina	39	Razne proizvodne industrije			
	391	Proizvodnja preciznih instrumenata te mjernih i kontrolnih instrumenata			
	392	Proizvodnja medicinsko-kirurških instrumenata i opreme te ortopedskih pomagala (osim ortopedске obuće)			
	393	Proizvodnja fotografske i optičke opreme			
	394	Proizvodnja i popravak ručnih i drugih satova			
	395	Proizvodnja dragulja i plemenitih metala			
	396	Proizvodnja i popravak glazbenih instrumenata			
	397	Proizvodnja igara, igračaka, sportske i atletičarske opreme			
	399	Druge proizvodne industrije			
Glavna skupina	40	Građevina			
	400	Građevinarstvo (ne-specijalizirano); rušenje			
	401	Izgradnja zgrada (stambenih ili drugih)			
	402	Građevinarstvo: izgradnja cesta, mostova, željezničkih pruga itd.			
	403	Montaža			
	404	Dekoriranje i završni radovi			
2. Direktiva 68/366/EEZ					
Glavna skupina	20A	200 Industrija za proizvodnju životinjskih i biljnih masti i ulja			
	20B	Prehrambena industrija (osim industrije pića)			
	201	Klaonice, priprema i konzerviranje mesa			
	202	Industrija mlijeka i mliječnih proizvoda			
	203	Konzerviranje voća i povrća			
	204	Konzerviranje ribe i drugih plodova mora			
	205	Proizvodnja mlinarskih proizvoda			
	206	Proizvodnja pekarskih proizvoda, uključujući dvopek i prepečenac			
	207	Industrija šećera			
	208	Proizvodnja kakaa, čokolade i slatkiša			
	209	Proizvodnja različitih prehrambenih proizvoda			
Glavna skupina	21	Industrija pića			

skupina	211	Proizvodnja etilnog alkohola fermentacijom, proizvodnja kvasca i alkoholnih pića			
	212	Proizvodnja vina i drugih alkoholnih pića bez slada			
	213	Varenje piva i proizvodnja slada			
	214	Industrija bezalkoholnih pića i gazirane vode			
prije		Proizvodnja gumenih proizvoda, plastičnih materijala, umjetnih i sintetičnih vlakana te			
	30	proizvoda od škroba			
	304	Proizvodnja proizvoda od škroba			
3. Direktiva 82/489/EEZ					
prije	855	Frizerski saloni (isključujući usluge pedikure i strukovne škole za kozmetičare)			
Lista II.					
Glavne skupine iz direktiva 75/368/EEZ, 75/369/EEZ i 82/470/EEZ					
1. Direktiva 75/368/EEZ (djelatnosti iz članka 5. stavka 1.)					
prije Ribolov					
	04	043 Ribolov na kopnenim vodama			
prije Proizvodnja transportne opreme					
	38	381 Izgradnja i popravak brodova			
		382 Proizvodnja željezničke opreme			
		386 Proizvodnja zrakoplova (uključujući opremu prostora)			
prije Aktivnosti povezane s transportom i druge aktivnosti koje nisu povezane s transportom a spadaju u					
	71	sljedeće skupine:			
		prije Usluga spavaćih kola i vagon-restorana; održavanje željezničkog voznog parka u hangarima;			
		711 čišćenje vagona			
		prije Održavanje voznog parka za gradski, prigradski i međugradski putnički promet			
		712			
		prije Održavanje voznog parka za ostale oblike kopnenog putničkog prometa (kao što su automobili,			
		713 autobusi, taksiji)			
		prije Rad i održavanje pomoćnih službi za cestovni promet (kao što su ceste, tuneli i naplatne postaje,			
		714 skladišta robe, parkirališta, hangari za autobuse i tramvaje)			
		Prije Aktivnosti povezane s transportom kopnenim vodama (kao što su rad i održavanje vodenih putova,			

<p>716 luka i drugih objekata za transport kopnenim vodama; usluge tegljenja i navođenja u lukama, postavljanje plutača, utovar i istovar plovila i druge slične aktivnosti kao što su spašavanje brodova, tegljenje i rad spremišta za čamce)</p> <p>73 Komunikacije: poštanske usluge i telekomunikacije</p> <p>Prije Osobne usluge</p> <p>85 854 Praonice rublja i usluge pranja rublja, kemijsko čišćenje i bojanje prije Fotografski ateljei: portreti i komercijalno fotografiranje, osim novinarskih fotografa 856 prije Osobne usluge koje nisu nigdje drugdje klasificirane (samo održavanje i čišćenje zgrada ili 859 boravišnih prostora)</p> <p>2. Direktiva 75/369/EEZ (članak 6.: kada se djelatnost smatra industrijskom ili maloobrtničkom)</p> <p>Sljedeće pokretne djelatnosti:</p> <p>(a)kupovina i prodaja robe:</p> <p>—kojom se bave trgovački putnici, ulični prodavači ili prodavači po kućama (prije ISIC skupina 612), —na pokrivenim tržnicama, osim onih koji imaju stalne fiksne štandove, i na otvorenim tržnicama;</p> <p>(b)djelatnosti na koje se odnose već usvojene prijelazne mjere, koje izričito isključuju ili ne spominju obavljanje takvih djelatnosti na pokretnoj osnovi.</p> <p>3. Direktiva 82/470/EEZ (članak 6. stavci 1. i 3.)</p> <p>Ove djelatnosti uključuju posebno:</p> <p>—organiziranje, ponudu za prodaju i prodaju, izravno ili komisiono, pojedinačno ili skupno putovanja ili boravka (prijevoz, smještaj, hrana, izleti itd.), bez obzira na razloge putovanja (članak 2. točka (B) (a)), —posredovanje između ponuđača različitih metoda transporta i osoba koje otpremaju ili primaju robu, ili obavljanje srodnih djelatnosti:</p> <p>(aa) sklapanjem ugovora s prijevoznikom u ime naručitelja; (bb) izborom načina transporta, poduzeća i rute koji se smatraju najpovoljnijim za naručitelja; (cc)organiziranjem tehničkih aspekata transporta (npr. pakiranje potrebno za prijevoz); izvođenjem različitih poslova povezanih s transportom (npr. osiguravanje zaliha leda za rashladna kola);</p>			
--	--	--	--

- (dd)obavljanjem formalnosti povezanih s transportom, kao što je priprema teretnog lista; sabiranjem i raspršivanjem pošiljaka;
- (ee)koordiniranjem različitih faza transporta, osiguravanjem tranzita, ponovne otpreme, prekrcaja i drugih završnih radnji;
- (ff)organiziranjem vozarine i prijevoznika te prijevoznih sredstava za osobe koje otpremaju robu ili je primaju:
 - procjena transportnih troškova i provjera detaljnih obračuna,
 - poduzimanje određenih privremenih ili trajnih mjera u ime i za račun broдача ili pomorskog prijevoznika (s lučkim vlastima, trgovcima brodskih potrepština itd.).

(Djelatnosti navedene u članku 2. točkama (A)(a), (b) i (d)).

Popis III.

Direktive 64/222/EEZ, 68/364/EEZ, 68/368/EEZ, 75/368/EEZ, 75/369/EEZ, 70/523/EEZ i 82/470/EEZ

1. Direktiva 64/222/EEZ

- 1.Djelatnosti samozaposlenih osoba u veletrgovini, osim veletrgovine medicinskih i farmaceutskih proizvoda, toksičnih proizvoda i patogenih supstanci te ugljena (prijašnja skupina 611).
- 2.Profesionalne djelatnosti posrednika, kojeg je jedna ili više osoba ovlasila i uputila da u njihovo ime i za njihov račun pregovara ili sklapa trgovačke poslove.
- 3.Profesionalne djelatnosti posrednika koji, iako nema takvih trajnih uputa, povezuje osobe koje žele izravno međusobno sklapati poslove, organizira njihove trgovačke poslove ili pomaže pri njihovom izvođenju.
4. Profesionalne djelatnosti posrednika koji samostalno sklapa trgovačke poslove za druge.
5. Profesionalne djelatnosti posrednika koji za druge obavlja veleprodaju putem dražbe.
6. Profesionalne djelatnosti posrednika koji pribavlja narudžbe hodajući od vrata do vrata.
- 7.Obavljanje usluga posrednika, kao profesionalne djelatnosti, kojeg zapošljava jedno ili više trgovačkih, industrijskih ili malo-obrtničkih poduzeća.

2. Direktiva 68/364/EEZ)

Prijašnja ISIC skupina 612: Maloprodaja

Isključene djelatnosti:

<p>012 Davanje poljoprivrednih strojeva u najam 640 Nekretnine, davanje imanja u najam 713 Davanje automobila, kočija i konja u najam 718 Davanje željezničkih vagona i kola u najam 839 Davanje strojeva u najam poslovnim poduzećima 841 Rezerviranje sjedala u kinematografima i davanje kinematografskih filmova u najam 842 Rezerviranje kazališnih sjedala i davanje kazališne opreme u najam 843 Iznajmljivanje čamaca, bicikala i automata za igre ili igre na sreću 853 Iznajmljivanje opremljenih soba 854 Iznajmljivanje oprane posteljine 859 Iznajmljivanje odjeće</p> <p>3. Direktiva 68/368/EEZ</p> <p>Prijašnja ISIC glavna skupina 85</p> <p>1. Restorani, kavane, taverne i druga mjesta gdje se jede i pije (ISIC skupina 852). 2. Hoteli, prenoćišta, kampovi i druga mjesta za smještaj (ISIC skupina 853).</p> <p>4. Direktiva 75/368/EEZ (članak 7.)</p> <p>prije Banke i druge financijske ustanove 62 prije Poduzeća za kupovinu patenta i licenciranje 620</p> <p>prije Prijevoz 71 prije Cestovni putnički prijevoz, isključujući prijevoz motornim vozilima 713 prije Cjevovodni transport tekućeg ugljikovodika i drugih tekućih kemijskih proizvoda 719</p> <p>prije Javne usluge 82 827 Knjižnice, muzeji, botanički i zoološki vrtovi</p> <p>prije Rekreativne usluge 84 843 Rekreativne usluge koje nisu drugdje klasificirane:</p> <p>—Sportske aktivnosti (sportski tereni, organiziranje sportskih događaja itd.) osim aktivnosti</p>			
--	--	--	--

<p>sportskih instruktora</p> <ul style="list-style-type: none"> — Igre (konjušnice trkaćih konja, površine za igre, utrke itd.) — Druge rekreativne usluge (cirkusi, zabavni parkovi i druga zabavišta) <p>prije Osobne usluge</p> <p>85 prije Usluge za kućanstvo</p> <p>851</p> <p>prije Kozmetički saloni i usluge manikiranja, isključujući usluge pedikera i stručne škole za</p> <p>855 osposobljavanje kozmetičara i frizera</p> <p>prije Osobne usluge koje nisu drugdje klasificirane, osim sportskih i paramedicinskih masera i gorskih</p> <p>859 vodiča, podijeljene u sljedeće skupine:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Dezinfekcija i kontrola nametnika — Iznajmljivanje odjeće i skladištenje — Ženidbene agencije i slične usluge — Astrologija, proricanje sudbine i slično — Sanitarne usluge i srodne djelatnosti — Pogrebne usluge i održavanje groblja — Putni pratitelji i turistički vodiči-prevoditelji <p>5. Direktiva 75/369/EEZ (članak 5.)</p> <p>Sljedeće pokretne djelatnosti:</p> <p>(a)kupovina i prodaja robe:</p> <ul style="list-style-type: none"> —kojom se bave trgovački putnici, ulični prodavači ili prodavači po kućama (prije ISIC skupina 612), —na pokrivenim tržnicama, osim onih koji imaju stalne fiksne štandove, i na otvorenim tržnicama.; <p>(b)djelatnosti na koje se odnose već usvojene prijelazne mjere, koje izričito isključuju ili ne spominju obavljanje takvih djelatnosti na pokretnoj osnovi.</p> <p>6. Direktiva 70/523/EEZ</p> <p>Djelatnosti samozaposlenih osoba u veletrgovini ugljena i djelatnosti posrednika u trgovini ugljenom (prijašnja skupina 6112 nomenklature ISIC).</p>			
--	--	--	--

<p>7. Direktiva 82/470/EEZ (članak 6. stavak 2.)</p> <p>(Djelatnosti navedene u članku 2. točkama (A)(c) i (e), točki (B) (b), točki (C) i točki (D)).</p> <p>Ove djelatnosti uključuju posebno:</p> <ul style="list-style-type: none"> — davanje u najam željezničkih kola ili vagona za prijevoz osoba ili roba, — obavljanje posredništva u prodaji, kupnji ili iznajmljivanju brodova, — organiziranje, pregovaranje i sklapanje ugovora za prijevoz emigranata, — primanje svih deponiranih predmeta i roba, pod carinskim nadzorom ili ne, u ime deponenta u skladištima, skladištima namještaja, hladnjačama, silosima itd., — pribavljanje potvrde o deponiranim predmetima ili robama za deponenta, — osiguravanje tora, hrane za životinje i prodajnih prstena za stoku koja je privremeno smještena dok čeka na prodaju ili dok je u tranzitu na tržište ili s njega, — provođenje pregleda ili tehničke ocjene motornih vozila, — mjerenje, vaganje i kalibriranje roba. 													
<p>PRILOG V.</p> <p>Priznavanje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja</p> <p>V.1. DOKTOR MEDICINE</p> <p>5.1.1. Dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika s osnovnom medicinskom osposobljenosti</p> <table border="1" data-bbox="69 1005 1547 1414"> <thead> <tr> <th data-bbox="69 1005 392 1077">Država</th> <th data-bbox="392 1005 683 1077">Dokaz o formalnoj osposobljenosti</th> <th data-bbox="683 1005 974 1077">Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama</th> <th data-bbox="974 1005 1332 1077">Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama</th> <th data-bbox="1332 1005 1547 1077">Referentni datum</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="69 1077 392 1414">België/Belgique/Belgien</td> <td data-bbox="392 1077 683 1414">Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine</td> <td data-bbox="683 1077 974 1414">—Les universités/De universiteiten —Le Jury compétent d’enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie</td> <td data-bbox="974 1077 1332 1414"></td> <td data-bbox="1332 1077 1547 1414">20. prosinca 1976.</td> </tr> </tbody> </table>	Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum	België/Belgique/Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	—Les universités/De universiteiten —Le Jury compétent d’enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie		20. prosinca 1976.			
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum									
België/Belgique/Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	—Les universités/De universiteiten —Le Jury compétent d’enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie		20. prosinca 1976.									

Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	van de Vlaamse Gemeenschap Lékařská fakulta univerzity v České republice	—Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1. svibnja 2004.			
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig Embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	—Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsenog —Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20. prosinca 1976.			
Deutschland	—Zeugnis über die Ärztliche Prüfung —Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20. prosinca 1976.			
Eesti	Diplom arstiteaduse	Tartu Ülikool		1. svibnja			

	õrpekava lābimise kohta			2004.			
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	—Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, —Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1. siječnja 1981.			
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una Universidad		1. siječnja 1986.			
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20. prosinca 1976.			
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinca 1976.			
Italia	Diploma di laurea in medicina e Chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20. prosinca 1976.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1. svibnja 2004.			
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1. svibnja 2004.			
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymejimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1. svibnja 2004.			
Luxembourg,	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20. prosinca 1976.			
Magyarország	Általános orvos	Egyetem		1. svibnja			

	oklevél (doctor medicinae univer- sae, röv.: dr. med. univ.)			2004.			
Malta	Lawrja ta' Tabib tal- Medi- cina u l- Kirurgija	Universita' ta' Malta	Certifikat ta' registrazzjoni mahrug mill-Kunsill Mediku	1. svibnja 2004.			
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. prosinca 1976.			
Österreich	1.Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2.Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1.Medizinische Fakultät einer Universität 2.Österreichische Ärzttekammer		1. siječnja 1994.			
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza”	1.Akademia Medyczna Lekarski Egzamin Państwowy 2.Uniwersytet Medyczny 3.Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1. svibnja 2004.			
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral	1. siječnja 1986.			

	medicina		emitido pelo Ministério da Saúde			
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine”	Univerza		1. svibnja 2004.		
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny” („MUDr.”)	Vysoká škola		1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1. siječnja 1994.		
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.		
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinca 1976.		
5.1.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti liječnika specijalista						
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje kvalifikacije	Referentni datum			
België/Belgique/Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20. prosinca 1976.			
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1. svibnja 2004.			

Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20. prosinca 1976.			
Deutschland	Fach�rztliche Anerkennung	Landes�rzttekammer	20. prosinca 1976.			
Eesti	Residentuuri l�putunnistus eriarstiabi erialal	Tartu �likool	1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Τ�τλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιο�κηση 2. Νομαρχία	1. sije�nja 1981.			
Espa�a	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1. sije�nja 1986.			
France	1.Certificat d'études spéciales de médecine 2.Attestation de médecin spécialiste qualifié 3.Certificat d'études spéciales de médecine 4.Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20. prosinca 1976.			
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. prosinca 1976.			
Italia	Diploma di medico specialista	Universita	20. prosinca 1976.			
Κ�προς	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.			
Latvija	„Sertifikats”—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nok�rtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas ārstu biedriba Latvijas Arstniec�bas personu profesionālo organizāciju savieniba	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Rezidenturos pa�zymejimas, nurodantis	Universitetas	1. svibnja			

	suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją		2004.			
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20. prosinca 1976.			
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.			
Malta	Certifikat ta' Specjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Specjalisti	1. svibnja 2004.			
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	—Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst —Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20. prosinca 1976.			
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1. siječnja 1994.			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.			
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. siječnja 1986.			
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.			
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	Erikoislääkäarin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin liopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto	1. siječnja 1994.			

Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.		
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. prosina 1976.		
5.1.3. Nazivi tečajeva osposobljavanja za specijalizacije u medicini					
Država	Anesteziologija	Opća kirurgija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde			
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie			
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elsler kirurgiske sygdomme			
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie			
Eesti	Anestesiologia	Üldkirurgia			
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική			
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo			
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale			
Ireland	Anaesthesia	General surgery			
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale			
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική			
Latvija	Anesteziologija un reanimatologija	Kirurgija			
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija			
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale			
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet			
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Generali			
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde			
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie			
Polska	Anestezjologia i intensywne terapie	Chirurgia ogólna			

Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral			
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija			
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicina	Chirurgia			
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi			
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi			
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery			
Država	Neurokirurgija	Porodništvo i ginekologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine 5 godina				
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde			
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví			
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og frdselshjælp			
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe			
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia			
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία			
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología			
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique			
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology			
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia			
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία			
Latvija	Neirokirurgija	Ginekologija un dzemdniecība			
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija			
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique			
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat			
Malta	Newrokirurgija	Ostetricja u Ginekologija			
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie			
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe			
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia			

Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia			
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo			
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo			
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar			
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi			
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology			
Država	Opća (interna) medicina	Oftalmologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophthalmologie/Oftalmologie			
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie			
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme			
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde			
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia			
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία			
España	Medicina interna	Oftalmología			
France	Médecine interne	Ophthalmologie			
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery			
Italia	Medicina interna	Oftalmologia			
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία			
Latvija	Internā medicīna	Oftalmologija			
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija			
Luxembourg	Médecine interne	Ophthalmologie			
Magyarország	Belgyógyászat t	Szemésze			
Malta	Medicina Interna	Oftalmologija			
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde			
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie			
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka			
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia			
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija			
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia			

Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar			
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)			
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology			
Država	Otorinolaringologija	Pedijatrija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie			
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství			
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller Ære-næse-halssygdomme	Pédiatri eller sygdomme hos børn			
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin			
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria			
Ελλάς	.οτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική			
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas			
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie			
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics			
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria			
Κύπρος	.οτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική			
Latvija	Otolaringologija	Pedijatrija			
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos			
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie			
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat			
Malta	Otorinolaringologija	Pedjatrija			
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde			
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde			
Polska	Otorinolaryngologia	Pediatria			
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria			
Slovenija	Otorinolaringologija	Pedijatrija			
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria			
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar			
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-	Barn- och ungdomsmedicin			

United Kingdom Država	laryngologi) Otolaryngology Pulmologija	Paediatrics Urologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien	Pneumologie	Urologie		
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie		
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme		
Deutschland	Pneumologie	Urologie		
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia		
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία		
España	Neumología	Urología		
France	Pneumologie	Urologie		
Ireland	Respiratory medicine	Urology		
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia		
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία		
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija		
Lietuva	Pulmonologija	Urologija		
Luxembourg	Pneumologie	Urologie		
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia		
Malta	Medicina Respiratorja	Urologija		
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie		
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie		
Polska	Choroby płuc	Urologia		
Portugal	Pneumologia	Urologia		
Slovenija	Pnevmologija	Urologija		
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia		
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi		
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi		
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology		

Država	Ortopedija	Patološka anatomija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv			
België/Belgique/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie			
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie			
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vévs- og celleundersøgelser			
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie			
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia			
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική			
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica			
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques			
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology			
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica			
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία			
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija			
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija			
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique			
Magyarország	Ortopédia	Patológia			
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatologija			
Nederland	Orthopedie	Pathologie			
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie			
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia			
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica			
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija			
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia			
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi			
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi			
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology			
Država	Neurologija	Psihijatrija			

	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv			
België/Belgique/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie			
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie			
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri			
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie			
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria			
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική			
España	Neurología	Psiquiatria			
France	Neurologie	Psychiatrie			
Ireland	Neurology	Psychiatry			
Italia	Neurologia	Psichiatria			
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική			
Latvija	Neirolōģija	Psihiatrija			
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija			
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie			
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria			
Malta	Newrologija	Psikjatrija			
Nederland	Neurologie	Psychiatrie			
Österreich	Neurologie	Psychiatrie			
Polska	Neurologia	Psychiatria			
Portugal	Neurologia	Psiquiatria			
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija			
Slovensko	Neurológia	Psychiatria			
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri			
Sverige	Neurologi	Psykiatri			
United Kingdom	Neurology	General psychiatry			
Država	Dijagnostička radiologija	Radioterapija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			

	Naziv	Naziv			
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie			
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie			
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi			
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie			
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia			
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία			
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica			
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique			
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology			
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia			
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία			
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija			
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija			
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie			
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia			
Malta	Radjologija	Onkologija u Radjoterapija			
Nederland	Radiologie	Radiotherapie			
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie – Radioonkologie			
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna			
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia			
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija			
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia			
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar			
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)			
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology			
Država	Plastična kirurgija	Klinička biologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et	Biologie clinique/Klinische			

	esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	biologie			
Česká republika	Plastická chirurgie				
Danmark	Plastikkirurgi				
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie				
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditiin			
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος			
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos			
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale			
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery				
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica			
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική				
Latvija	Plastiska kirurgija				
Lietuva	Plastine ir rekonstrukcine chirurgija	Laboratorine medicina			
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique			
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika			
Malta	Kirurgija Plastika				
Nederland	Plastische Chirurgie				
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie			
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna			
Portugal	Cirurgia plástica e reconstitutiva	Patologia clínica			
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija				
Slovensko	Plastická chirurgie	Laboratórna medicína			
Suomi/Finland	Plastiikkirurgia/Plastikkirurgi				
Sverige	Plastikkirurgi				
United Kingdom	Plastic surgery				
Država	Mikrobiologija-bakteriologija	Biokemija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien					
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie			

Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi			
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin			
Eesti					
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία				
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica			
France					
Ireland	Microbiology	Chemical pathology			
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica			
Κύπρος	Μικροβιολογία				
Latvija	Mikrobiologija				
Lietuva					
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique			
Magyarország	Orvosi mikrobiológia				
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika			
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie			
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik			
Polska	Mikrobiologia lekarska				
Portugal					
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija			
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia			
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi			
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi			
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology			
Država	Imunologija	Torakalna kirurgija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (1)			
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie			

Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme			
Deutschland		Thoraxchirurgie			
Eesti		Torakaalkirurgia			
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος			
España	Immunología	Cirugía torácica			
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire			
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery			
Italia		- Chirurgia toracica; Cardiochirurgia			
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος			
Latvija	Imunologija	Torakālā ķirurgija			
Lietuva		Krutines chirurgija			
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique			
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkasebészet			
Malta	Immunologija	Kirurgija Kardjo-Toracika			
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie			
Österreich	Immunologie				
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej			
Portugal		Cirurgia cardiorácica			
Slovenija		Torakalna kirurgija			
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia			
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi			
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi			
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery			
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:					
Država	Pedijatrijska kirurgija	Vaskularna kirurgija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheekunde (2)			
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie			

Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme			
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie			
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia			
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική			
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular			
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire			
Ireland	Paediatric surgery				
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare			
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων			
Latvija	Bernu kirurgija	Asinsvadu ķirurģija			
Lietuva	Vaiku chirurgija	Kraujagysliu chirurgija			
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire			
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet			
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari			
Nederland					
Österreich	Kinderchirurgie				
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa			
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular			
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija			
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia			
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi			
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi				
United Kingdom	Paediatric surgery				
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:					
Država	Kardiologija	Gastroenterologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastro-enterologie			
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie			
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme			
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt	Innere Medizin und Schwerpunkt			

Eesti	Kardiologie	Gastroenterologie			
Ελλάς	Kardioloogia	Gastroenteroloogia			
España	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία			
France	Cardiología	Aparato digestivo			
Ireland	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie			
Italia	Cardiology	Gastro-enterology			
Κύπρος	Cardiologia	Gastroenterologia			
Latvija	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία			
Lietuva	Kardioloģija	Gastroenterologija			
Luxembourg	Kardiologija	Gastroenterologija			
Magyarország	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie			
Malta	Kardiológia	Gasztroenterológia			
Nederland	Kardjologija	Gastroenterologija			
Österreich	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten			
Polska					
Portugal	Kardiologia	Gastrenterologia			
Slovenija	Cardiologia	Gastrenterologia			
Slovensko	Kardiologija	Gastroenterologija			
Suomi/Finland	Kardiológia	Gastroenterológia			
Sverige	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi			
United Kingdom	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi			
Država	Cardiology	Gastro-enterology			
	Reumatologija	Opća hematologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Rhumathologie/reumatologie				
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství			
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme			
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie			
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia			
Ελλάς	Reumatologia	Αιματολογία			

España	Reumatología	Hematología y hemoterapia			
France	Rhumatologie				
Ireland	Rheumatology)	Haematology (clinical and laboratory)			
Italia	Reumatologia	Ematologia			
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία			
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija			
Lietuva	Reumatologija	Hematologija			
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie			
Magyarország	Reumatológia	Haematológia			
Malta	Rewmatologija	Ematologija			
Nederland	Reumatologie				
Österreich					
Polska	Reumatologia	Hematologia			
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia			
Slovenija					
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia			
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi			
Sverige	Reumatologi	Hematologi			
United Kingdom	Rheumatology	Haematology			
Država	Endokrinologija	Fizioterapija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie			
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína			
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme				
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin			
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria			
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση			

España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación			
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles			
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus				
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione			
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση			
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija			
		Fizikālā medicīna			
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija			
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles			
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia			
Malta	Endokrinoloģija u Dijabete				
Nederland		Revalidatiegeneeskunde			
Österreich		Physikalische Medizin			
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna			
Portugal	Endocrinologia	— Fisiatria			
		— Medicina física e de reabilitação			
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina			
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia			
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri			
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin			
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus				
Država	Neuropsihijatrija	Dermatovenerologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Neuropsychiatrie (3)	Dermato-vénéréologie/Dermato-venerologie			
Česká republika		Dermatovenerologie			
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme			
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten			

Eesti		Dermatoveneroloogia			
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία			
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología			
France	Neuropsychiatrie (4)	Dermatologie et vénéréologie			
Ireland					
Italia	Neuropsichiatria (5)	Dermatologia e venerologia			
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία			
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija			
Lietuva		Dermatovenerologija			
Luxembourg	Neuropsychiatrie (6)	Dermato-vénéréologie			
Magyarország		Bőrgyógyászat			
Malta		Dermato-venerejologija			
Nederland	Zenuw- en zielsziekten (7)	Dermatologie en venerologie			
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten			
Polska		Dermatologia i wenerologia			
Portugal		Dermatovenerologia			
Slovenija		Dermatovenerologija			
Slovensko	Neuropsichiatria	Dermatovenerológia			
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi			
Sverige		Hud- och könssjukdomar			
United Kingdom					
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:					
Država	Radiologija	Dječja psihijatrija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie			
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie			
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri			
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -			

Eesti		psychotherapie		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική		
España	Electrorradiología			
France	Electro-radiologie (8)	Pédo-psychiatrie		
Ireland	Radiology (9)	Child and adolescent psychiatry		
Italia	Radiologia	Neuropsichiatria infantile		
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική		
Latvija		Bērnu psihiatrija		
Lietuva		Vaiķu ir paaugļu psihiatrija		
Luxembourg	Électroradiologie (10)	Psychiatrie infantile		
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria		
Malta				
Nederland	Radiologie (11)			
Österreich	Radiologie			
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży		
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria		
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija		
Slovensko		Detská psychiatria		
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri		
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri		
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry		
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:				
Država	Gerijatrija	Nefrologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien				
Česká republika	Geriatric	Nefrologie		
Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme		
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie		
Eesti		Nefroloogia		

Ελλάς		Νεφρολογία			
España	Geriatría	Nefrología			
France		Néphrologie			
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology			
Italia	Geriatría	Nefrologia			
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία			
Latvija		Nefroloģija			
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija			
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie			
Magyarország	Geriatría	Nefrológia			
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija			
Nederland	Klinische geriatrie				
Österreich					
Polska	Geriatría	Nefrologia			
Portugal		Nefrologia			
Slovenija		Nefrologija			
Slovensko	Geriatría	Nefrológia			
Suomi/Finland	Geriatría/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi			
Sverige	Geriatrík	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)			
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine			
Država	Zarazne bolevsti	Medicina u zajednici			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien					
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie			
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin			
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen			
Eesti	Infektsioonhaigused				
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική			
España		Medicina preventiva y salud pública			
France		Santé publique et médecine sociale			
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine			

Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva			
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονομολογία/Κοινοτική Ιατρική			
Latvija	Infektologija				
Lietuva	Infektologija				
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique			
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan			
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika			
Nederland		Maatschappij en gezondheid			
Österreich		Sozialmedizin			
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia			
Portugal	Infeciologia	Saúde pública			
Slovenija	Infektologija	Javno zdravlje			
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo			
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveysthuolto/Hälsövärd			
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin			
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine			
Država	Farmakologija	Medicina rada			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde			
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství			
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin			
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin			
Eesti					
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας			
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo			
France		Médecine du travail			
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine			
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro			
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας			
Latvija		Arodslimības			
Lietuva		Darbo medicina			

Luxembourg		Médecine du travail			
Magyarország	Klinikai farmakológia (üzemorvostan)	Foglalkozás-orvostan			
Malta	Farmakologija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali			
Nederland		—Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde —Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde			
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin			
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy			
Portugal		Medicina do trabalho			
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa			
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo			
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsövård			
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin			
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine			
Država	Alergologija	Nuklearna medicina			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde			
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína			
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin			
Deutschland		Nuklearmedizin			
Eesti					
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική			
España	Alergología	Medicina nuclear			
France		Médecine nucléaire			
Ireland					
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare			
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική			
Latvija	Alergoloģija				

Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija			
Luxembourg		Médecine nucléaire		
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)		
Malta		Medicina Nukleari		
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde		
Österreich		Nuklearmedizin		
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna		
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear		
Slovenija		Nuklearna medicina		
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína		
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin		
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin		
United Kingdom		Nuclear medicine		
Država	Maksilofacijalna kirurgija (osnovno medicinsko osposobljavanje)			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina			
	Naziv			
België/Belgique/Belgien				
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie			
Danmark				
Deutschland				
Eesti				
Ελλάς				
España	Cirugía oral y maxilofacial			
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie			
Ireland				
Italia	Chirurgia maxillo-facciale			
Κύπρος				
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija			
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija			
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale			
Magyarország	Szájsebészet			

Malta			
Nederland			
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie		
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa		
Portugal	Cirurgia maxilo-facial		
Slovenija	Maxilofaciálna kirurgija		
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia		
Suomi/Finland			
Sverige			
United Kingdom			
Država	Biološka hematologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv		
België/Belgique/Belgien			
Česká republika			
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (12)		
Deutschland			
Eesti			
Ελλάς			
España			
France	Hématologie		
Ireland			
Italia			
Κύπρος			
Latvija			
Lietuva			
Luxembourg	Hématologie biologique		
Magyarország			
Malta			
Nederland			
Österreich			
Polska			
Portugal	Hematologia clinica		

Slovenija			
Slovensko			
Suomi/Finland			
Sverige			
United Kingdom			
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:			
Država	Dentalna medicina	Dermatologija	
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	
	Naziv	Naziv	
België/Belgique/Belgien			
Česká republika			
Danmark			
Deutschland			
Eesti			
Ελλάς			
España	Estomatología		
France	Stomatologie		
Ireland		Dermatology	
Italia	Odontostomatologia (13)		
Κύπρος			
Latvija			
Lietuva			
Luxembourg	Stomatologie		
Magyarország			
Malta		Dermatologija	
Nederland			
Österreich			
Polska			
Portugal	Estomatologia		
Slovenija			
Slovensko			
Suomi/Finland			

Sverige				
United Kingdom			Dermatology	
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:				
Država	Venerologija		Tropska medicina	
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	
	Naziv		Naziv	
België/Belgique/Belgien				
Česká republika				
Danmark				
Deutschland				
Eesti				
Ελλάς				
España				
France				
Ireland	Genito-urinary medicine		Tropical medicine	
Italia			Medicina tropicale	
Κύπρος				
Latvija				
Lietuva				
Luxembourg				
Magyarország			Trópusi betegségek	
Malta	Medicina Uro-ġenitali			
Nederland				
Österreich			Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene	
Polska			Medycyna transportu	
Portugal			Medicina tropical	
Slovenija				
Slovensko			Tropická medicína	
Suomi/Finland				
Sverige				
United Kingdom	Genito-urinary medicine		Tropical medicine	
Država	Gastroenterološka kirurgija		Traumatologija i hitna medicina	

	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (14)				
Česká republika		Traumatologie			
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	Urgentní medicína			
Deutschland	Visceralchirurgie				
Eesti					
Ελλάς					
España	Cirugía del aparato digestivo				
France	Chirurgie viscérale et digestive				
Ireland		Emergency medicine			
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente				
Κύπρος					
Latvija					
Lietuva	Abdominaline chirurgija				
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique				
Magyarország		Traumatológia			
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza			
Nederland					
Österreich					
Polska		Medycyna ratunkowa			
Portugal					
Slovenija	Abdominalna kirurgija				
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia			
		Urgentná medicína			
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi				
Sverige					

United Kingdom		Accident an emergency medicine		
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:				
Država	Klinička neurofiziologija	Oralna i maksilofacijalna kirurgija (osnovno medicinsko i osposobljavanje doktora dentalne medicine (15))		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichts chirurgie		
Česká republika				
Danmark	Klinisk neurofysiologi			
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie		
Eesti				
Ελλάς				
España	Neurofisiología clínica			
France				
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery		
Italia				
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική		
Latvija				
Lietuva				
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale		
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet		
Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wicc		
Nederland				
Österreich				
Polska				
Portugal				
Slovenija				
Slovensko				
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi		

Sverige	neurofysiologi			
United Kingdom	Klinisk neurofysiologi	Oral and maxillo-facial surgery		
	Clinical neurophysiology			
5.1.4. Dokaz o formalnoj osposobljenosti liječnika opće prakse				
Država	Dokazi o formalnoj osposobljenosti	Profesionalni naziv	Referentni datum	
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31. prosinca 1994.	
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	1. svibnja 2004.	
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallægel i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31. prosinca 1994.	
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31. prosinca 1994.	
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1. svibnja 2004.	
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31. prosinca 1994.	
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31. prosinca 1994.	
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. prosinca 1994.	
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. prosinca 1994.	
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. prosinca	

Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1994. 1. svibnja 2004.			
Latvija	Gimenes arsta sertifikats	Gimenes (visparejas prakses) arsts	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymejimas	Šeimos medicinos gydytojas	1. svibnja 2004.			
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31. prosinca 1994.			
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1. svibnja 2004.			
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1. svibnja 2004.			
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst	Huisarts	31. prosinca 1994.			
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. prosinca 1994.			
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1. svibnja 2004.			
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31. prosinca 1994.			
Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1. svibnja 2004.			
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo”	Všeobecný lekár	1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om	Yleislääkäri/Allmänläkare	31. prosinca			

Sverige	tilläggsutbildning av läkare i primärvård Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdad av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	1994. 31. prosinca 1994.			
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. prosinca 1994.			
V.2. MEDICINSKA SESTRA ZA OPĆU ZDRAVSTVENU NJEGU						
5.2.1. Program osposobljavanja medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu						
Osposobljavanje na temelju kojeg se stječe formalna osposobljenost medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu sastoji se od sljedećih dijelova.						
A. Teoretska obuka						
a. Zdravstvena njega:						
— Priroda i etika struke						
— Opća načela zdravlja i njege						
— Načela njege u odnosu na:						
— opću i specijalističku medicinu						
— opću i specijalističku kirurgiju						
— njegu djece i pedijatriju						
— njegu roditelja						
— mentalno zdravlje i psihijatriju						
— njegu starijih i gerijatriju						
b. Osnovni predmeti:						
— Anatomija i fiziologija						
— Patologija						
— Bakteriologija, virologija i parazitologija						
— Biofizika, biokemija i radiologija						

<ul style="list-style-type: none"> — Dijetetika — Higijena <ul style="list-style-type: none"> — preventivna medicina — zdravstveno obrazovanje — Farmakologija <p>c. Društveni predmeti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Sociologija — Psihologija — Načela administracije — Načela poučavanja — Socijalno i zdravstveno zakonodavstvo — Pravni aspekti njege <p>B. Klinička obuka</p> <ul style="list-style-type: none"> — Zdravstvena njega u odnosu na: <ul style="list-style-type: none"> — opću i specijalističku medicinu — opću i specijalističku kirurgiju — njegu djece i pedijatriju — njegu roditelja — mentalno zdravlje i psihijatriju — njegu starijih i gerijatriju — njegu u kući <p>Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.</p> <p>Teoretska obuka se mora vrednovati i koordinirati s kliničkom obukom, tako da se znanja i vještine navedene u ovom Prilogu mogu usvojiti na odgovarajući način.</p> <p>5.2.2. Dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu</p> <p>Država Dokaz o formalnoj osposobljenosti Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama Profesionalni naziv Refere ntni</p>			
--	--	--	--

België/Belgique/ Belgien	<p>—Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/ Diplôme d’infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin)</p> <p>—Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d’infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-flegerin)</p> <p>—Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d’hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin</p>	<p>—De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d’enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten</p> <p>—De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d’enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft</p>	<p>—Hospitalier(ère)/Verpleegasistent(e)</p> <p>—Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)</p>	datum 29. lipnja 1979.			
Česká republika	<p>1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), pračeno sljedećom potvrdom: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce</p> <p>2. Diplom o ukončení studia ve studijním</p>	<p>1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem</p> <p>2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem</p>	<p>1. Všeobecná sestra</p> <p>2. Všeobecný ošetrovatel</p>	1. svibnja 2004.			

	oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), praceno sljedečom potvrdom: Vysvědčení o absolutoriu				
Danmark	Eksamensbevis efter gennemfirt sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29. lipnja 1979.	
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheit s- und Krankenpfleger	29. lipnja 1979.	
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1. svibnja 2004.	
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολο-γικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευ-τικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουρ- γείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής ,Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσο- κόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1. sijječnja 1981.	

	Πρόνοιας 6.Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	6.ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων				
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1. siječnja 1986.		
France	—Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) —Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999.	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29. lipnja 1979.		
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	20. lipnja 1979.		
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29. lipnja 1979.		
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1. svibnja 2004.		
Latvija	1.Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2.Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1. svibnja 2004.		
Lietuva	1.Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo	1. Universitetas	Bendrosios praktikos slaugytojas	1. svibnja 2004.		

	profesinę kvalifikaciją				
	2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetines studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	2. Kolegija			
Luxembourg	—Diplôme d'Etat d'infirmier —Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29. lipnja 1979.	
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi oklevelés ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1. svibnja 2004.	
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji talinfermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1. svibnja 2004.	
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van	Verpleegkundige	29. lipnja 1979.	

	beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4	overheidswege aangewezen opleidingsinstelling			
	5.Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	5.Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling			
Österreich	1.Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger”	1.Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege	—Diplomierte Krankenschwester —Diplomierter Krankenpfleger	1. siječnja 1994.	
	2.Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger”	2.Allgemeine Krankenpflegeschule			
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie z wyższym uznana przez właściwe władze (Institucija za visoko obrazovanje koju priznaju nadležna tijela)	Pielęgniarka	1. svibnja 2004.	
Portugal	1.Diploma do curso de enfermagem geral 2.Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3.Carta de curso de licenciatura em	1.Escolas de Enfermagem 2.Escolas Superiores de Enfermagem 3.Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas	Enfermeiro	1. siječnja 1986.	

Slovenija	enfermagem Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik”	Superiores Saúde 1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1. svibnja 2004.			
Slovensko	1.Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovatel'stva” („Mgr.”) 2.Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovatel'stva” („Bc.”) 3.Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3.Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	1 Sairaanhoitajan . tutkinto/Sjukskötarexa men 2 Sosiaali- ja terveystieteiden . ammattikorkeakoulututk. into sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjuksköterska (YH)	1 Terveystieteiden . oppilaitokset/Hälsovårdsläro anstalter 2 Ammattikorkeakoulut/Yrkes högskolor	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1. siječnja 1994.			
Sverige	Sjukskötarsexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1. siječnja 1994.			
United Kingdom	Statement of Registration	Various	— State Registered Nurse	29.			

as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting

—Registered General Nurse lipnja 1979.

V.3. DOKTOR DENTALNE MEDICINE

5.3.1. Program studija za doktore dentalne medicine

Program studija na temelju kojeg se dobiva dokaz o formalnoj osposobljenosti za doktora dentalne medicine uključuje najmanje sljedeće predmete. Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.

A. Osnovni opredmeti

- Kemija
- Fizika
- Biologija

B. Medicinsko-biološki predmeti i opći medicinski predmeti

- Anatomija
- Embriologija
- Histologija, uključujući citologiju
- Fiziologija
- Biokemija (ili fiziološka kemija)
- Patološka anatomija
- Opća patologija
- Farmakologija
- Mikrobiologija
- Higijena
- Preventivna medicina i epidemiologija
- Radiologija

—	Fizioterapija				
—	Opća kirurgija				
—	Opća medicina, uključujući pedijatriju				
—	Otorinolaringologija				
—	Dermatovenerologija				
—	Opća psihologija – psihopatologija – neuropatologija				
—	Anesteziologija				
C. Predmeti izravno povezani sa dentalnom medicinom					
—	Dentalna protetika				
—	Dentalni materijali i oprema				
—	Konzervativna dentalna medicina				
—	Preventivna dentalna medicina				
—	Anesteziologija i sedacija				
—	Specijalna kirurgija				
—	Specijalna patologija				
—	Klinička praksa				
—	Pedodoncija				
—	Ortodoncija				
—	Parodontologija				
—	Dentalna radiologija				
—	Dentalna okluzija i funkcija čeljusti				
—	Strukovno organiziranje, etika i zakonodavstvo				
—	Socijalni aspekti prakse dentalne medicine				
5.3.2. Dokaz o osnovnoj formalnoj osposobljenosti za doktore dentalne medicine					
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama	Profesionalni naziv	Referentni Datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	—De universiteiten/Les universités —De bevoegde Examencommissie		Licentiaat in de tandheelkunde/Licencié en science dentaire	28. siječnja 1980.

		van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française				
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1. svibnja 2004.	
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen og odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabelig universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28. siječnja 1980.	
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28. siječnja 1980.	
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1. svibnja 2004.	
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1. siječnja 1981.	
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1. siječnja 1986.	
France	Diplôme d'Etat	Universités		Chirurgien-dentiste	28.	

Ireland	de docteur en chirurgie dentaire —Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) —Bachelor of Dental Surgery (BDS) —Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities —Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist —Dental practitioner — Dental surgeon	siječnja 1980. 28. siječnja 1980.			
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28. siječnja 1980.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1. svibnja 2004.			
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka	Zobarsts	1. svibnja 2004.			

Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	persona ir nokąrtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1. svibnja 2004.			
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28. siječnja 1980.			
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1. svibnja 2004.			
Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1. svibnja 2004.			
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28. siječnja 1980.			
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. siječnja 1994.			

Polska	Grades „Doktor der Zahnheilkunde” Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta”	1.Akademia Medyczna, 2.Uniwersytet Medyczny, 3.Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1. svibnja 2004.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — —Institutos Superiores		Médico dentista	1. siječnja 1986.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine’	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1. svibnja 2004.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva” („MDDr.”)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1. svibnja 2004.
Suomi/Finland	Hammaslääketieteellisen lisensiaatin tutkinto/Odontologi	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto	Terveysturvakeskusten päätös käytännön palvelun	Hammaslääkäri/Tandläkare	1. siječnja 1994.

	logie licentiatexamen	— Turun yliopisto	hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen För hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring			
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1. siječnja 1994.	
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28. siječnja 1980.	
5.3.3. Dokaz o formalnoj osposobljenosti specijalista dentalne medicine						
Ortodoncija						
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti		Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama		Referentni datum	
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie		Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid		27. siječnja 2005.	
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti		Sundhedsstyrelsen		28. siječnja 1980.	
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;		Landeszahnärztekammer		28. siječnja 1980.	

Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontiaerialal	Tartu Üliko	1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. siječnja 1981.			
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28. siječnja 1980.			
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. siječnja 1980.			
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21. svibnja 2005.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.			
Latvija	„Sertifikāts”— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.			
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.			
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. svibnja 2004.			
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. siječnja 1980.			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodontji	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.			
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.			

Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. siječnja 1994.		
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.		
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28. siječnja 1980.		
Oralna kirurgija					
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum		
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. siječnja 1980.		
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	28. siječnja 1980.		
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (do 31. prosinca 2002.)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. siječnja 2003.		
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. siječnja 1980.		
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21. svibnja 2005.		
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.		
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.		
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.		
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. svibnja 2004.		
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der	28. siječnja 1980.		

Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Tandheelkunde Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.		
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. siječnja 1994.		
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.		
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. siječnja 1980.		
V.4. VETERINAR					
5.4.1. Program studija za veterinare					
Program studija na temelju kojeg se dobiva dokaz o formalnoj osposobljenosti veterinaru uključuje najmanje dolje navedene predmete.					
Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.					
A. Osnovni predmeti					
— Fizika					
— Kemija					
— Biologija životinja					
— Biologija biljaka					
— Biomatematika					
B. Specifični predmeti					
a. Osnovne znanosti:					
— Anatomija (uključujući histologiju i embriologiju)					

—	Fiziologija			
—	Biokemija			
—	Genetika			
—	Farmakologija			
—	Farmacija			
—	Toksikologija			
—	Mikrobiologija			
—	Imunologija			
—	Epidemiologija			
—	Profesionalna etika			
b. Kliničke znanosti:				
—	Opstetricija			
—	Patologija (uključujući patološku anatomiju)			
—	Parazitologija			
—	Klinička medicina i kirurgija (uključujući anesteziologiju)			
—	Klinička predavanja o različitim domaćim životinjama, peradi i drugim životinjskim vrstama			
—	Preventivna medicina			
—	Radiologija			
—	Reprodukcija i poremećaji reprodukcije			
—	Veterinarsko javno zdravstvo			
—	Veterinarsko zakonodavstvo i forenzična medicina			
—	Terapeutika			
—	Propedeutika			
c. Proizvodnja životinja				
—	Proizvodnja životinja			
—	Prehrana životinja			
—	Agronomija			
—	Ruralna ekonomija			
—	Uzgoj životinja			
—	Veterinarska higijena			
—	Etologija i zaštita životinja			
d. Higijena hrane				

<ul style="list-style-type: none"> — Inspekcijski nadzor i kontrola životinjske hrane ili hrane životinjskog podrijetla — Higijena i tehnologija hrane —Praksa (uključujući praksu na mjestima gdje se obavljaju klanje i prerada prehrambenih proizvoda) 				
<p>Praktično osposobljavanje se može odvijati u obliku prakse, uz uvjet da se takva praksa obavlja u punom radnom vremenu i pod izravnim nadzorom nadležnog tijela, te da ne traje duže od šest mjeseci u sklopu cjelokupnog razdoblja studija koji traje 5 godina.</p>				
<p>Raspodjela teoretskog i praktičnog osposobljavanja različitih skupina predmeta mora se uravnotežiti i koordinirati na takav način da se znanje i iskustvo stječu na način koji omogućava veterinarima da obavljaju sve svoje dužnosti.</p>				
<p>5.4.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti veterinarara</p>				
<p>Država</p>	<p>Dokaz o formalnoj osposobljenosti</p>	<p>Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama</p>	<p>Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama</p>	<p>Referentni datum</p>
<p>België/BelgiqueBelgien</p>	<p>Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire</p>	<p>—De universiteiten/Les universités —De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française</p>		<p>21. prosinca 1980.</p>
<p>Česká republika</p>	<p>—Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) —Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor</p>	<p>Veterinární fakulta univerzity v České republice</p>		<p>1. svibnja 2004.</p>

Danmark	veterinárni medicíny, MVDr.) Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21. prosinca 1980.		
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21. prosinca 1980.		
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1. svibnja 2004.		
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1. siječnja 1981.		
España	Título de Licenciado en Veterinaria	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad		1. siječnja 1986.		
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21. prosinca 1980.		
Ireland	—Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) —Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21. prosinca 1980.		
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. siječnja 1985.		
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής	Κτηνιατρικό		1. svibnja		

Latvija	Κτηνιάτρου Veterinārārsta diploms	Συμβούλιο Latvijas Lauksaimniecības Universitāte	2004. 1. svibnja 2004.			
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija	1. svibnja 2004.			
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat	21. prosinca 1980.			
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvostudományi Kar	1. svibnja 2004.			
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji	1. svibnja 2004.			
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen		21. prosinca 1980.			
Österreich	— Diplom-Tierarzt —Magister medicinae veterinariae	Universität	—Doktor der Veterinärmedizin 1994. —Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1. siječnja 1994.		
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1.Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2.Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3.Akademia Rolnicza w Lublinie 4.Uniwersytet	1. svibnja 2004.			

Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Warمیńsko-Mazurski w Olsztynie Universidade		1. siječnja 1986.		
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine”	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1. svibnja 2004.		
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinarskej medicíny” („MVDr.”)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicin licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1. siječnja 1994.		
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1. siječnja 1994.		
United Kingdom	1.Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2.Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3.Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4.Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5.Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6.Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1.University of Bristol 2.University of Liverpool 3.University of Cambridge 4.University of Edinburgh 5.University of Glasgow 6.University of London		21. prosinca 1980.		
V.5. PRIMALJA						
5.5.1. Program osposobljavanja za primalje (tipovi izobrazbe I. i II.)						

Program osposobljavanja za stjecanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalje sastoji se od sljedeća dva dijela:

A. Teoretska i tehnička nastava

a. Opći predmeti

- Osnovna anatomija i fiziologija
- Osnovna patologija
- Osnovna bakteriologija, virologija i parazitologija
- Osnovna biofizika, biokemija i radiologija
- Pedijatrija s posebnim naglaskom na novorođenčadi
- Higijena, zdravstveni odgoj, preventivna medicina, rano dijagnosticiranje bolesti
- Prehrana i dijetetika, posebno u odnosu na žene, novorođenčad i male bebe
- Osnovna sociologija i socio-medicinska problematika
- Osnovna farmakologija
- Psihologija
- Načela i metode poučavanja
- Zdravstveno i socijalno zakonodavstvo i organizacija zdravstva
- Profesionalna etika i profesionalno zakonodavstvo
- Spolni odgoj i planiranje obitelji
- Pravna zaštita majke i djeteta

b. Predmeti specifični za djelatnosti primalje

- Anatomija i fiziologija
- Embriologija i razvoj fetusa
- Trudnoća, porod i puerperij
- Ginekološka i opstetrijska patologija
- Priprema za porod i roditeljstvo, uključujući psihološke aspekte
- Pripreme za porod (uključujući poznavanje i upotrebu tehničke opreme u opstetriciji)
- Analgezija, anestezija i oživljavanje
- Fiziologija i patologija novorođenčeta
- Njega i nadzor novorođenčeta
- Psihološki i socijalni čimbenici

B. Praktično i kliničko osposobljavanje

Ovo se osposobljavanje mora provoditi pod odgovarajućim nadzorom:

- Savjetovanje trudnica, uključujući najmanje 100 pretporodajnih pregleda.
- Nadzor i njega najmanje 40 trudnica.
- Student mora izvesti najmanje 40 poroda, a ako se ovaj broj ne može postići zbog malog broja porodilja, može se smanjiti na minimalno 30 poroda, uz uvjet da student asistira kod dodatnih 20 poroda.
- Aktivno sudjelovanje kod poroda na zadak. Ako to nije moguće zbog pomanjkanja poroda na zadak, praksa se može provesti u simuliranoj situaciji.
- Izvođenje epiziotomije i uvod u šivanje rana. Ovaj uvod uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu. Praksa šivanja rana uključuje šivanje rane nakon epiziotomije i jednostavne perinealne laceracije. Kada je to nužno potrebno, može se obaviti u simuliranoj situaciji.
- Nadzor i njega 40 žena kod kojih postoji rizik povezan s trudnoćom, ili s trudovima ili s postporodajnim razdobljem.
- Nadzor i njega (uključujući pregled) najmanje 100 žena nakon poroda i zdravih novorođenčadi.
- Opservacija i njega novorođene djece koja zahtijevaju posebnu njegu, uključujući nedonoščad, prenošenu novorođenčad, novorođenčad koja imaju premalu tjelesnu težinu ili koja su bolesna.
- Zdravstvena njega kod patoloških stanja na području ginekologije i porodništva.
- Uvod u zdravstvenu njegu na području medicine i kirurgije. Ovaj uvod uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu.

Teoretsko i tehničko osposobljavanje (dio A programa osposobljavanja) se uravnotežuju i koordiniraju s kliničkim osposobljavanjem (dio B istog programa) na takav način da se znanja i iskustva navedeni u ovom prilogu mogu usvojiti na odgovarajući način.

Klinička nastava ima oblik prakse na radu u bolničkim odjelima ili drugim zdravstvenim ustanovama, koje su odobrila nadležna tijela. Kao dio ove prakse, studentice-primalje moraju sudjelovati u aktivnostima odjela u mjeri u kojoj te aktivnosti pridonose njihovom osposobljavanju. Poučava ih se o odgovornostima povezanim s djelatnošću primalja.

5.5.2. Dokazi o formalnoj osposobljenosti primalja

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikaciji	Profesionalni naziv	Referentni datum
--------	-----------------------------------	--	---------------------	------------------

België/Belgique/Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	—De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement —De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23. siječnja 1983.			
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) —Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) —Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1. svibnja 2004.			
Danmark	Bevis for bestflet jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23. siječnja 1983.			
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23. siječnja 1983.			
Eesti	Diplom ämmaemandaerialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1. svibnja			

Ελλάς	1.Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2.Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3.Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1.Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2.ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3.Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	2004. 23. siječnja 1983.			
España	— Título de Matrona —Título de Asistente obstétrico (matrona) —Título de Enfermería obstétrica ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona —Asistente obstétricos	1. siječnja 1986.			
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23. siječnja 1983.			
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. siječnja 1983.			
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23. siječnja 1983.			
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1. svibnja 2004.			
Latvija	Diploms par vecmates kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1. svibnja 2004.			
Lietuva	1.Aukštojo mokslo	1. Universitetas	Akušeris	1.			

	<p>diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesines kvalifikacijos pažymejimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją</p> <p>—Pažymejimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje</p>		<p>2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetines studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesines kvalifikacijos pažymejimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją</p> <p>—Pažymejimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje</p>	<p>2. Kolegija</p>		<p>svibnja 2004.</p>

Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23. siječnja 1983.			
Magyarország	Szülész nő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülész nő	1. svibnja 2004.			
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1. svibnja 2004.			
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	23. siječnja 1983.			
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1. siječnja 1994.			
Polska	Dyplom ukończenia studiów	wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa” Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognised by the competent authorities)	Położna	1. svibnja 2004.			
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. siječnja 1986.			

	materna e obstétrica				
	3.Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna obstétrica	3.—Escolas Superiores de Enfermagem —Escolas Superiores de Saúde			
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1. svibnja 2004.	
Slovensko	1.Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie” („Bc.”) 2.Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1. svibnja 2004.	
Suomi/Finland	1 Kättilön . tutkinto/barnmorskeexamen 2 Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, kättilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1.Terveystieteidenlaitokset/hälsövrärdsläroanstalter 2 Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor	Kättilö/Barnmorska	1. siječnja 1994.	
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1. siječnja 1994.	
United Kingdom	Statement of registration	Various	Midwife	23.	

as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting

siječnja
1983.

V.6. FARMACEUT

5.6.1. Program osposobljavanja za farmaceute

- Biologija biljaka i životinja
- Fizika
- Opća i anorganska kemija
- Organska kemija
- Analitička kemija
- Farmaceutska kemija, uključujući analizu medicinskih proizvoda
- Opća i primijenjena biokemija (medicinska)
- Anatomija i fiziologija; medicinska terminologija
- Mikrobiologija
- Farmakologija i farmakoterapija
- Farmaceutska tehnologija
- Toksikologija
- Farmakognozija
- Zakonodavstvo i, gdje je to primjereno, profesionalna etika

Uravnoteženost između teoretskog i praktičnog osposobljavanja daje svakom predmetu dovoljan teoretski značaj da bi se održala sveučilišna priroda osposobljavanja.

5.6.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti farmaceuta

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svedodžba priložena uz diplomu	Referentni datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de	—De universiteiten/Les universités		1. listopada

	pharmacien	—De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d’enseignement de la Communauté française		1987.			
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. svibnja 2004.			
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1. listpada 1987.			
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1. listpada 1987.			
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Άδεια άσκησης αρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1. listopada 1987.			
España	Título de Licenciado en Farmacia	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad		1. listopada 1987.			
France	—Diplôme d’Etat de pharmacien —Diplôme d’Etat de docteur en pharmacie	Universités		1. listopada 1987.			
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. listopada 1987.			
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all’esercizio della professione di	Università		1. studenoga 1993.			

	farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1. svibnja 2004.
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1. svibnja 2004.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1. svibnja 2004.
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmaciens	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1. listopada 1987.
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	Egyetem		1. svibnja 2004.
Malta	Lawrja fil- farmacija	Universita' ta' Malta		1. svibnja 2004.
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1. listopada 1987.
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1. listopada 1994.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1. svibnja 2004.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1. listopada 1987.

Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1. svibnja 2004.			
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie” („Mgr.”)	Vysoká škola		1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1. listopada 1994.			
Sverige	Apotekarexamen	— Kuopion yliopisto Uppsala universitet		1. listopada 1994.			
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. listopada 1987.			
V.7. ARHITEKT							
5.7.1. Dokaz o formalnim kvalifikacijama arhitekata priznatim u skladu s člankom 46.							
Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz diplomu	Referentna akademska godina			
België/Belgique/Belgien	1. Architect/ Architecte 2. Architect/ Architecte 3. Architect	1.Nationale hogescholen voor architectuur 2.Hogere-architectuur-instituten 3.Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4.Koninklijke Academies voor Schone Kunsten		1988./1989.			

	4. Architect/ Architecte	5. Sint-Lucasscholen			
	5. Architect/ Architecte	6.Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten			
	6.Burgelijke ingenieur-architect	7.„Faculté Polytechnique” van Mons			
	1. Architecte/ Architect	1.Ecoles nationales supérieures d’architecture			
	2. Architecte/ Architect	2.Instituts supérieurs d’architecture			
	3. Architect	3.Ecole provinciale supérieure d’architecture de Hasselt			
	4. Architecte/ Architect	4.Académies royales des Beaux-Arts			
	5. Architecte/ Architect	5. Ecoles Saint-Luc			
	6. Ingénieur-civil	6.Facultés des sciences appliquées des universités			
	— architecte	7.Faculté polytechnique de Mons			
Danmark	Arkitekt cand. arch.	—Kunstakademiets Arkitektskole København	1988./1989.		
		— Arkitektskolen i Århus			
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	—Universitäten (Architektur/Hochbau)	1988./1989.		
		—Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau)			
		—Technische Universitäten (Architektur/Hochbau)			
		—Universitäten- Gesamthochschulen			

		(Architektur/Hochbau) —Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste Diplom-Ingenieur, —Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) (16) Diplom-Ingenieur FH —Universitäten- Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen			
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	—Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών —Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό πιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988./1989.	
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: —Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès; —Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid; —Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de		1988./1989. 1999./2000. 1999./2000. 1997./1998. 1998./1999. 1999./2000. 1998./1999. 1999./2000.	

	<p>Las Palmas;</p> <ul style="list-style-type: none"> —Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia; —Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla; —Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid; —Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña; —Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián; —Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona; —Universidad de Alcalá de Henares, escuela politécnica de Alcalá de Henares; —Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada; —Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante; —Universidad Europea de Madrid; 	1994./1995.		
--	---	-------------	--	--

France	<p>1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.</p> <p>2. Diplôme d'architecte ESA</p> <p>3. Diplôme d'architecte ENSAIS</p>	<p>—Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona;</p> <p>—Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle;</p> <p>—Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia;</p> <p>—Universidad de Granada, escuela técnica superior de arquitectura de Granada.</p> <p>1. Le ministre chargé de l'architecture</p> <p>2. Ecole spéciale d'architecture de Paris</p> <p>3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture</p>	1988./1989.		
Ireland	<p>1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)</p> <p>2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.)</p>	<p>1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin</p> <p>2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin</p>	1988./1989.		

Italia	<p>(Previously, until 2002 – Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch))</p> <p>3.Certificate of associateship (ARIAI)</p> <p>4.Certificate of membership (MRIA)</p> <p>—Laurea in architettura</p>	<p>(College of Technology, Bolton Street, Dublin)</p> <p>3.Royal Institute of Architects of Ireland</p> <p>4.Royal Institute of Architects of Ireland</p> <p>— Università di Camerino</p> <p>—Università di Catania</p> <p>— Università di Chieti</p> <p>— Università di Ferrara</p> <p>— Università di Firenze</p> <p>— Università di Genova</p> <p>—Università di Napoli Federico II</p> <p>— Università di Napoli II</p> <p>— Università di Palermo</p> <p>— Università di Parma</p> <p>—Università di Reggio Calabria</p> <p>—Università di Roma „La Sapienza”</p> <p>— Universtia di Roma III</p> <p>— Università di Trieste</p> <p>— Politecnico di Bari</p> <p>— Politecnico di Milano</p> <p>— Politecnico di Torino</p> <p>—Istituto universitario di architettura di Venezia</p> <p>Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>1988./1989.</p>			
--------	--	---	--	--	--

<p>—Laurea in ingegneria edile architettura</p>	<p>— Università dell’Aquila — Università di Pavia —Università di Roma,,La Sapienza”</p>	<p>Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>1998./1999.</p>		
<p>—Laurea specialistica in ingegneria edile architettura</p>	<p>— Università dell’Aquila — Università di Pavia —Università di Roma „La Sapienza” — Università di Ancona —Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo —Università di Napoli Federico II —Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano</p>	<p>Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>2003./2004.</p>		

—Laurea specialistica quinquennale in Architettura	—Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza”	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998./1999. 1999./2000.			
—Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo		2003./2004. 2004./2005.			
—Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Politecnico di Milano — Politecnico di Bari — Università di Roma III					
—Laurea specialistica in Architettura	— Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II					
		Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente				
		Diploma di abilitazione all'esercizio				

			<p>indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van</p>			
Nederland	1.Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde,	1.Technische Universiteit te Delft	1988./1989.			

<p>afstudeerrichting architectuur</p> <p>2.Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek</p> <p>3.Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <p>—de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam</p> <p>—de Hogeschool Rotterdam en</p>	<p>artikel 46.</p> <p>2.Technische Universiteit te Eindhoven</p>			
--	--	--	--	--

<p>Österreich</p>	<p>omstreken te Rotterdam —de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg —de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem —de Rijkshogeschool Groningen te Groningen —de Hogeschool Maastricht te Maastricht</p> <p>1.Diplom-Ingenieur, Dipl.Ing.</p> <p>2.Diplom- Ingenieur,Dipl.Ing.</p> <p>3.Diplom-Ingenieur, Dipl.Ing.</p> <p>4.Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>5.Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p>	<p>1.Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann- Universität Graz)</p> <p>2.Technische Universität Wien</p> <p>3.Universität Innsbruck (Leopold-Franzens- Universität Innsbruck)</p> <p>4.Hochschule für Angewandte Kunst in Wien</p> <p>5.Akademie der Bildenden Künste in Wien</p>	<p>1998./1999.</p>		
-------------------	--	---	--------------------	--	--

	6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz			
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa		1988./1989.	
	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	— Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1991./1992.	
Suomi/Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitexamen	— Teknillinen korkeakoulu/Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola		1998./1999.	
Sverige	Arkitektexamen	— Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan		1998./1999.	
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	Lunds Universitet 1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects	1988./1989.	

<p>Registration Board.</p> <p>The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in Criteria for validation published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board.</p> <p>EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II</p>			
---	--	--	--

<p>2.Degrees in architecture 3.Final examination 4.Examination in architecture 5.Examination Part II</p> <p>2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects</p>	<p>certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the Criteria for validation.</p>		
<hr/>			
<p>(1) 1. siječnja 1983.</p> <p>(2) 1. siječnja 1983.</p> <p>(3) 1. kolovoza 1987. osim za osobe koje su započele osposobljavanje prije tog datuma</p> <p>(4) 31. prosinca 1971.</p> <p>(5) 31. listopada 1999.</p> <p>(6) Dokaz o kvalifikacijama se više ne izdaje za one koji su počeli osposobljavanje nakon 5. ožujka 1982.</p>			

<p>(7) 9. srpnja 1984.</p> <p>(8) 3. prosinca 1971.</p> <p>(9) 31. listopada 1993.</p> <p>(10) Dokaz o kvalifikacijama se više ne izdaje za one koji su počeli osposobljavanje nakon 5. ožujka 1982.</p> <p>(11) 8. srpnja 1984.</p> <p>(12) 1. siječnja 1983., osim za osobe koje su započele osposobljavanje prije ovog datuma i završile ga do kraja 1988.</p> <p>(13) 31. prosinca 1994.</p> <p>(14) 1. siječnja 1983.</p> <p>(15) Osposobljavanje kojim se dobiva dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalista dentalne, oralne i maksilofacijalne kirurgije (osnovno medicinsko i zubarsko osposobljavanje) podrazumijeva završen i potvrđen studij medicine (članak 24.) i uz to završen i potvrđen osnovni studij dentalne medicine (članak 34.).</p> <p>(16) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.</p>									
<p>PRILOG VI.</p> <p>Stečena prava koja se primjenjuju na profesije priznate na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja</p> <p>6. Dokaz o formalnoj osposobljenosti arhitekata koji koriste stečena prava u skladu s člankom 49. stavkom 1.</p> <table data-bbox="69 1260 1547 1422"> <tr> <td data-bbox="69 1260 291 1422">Država</td> <td data-bbox="291 1260 1321 1422">Dokaz o formalnoj osposobljenosti</td> <td data-bbox="1321 1260 1547 1422">Referentna akademska godina</td> </tr> <tr> <td data-bbox="69 1372 291 1422">België/Belgique/</td> <td data-bbox="291 1372 1321 1422">—diplome koje dodjeljuju visoke državne škole za arhitekturu ili visokoškolski</td> <td data-bbox="1321 1372 1547 1422">1987./1988.</td> </tr> </table>	Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Referentna akademska godina	België/Belgique/	—diplome koje dodjeljuju visoke državne škole za arhitekturu ili visokoškolski	1987./1988.			
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Referentna akademska godina							
België/Belgique/	—diplome koje dodjeljuju visoke državne škole za arhitekturu ili visokoškolski	1987./1988.							

Belgien	<p>državni zavodi za arhitekturu (architecte-architect)</p> <p>—diplome koje dodjeljuje Visoka škola za arhitekturu pokrajine Hasselt (architect)</p> <p>—diplome koje dodjeljuje Kraljevska umjetnička akademija (architecte – architect)</p> <p>—diplome koje dodjeljuje „écoles Saint-Luc” (architecte – architect)</p> <p>—sveučilišne diplome iz građevinarstva, s potvrdom o obavljenom pripravnštvu koju izdaje udruženje arhitekata i koja imatelju daje pravo nošenja profesionalnog naziva arhitekta (architecte – architect)</p> <p>—diplome iz arhitekture koje dodjeljuje centralna ili državna ispitna komisija za arhitekturu (architecte – architect)</p> <p>—diplome iz građevinarstva/arhitekture i diplome iz arhitekture/građevinarstva koje dodjeljuju fakulteti primijenjenih znanosti sveučilišta i Politehnički fakultet u Monsu (ingénieur architecte, ingénieur-architect)</p>			
Česká republika	<p>—Diplome koje dodjeljuju fakulteti u okviru „České vysoké učení technické” (Češko tehničko sveučilište u Pragu):</p> <p>—„Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (Fakultet za arhitekturu i građevinarstvo (do 1951.),</p> <p>—„Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (Fakultet za arhitekturu i građevinarstvo) (od 1951. do1960.),</p> <p>—„Fakulta stavební” (Fakultet za građevinarstvo) (od 1960.), studijski smjerovi: visokogradnja i konstrukcije, visokogradnja, građevinarstvo i arhitektura, arhitektura (uključujući urbanizam i prostorno planiranje), niskogradnja i građevinarstvo za industrijsku i poljoprivrednu proizvodnju, ili studijski program građevinarstva s usmjerenjem visokogradnje i arhitekture,</p> <p>—„Fakulta architektury” (Fakultet za arhitekturu) (od 1976.), studijski smjerovi: arhitektura, urbanizam i prostorno planiranje, ili studijski program: arhitektura i urbanizam s usmjerenjem: arhitektura, teorija arhitektonskog projektiranja, urbanizam i prostorno planiranje, povijest arhitekture i rekonstrukcija povijesnih spomenika, ili arhitektura i građevinarstvo.</p> <p>—Diplome koje je dodijelila „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (do</p>	2006./2007.		

	<p>1951.) na području arhitekture i građevinarstva,</p> <ul style="list-style-type: none"> —Diplome koje je dodijelila „Vysoká škola stávitelství v Brně” (od 1951. do 1956.) na području arhitekture i građevinarstva, —Diplome koje je dodjeljuje „Vysoké učení technické v Brně”, „Fakulta architektury” (Fakultet za arhitekturu) (od 1956.) za studijski smjer arhitekture i urbanizma, ili „Fakulta stavební” (Fakultet za građevinarstvo) (od 1956.) za studijski smjer građevine. —Diplome koje dodjeljuje „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, „Fakulta stavební” (Fakultet za građevinarstvo) (od 1997.) za studijski smjer konstrukcija i arhitekture, ili za studijski smjer građevinarstva, —Diplome koje dodjeljuje „Technická univerzita v Liberci”, „Fakulta architektury” (Fakultet za arhitekturu) (od 1994.) za studijski program arhitekture i urbanizma s usmjerenje arhitekture, —Diplome koje dodjeljuje „Akademie výtvarných umění v Praze” za studijski program umjetnosti, s usmjerenjem arhitektonskog projektiranja, —Diplome koje dodjeljuje „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” za studijski program umjetnosti, s usmjerenjem arhitekture, —Ovlaštenje koje izdaje „Česká komora architektů” bez specifikacije područja ili za područje visokogradnje; 			
Danmark	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju državne škole za arhitekturu u Kopenhagenu i Aarhusu (arhitekt) 1987./1988. —potvrda o registraciji koju izdaje Savez arhitekata u skladu sa Zakonom br. 202 od 28. svibnja 1975. (registreret arkitekt) —diplome koje izdaje Visoka škola za građevinarstvo (bygningskonstruktoer), uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit formalne izobrazbe i koji sadrži ocjenu nacrtá koji je podnositelj izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 48. ove Direktive 			
Deutschland	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju umjetničke visokoškolske institucije (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)) 1987./1988. —diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Technische Hochschulen” tehničkih sveučilišta, sveučilišta i „Gesamthochschulen”, ako su te institucije povezane u „Gesamthochschulen” (Dipl.-Ing. i bilo koji drugi naziv koji se nositeljima ovih diploma može 			

	<p>odrediti kasnije).</p> <p>—diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Fachhochschulen”, te odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Gesamthochschulen”, ako su te institucije povezane u „Gesamthochschulen”, uz potvrdu, ako studij traje manje od četiri ali ne manje od tri godine, koja potvrđuje četverogodišnje razdoblje stručnog iskustva u Saveznoj Republici Njemačkoj, a koju izdaje stručno tijelo u skladu s člankom 47. stavkom 1. (Ingenieur grad. i bilo koji drugi naziv koji se nositeljima ovih diploma može dati kasnije).</p> <p>—diplome (Prüfungszeugnisse) koje su prije 1. siječnja 1973. dodijelili odjeli arhitekture na „Ingenieurschulen” i „Werkkunstschulen”, uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je određena osoba položila ispit formalne osposobljenosti i koji sadrži ocjenu nacrtu koje je podnositelj izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 48. ove Direktive</p>			
Eesti	<p>—diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (diploma arhitekture koju od 1996. dodjeljuje Fakultet arhitekture na estonskoj akademiji umjetnosti), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989.-1995. (koju je dodjeljivalo Sveučilište umjetnosti iz Tallinna u razdoblju 1989.-1995.), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951.- 1988. (koju je dodjeljivao Državni institut za umjetnost Estonske SSR između 1951. i 1988.)</p>			
Ελλάς	<p>—diplome inženjera/arhitekta koje dodjeljuje Atenski Metsovion Polytechnion 1987./1988. zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—diplome inženjera/arhitekta koje dodjeljuje Solunski Aristotelion Panepistimion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Atenski Metsovion Polytechnion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Solunski Aristotelion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p>			

	—diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Panepistimion Thrakis zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture			
	—diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Panepistimion Patron zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture			
España	Službena formalna kvalifikacija arhitekta (título oficial de arquitecto) koju dodjeljuje Ministarstvo obrazovanja i znanosti, ili sveučilišta	1987./1988.		
France	—vladine diplome iz arhitekture koje je do 1959. izdavalo Ministarstvo obrazovanja, a kasnije Ministarstvo kulture (architecte DPLG) —diplome koje dodjeljuje „Ecole spéciale d’architecture” (architecte DESA) —diplome koje od 1955. dodjeljuje „Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg” (prije „Ecole nationale d’ingénieurs de Strasbourg”), odjel za arhitekturu (architecte ENSAIS)	1987./1988.		
Ireland	—diploma Bachelor of Architecture koju dodjeljuje Irsko državno sveučilište diplomantima arhitekture na University College u Dublinu (B Arch. (NUJ)) —standardna diploma arhitekture koju dodjeljuje College of Technology, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.) —potvrda o pridruženom članstvu u Royal Institute of Architects of Ireland (Kraljevski institut irskih arhitekata) (ARIAI)			
Italia	—potvrda o članstvu u Royal Institute of Architects of Ireland (MRIA) —diplome „laurea in architettura” koje dodjeljuju sveučilišta, politehničke institucije i visokoškolske institucije arhitekture u Veneciji i u Reggio Calabria, uz diplomu koja njezinom nositelju omogućuje samostalno obavljanje profesije arhitekta, koju dodjeljuje ministar obrazovanja nakon što podnositelj pred nadležnim tijelom položi državni ispit koji mu omogućuje samostalno obavljanje profesije arhitekta (dott. Architetto) —diplome „laurea in ingegneria” za visokogradnju koje dodjeljuju sveučilišta i politehničke institucije, uz diplomu koja njezinom nositelju omogućuje samostalno obavljanje profesije na području arhitekture, koju dodjeljuje ministar obrazovanja nakon što podnositelj pred nadležnim tijelom položi državni ispit koji mu omogućuje samostalno obavljanje profesije (dott. Architetto ili dott. Ing. In ingegneria civile)	1987./1988.		
Κύπρος	—Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το	2006./2007.		

Latvija	<p>Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (Potvrda o upisu u Registar arhitekata koju izdaje Znanstvena i tehnička komora Cipra (ETEK))</p> <p>—„Arhitekta diploms” ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodala no 1958 gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultate kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikats”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība („diploma iz arhitekture” koju je do 1958. dodjeljivao Odjel za arhitekturu Građevinarskog fakulteta Latvijskog državnog sveučilišta; od 1958. do 1991. Odjel za arhitekturu Građevinarskog fakulteta Politehničkog instituta u Rigi; od 1991. i 1992. Fakultet za arhitekturu Tehničkog sveučilišta u Rigi, te potvrda o registraciji koju izdaje Udruga arhitekata Latvije)</p>	2006./2007.		
Lietuva	<p>—diplome inženjera arhitekture/arhitekta koje je do 1969. izdavao Kauno politechnikos institutas (inžinierius architektas/architektas),</p> <p>—diplome arhitekt, diplomirani arhitekt, magistar arhitekture koje je izdavao Vilnius inžinerinis statybos institutas do 1990., Vilniaus technikos universitetas do 1996., te Vilnius Gedimino technikos universitetas od 1996. (architektas/architekturos bakalauras/architekturos magistras),</p> <p>—diplome za specijaliste koji su završili program osposobljavanja za arhitekta/diplomiranog arhitekta/magistra arhitekture koje je dodjeljivao LTSR Valstybinis dailes institutas do 1990.; od 1990. Vilniaus dailes akademija (architekturos kursas/architekturos bakalauras/architekturos magistras),</p> <p>—diplome diplomirani arhitekt/magistar arhotekture koje od 1997. dodjeljuje Kauno technologijos universitetas (architekturos bakalauras/architekturos magistras). Svim ovim diplomama mora biti priložena potvrda koju izdaje komisija za izdavanje potvrda a koja vlasniku te potvrde daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture (Certified Architect/Atestuotas architektas)</p>	2006./2007.		
Magyarország	<p>—„okleveles építészmérnök” diploma (diploma arhitekture, magistar znanosti arhitekture) koju dodjeljuju sveučilišta,</p> <p>—„okleveles építész tervező művész” diploma (diploma magistra znanosti iz arhitekture i građevinarstva) koju dodjeljuju sveučilišta</p>	2006./2007.		

Malta	—Perit: Lawrja ta' Perit koju dodjeljuje Universita' ta' Malta i s kojom se stječe pravo upisa kao Perit	2006./2007.			
Nederland	<ul style="list-style-type: none"> —svjedodžba kojom se potvrđuje da je osoba položila diplomski ispit iz arhitekture, koju izdaje odjel za arhitekturu tehničkih visokih škola u Delftu ili Eindhovenu (bouwkundig ingenieur) —diplome koje izdaju državno priznate akademije za arhitekturu (architect) —diplome koje su do 1971. izdavali prijašnji fakulteti za arhitekturu (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) —diplome koje su do 1971. izdavali prijašnji fakulteti za arhitekturu (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) —svjedodžba kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit koji organizira Savez arhitekata pri „Bond van Nederlandse Architecten” (Red nizozemskih arhitekata, BNA) (architect) —diploma koju izdaje „Stichting Instituut voor Architectuur” (fondacija „Institut za arhitekturu”) (IVA) po završetku programa osposobljavanja koju organizira ova fondacija i koji traje najmanje četiri godine (architect), uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit formalne osposobljenosti i koja sadrži ocjenu nacrtu koji je podnositelj izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 44. ove Direktive —potvrda koju izdaju nadležna tijela i kojom se potvrđuje da je osoba prije 5. kolovoza 1985. položila diplomski ispit za „Kandidaat in de bouwkunde” pri tehničkom fakultetu u Delftu ili Eindhovenu, i da je kroz razdoblje od najmanje pet godina neposredno prije ovog datuma obavljala djelatnosti arhitekta, čija važnost i priroda, osiguravaju stručnost za obavljanje tih djelatnosti, u skladu s nizozemskim zahtjevima (architect) —potvrda koju izdaju nadležna tijela samo osobama koje su prije 5. kolovoza 1985. navršile 40 godina života, kojom se potvrđuje da je osoba kroz razdoblje od najmanje pet godina neposredno prije ovog datuma obavljala djelatnosti arhitekta, čija važnost i priroda, osiguravaju stručnost za obavljanje tih djelatnosti, u skladu s nizozemskim zahtjevima (architect) —potvrde iz sedme i osme alineje ne moraju se više priznavati od datuma stupanja na snagu nizozemskih zakona i propisa koji uređuju započinjanje obavljanja i obavljanje arhitekturnih djelatnosti pod profesionalnim nazivom 	1987./1988.			

Österreich	<p>arhitekta, ako prema tim odredbama te potvrde ne dozvoljavaju započinjanje obavljanja djelatnosti pod profesionalnim nazivom arhitekta</p> <p>—diplome koje dodjeljuju sveučilišta za tehnologiju u Beču i Grazu, te 1997./1998. sveučilište u Innsbrucku, Fakultet za građevinarstvo („Bauingenieurwesen”) i arhitekturu („Architektur”) s usmjerenjem arhitekture, građevinarstva („Bauingenieurwesen”), visokogradnje („Hochbau”) i „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen”)</p> <p>—diplome koje dodjeljuje sveučilište za „Bodenkultur” na studijskom programu „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”</p> <p>—diplome koje dodjeljuje Fakultet za primijenjenu umjetnost Sveučilišta u Beču, za studij arhitekture</p> <p>—diplome koje dodjeljuje Umjetnička akademija u Beču, za studij arhitekture</p> <p>—diplome ovlaštenih inženjera (Ing.) koje dodjeljuje visoka tehnička škola ili visoka građevinska škola s licencom „Baumeister” koja potvrđuje najmanje šest godina stručnog iskustva u Austriji i položen ispit</p> <p>—diplome koje dodjeljuje Fakultet za umjetničko i industrijsko osposobljavanje u Linzu, za studij arhitekture</p> <p>—potvrda o kvalifikaciji za građevinskog inženjera ili građevinskog konzultanta na području izgradnje („Hochbau”, „Bauwesen”, „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen”, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”) u skladu sa Zakonom o građevinskim tehničarima (Ziviltechnikergesetz, BGBl. No 156/1994)</p>			
Polska	<p>Diplome koje dodjeljuju arhitektonski fakulteti: 2006./2007.</p> <p>—Tehnološko sveučilište u Varšavi, Fakultet arhitekture u Varšavi (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); profesionalni naziv za arhitekta: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt (od 1945. do 1948., naziv: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od 1951. do 1956., naziv: inżynier architekt; od 1954. do 1957., 2. stupanj, naziv: inżyniera magistra architektury; od 1957. do 1959., naziv: inżyniera magistra architektury; od 1959. do 1964., naziv: magistra inżyniera architektury; od 1964. do 1982., naziv: magistra inżyniera architekta; od 1983. do 1990., naziv: magister</p>			

inżynier architekt; od 1991., naziv: magistra inżyniera architekta),

—Tehnološko sveučilište u Krakóvu, Fakultet arhitekture u Krakóvu (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1945. do 1953. Sveučilište za rudarstvo i metalurgiju, Politehnički fakultet arhitekture – Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury),

—Tehnološko sveučilište u Wrocławu, Fakultet arhitekture u Wrocławu (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt (od 1949. do 1964., naziv: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od 1956. do 1964., naziv: magister inżynier architektury; od 1964., naziv: magister inżynier architekt),

—Tehnološko sveučilište u Šleziji, Fakultet arhitekture u Gliwicama (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945. do 1955., Fakultet inženjerstva i građevine - Wydział Inżynieryjno-Budowlany, naziv: inżynier architekt; od 1961. do 1969., Fakultet industrijske građevine i općeg inženjerstva - Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, naziv: magister inżynier architekt; od 1969. do 1976., Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, naziv: magister inżynier architekt; od 1977., Fakultet arhitekture - Wydział Architektury, naziv: magister inżynier architekt i od 1995., naziv: inżynier architekt),

—Tehnološko sveučilište u Poznańu, Fakultet arhitekture u Poznańu (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945. do 1955. Visoka tehnička škola, Fakultet arhitekture – Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inżynier architektury; od 1978., naziv: magister inżynier architekt i od 1999., naziv: inżynier architekt),

—Tehničko sveučilište u Gdańsku, Fakultet arhitekture u Gdańsku (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1945. do 1969. Fakultet arhitekture - Wydział Architektury, od 1969. do 1971. Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, od 1971. do 1981. Institut za

<p>Portugal</p>	<p>arhitekturu i urbanizam - Instytut Architektury i Urbanistyki, od 1981. Fakultet arhitekture - Wydział Architektury),</p> <p>—Tehničko sveučilište u Białystoku, Fakultet arhitekture u Białystoku (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1975. do 1989. Instytut za arhitekturu - Instytut Architektury),</p> <p>—Tehničko sveučilište u Łódźu, Fakultet građevinarstva, arhitekture i okolišnog inženjeringa u Łódźu (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1973. do 1993 Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, te od 1992. Fakultet građevinarstva, arhitekture i okolišnog inženjeringa — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; naziv: od 1973. do 1978., naziv: inżynier architekt, do 1978., naziv: inżynier architekt, od 1978., naziv: magister inżynier architekt),</p> <p>—Tehničko sveučilište u Szczecinu, Fakultet građevinarstva i arhitekture u Szczecinu (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1948. do 1954. Visoka tehnička škola, Fakultet arhitekture - Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inżynier architekt, od 1970., naziv: magister inżynier architekt i od 1998., naziv: inżynier architekt),</p> <p>Svim ovim diplomama mora biti priložena potvrda o članstvu koju izdaje nadležna regionalna komora arhitekata u Poljskoj, i kojom se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture u Poljskoj.</p> <p>—diploma „diploma do curso especial de arquitectura” koju dodjeljuju škole za 1987./1988. umjetnost u Lisabonu i Portu</p> <p>—diploma arhitekture „diploma de arquitecto” koju dodjeljuju škole za umjetnost u Lisabonu i Portu</p> <p>—diploma „diploma do curso de arquitectura” koju dodjeljuju visoke škole za umjetnost u Lisabonu i Portu</p> <p>—diploma „diploma de licenciatura em arquitectura” koju dodjeljuje Visoka škola za umjetnost u Lisabonu</p>			
-----------------	---	--	--	--

Slovenija	<ul style="list-style-type: none"> —diploma „carta de curso de licenciatura em arquitectura” koju dodjeljuju Tehničko sveučilište u Lisabonu i Sveučilište u Portu —sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Visoki tehnički institut Tehničkog sveučilišta u Lisabonu —sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Tehnički fakultet (de Engenharia) Sveučilišta u Portu —sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Fakultet znanosti i tehnologije Sveučilišta u Coimbri —sveučilišna diploma iz građevinarstva, proizvodnje (licenciatura em engenharia civil, produção) koju dodjeljuje Sveučilište u Minhu —„Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (sveučilišna diploma arhitekture) koju dodjeljuje Fakultet za arhitekturu, kojoj se prilaže zakonom priznata potvrda nadležnog tijela iz područja arhitekture, kojom se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture —Sveučilišna diploma koju dodjeljuju tehnički fakulteti i kojom se daje naziv „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka”, kojoj se prilaže zakonom priznata potvrda nadležnog tijela iz područja arhitekture, kojom se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture 	2006./2007.		
Slovensko	<ul style="list-style-type: none"> —Diploma na studijskom smjeru „arhitektura i visokogradnja („architektúra a pozemné staviteľstvo”) koju je dodjeljivalo Slovačko tehničko sveučilište (Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1950. – 1952. (naziv: Ing.), —Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju je dodjeljivao Fakultet arhitekture i građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1952. – 1960. (naziv: Ing. arch.), —Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja” („pozemné staviteľstvo”) koju je dodjeljivao Fakultet arhitekture i građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1952. – 1960. (naziv: Ing.), —Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta 	2006./2007.		

- (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1961. – 1976. (naziv: Ing. arch.),
- Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja” („pozemné stavby”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1961. - 1976. (naziv: Ing.),
 - Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju dodjeljuje Fakultet arhitekture Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1977. (naziv: Ing. arch.),
 - Diploma na studijskom smjeru „urbanizam” („urbanizmus”) koju dodjeljuje Fakultet arhitekture Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1977. (naziv: Ing. arch.),
 - Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja” („pozemné stavby”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 1977.- 1997. (naziv: Ing.),
 - Diploma na studijskom smjeru „arhitektura i visokogradnja” („architektúra a pozemné stavby”) koju dodjeljuje Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 1998. (naziv: Ing.),
 - Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja – specijalizacija: arhitektura” („pozemné stavby - špecializácia: architektúra”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 2000. – 2001. (naziv: Ing.),
 - Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja i arhitektura” („pozemné stavby a architektúra”) koju dodjeljuje Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta - Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 2001. (naziv: Ing.),
 - Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju dodjeljuje Akademija za umjetnost i dizajn (Vysoká škola výtvarných umení) u Bratislavi od 1969. (naziv: Akad. arch. do 1990; Mgr. od 1990. do 1992.; Mgr. arch. od 1992. do 1996.; Mgr. art. od 1997.),
 - Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja” („pozemné staviteľstvo”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Tehničkog sveučilišta (Stavebná

	<p>fakulta, Technická univerzita) u Košicama od 1981. – 1991. (naziv: Ing.),</p> <p>Svim ovim diplomama mora se priložiti:</p> <p>—ovlaštenje Slovačke komore arhitekata (Slovenská komora architektov) u Bratislavi bez specifikacije područja ili za područje „visokogradnje” („pozemné stavby”) ili „prostornog planiranja” („územné plánovanie”),</p> <p>—ovlaštenje Slovačke komore građevinara (Slovenská komora stavebných inžinierov) u Bratislavi za područje visokogradnje („pozemné stavby”)</p>			
Suomi/Finland	<p>—diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu Tehnološkog sveučilišta i Sveučilišta u Oulu (arkkitechti/arkitekt)</p> <p>—diplome koje dodjeljuju instituti za tehnologiju (rakennusarkkiteht/byggnadsarkitekt)</p>	1997./1998.		
Sverige	<p>—diplome koje dodjeljuju Škola za arhitekturu Kraljevskog instituta za tehnologiju, Institut za tehnologiju Chalmers i Institut za tehnologiju na Sveučilištu u Lundu (arkitekt, sveučilišna diploma arhitekture)</p> <p>—potvrda o članstvu u „Svenska Arkitekters Riksförbund” (SAR) ako su osobe završile osposobljavanje u državi na koju se primjenjuje ova Direktiva</p>	1997./1998.		
United Kingdom	<p>—kvalifikacije koje se dodjeljuju nakon polaganja ispita na:</p> <p>—the Royal Institute of British Architects (Kraljevski institut britanskih arhitekata)</p> <p>—školama za arhitekturu na sveučilištima, visokim politehničkim školama, visokim školama, akademijama, školama za tehnologiju i umjetnost, koje od 10. lipnja 1985. priznaje Odbor za registraciju arhitekata Ujedinjene Kraljevine (Architects Registration Council of the United Kingdom) za upis u Registar (Architect)</p> <p>—potvrda da je osoba stekla pravo na profesionalni naziv arhitekt na temelju odjeljka 6(1)a, 6(1)b ili 6(1) Zakona o registraciji arhitekata iz 1931. (Architect)</p> <p>—potvrda da je osoba stekla pravo na profesionalni naziv arhitekt na temelju odjeljka 2. Zakona o registraciji arhitekata iz 1938. (Architect)</p>	1987./1988.		

PRILOG VII.

Dokumenti i potvrde koji se mogu zahtijevati u skladu s člankom 50. stavkom 1.

1. Dokumenti

- (a) Potvrda o državljanstvu dotične osobe.
- (b) Kopije potvrda o specijalističkom usavršavanju ili dokaz o formalnim kvalifikacijama koje omogućavaju pristup toj profesiji, te potvrda o stručnom iskustvu osobe, gdje je to primjereno.

Nadležna tijela države članice domaćina mogu pozvati podnositelje da dostave informacije o svom osposobljavanju u mjeri u kojoj je to potrebno da bi se utvrdilo postojanje mogućih bitnih razlika u odnosu na zahtijevano nacionalno osposobljavanje, kako je to utvrđeno u članku 14. Kada podnositelj ne može dati ove informacije, nadležna tijela države članice domaćina obraćaju se kontaktnim točkama, nadležnom tijelu ili drugom odgovarajućem tijelu u matičnoj državi članici.

- (c) U slučajevima navedenim u članku 16., potvrda o prirodi i trajanju djelatnosti koju izdaje nadležno tijelo u matičnoj državi članici ili u državi članici iz koje dolazi strani državljanin.
- (d) Ako nadležno tijelo države članice domaćina zahtijeva od osoba koje žele obavljati reguliranu profesiju dokaz o njihovom dobrom karakteru ili ugledu, ili o tome da nisu objavili stečaj, ili kada prekine ili zabrani obavljanje te profesije u slučaju teže povrede pravila struke ili kaznenog djela, ta država članica prihvaća kao dostatan dokaz za državljane države članice koji žele obavljati tu profesiju na njezinom državnom području, predočenje dokumenata koje su izdala nadležna tijela matične države članice ili države članice iz koje dolazi strani državljanin, a koji potvrđuju da su ti zahtjevi ispunjeni. Ta tijela moraju dostaviti tražene dokumente u roku od dva mjeseca.

Ako nadležna tijela matične države članice ili države članice iz koje dolazi strani državljanin ne izdaju dokumente navedene u prvom podstavku, ti će se dokumenti zamijeniti izjavom pod prisegom – ili, u državama u kojima nije predviđena izjava pod prisegom, svečanom izjavom koju ta osoba daje pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom, ili kada je to primjereno, pred javnim bilježnikom ili pred kvalificiranim stručnim tijelom matične države članice ili države članice iz koje ta osoba dolazi; takvo tijelo ili javni bilježnik izdaju potvrdu kojom se potvrđuje autentičnost izjave pod prisegom ili svečane izjave.

- (e) Ako država članica domaćin od svojih vlastitih državljana koji žele početi obavljati reguliranu profesiju traži dokument o njihovom fizičkom ili duševnom zdravlju, ta država članica kao dostatan dokaz prihvaća predočenje dokumenta koji se zahtijeva u matičnoj državi članici. Ako matična država članica ne izda takav dokument, država članica domaćin prihvaća potvrdu koju izdaje nadležno tijelo u toj državi. U tom slučaju

<p>nadležna tijela matične države članice moraju izdati traženi dokument u roku od dva mjeseca.</p> <p>(f) Kada država članica domaćin zahtijeva od svojih državljana koji žele započeti obavljati reguliranu profesiju da dostave:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dokaz o svom imovinskom stanju, — dokaz da su osigurani od financijskih rizika koji proizlaze iz njihove profesionalne odgovornosti u skladu sa zakonima i propisima koji su na snazi u državi članici domaćinu u vezi s uvjetima i opsegom pokriva, <p>ta država članica prihvaća kao dostatan dokaz potvrdu koju izdaju banke i osiguravajuća poduzeća druge države članice.</p> <p>2. Potvrde</p> <p>Kako bi olakšale primjenu glave III. poglavlja III. ove Direktive, države članice mogu propisati da osobe koje ispunjavaju uvjete osposobljavanja, osim dokaza o formalnoj osposobljenosti moraju dostaviti i potvrdu nadležnih tijela matične države članice kojom se potvrđuje da je taj dokaz o formalnoj osposobljenosti upravo onaj koji je obuhvaćen ovom Direktivom.</p>			
--	--	--	--